

Hakikat Yolu ve Hayatımız

Kutsal Kitap Çalışma Rehberi

Hakikat Yolu ve Hayatımız Kutsal Kitap Çalışma Rehberi

Telif Hakkı 1998

© Merlin Beerman ve Revelation Yayınları.
Tüm hakları dünya çapında saklıdır.

Dağıtımına İzin Verilen Koşullar

Bizim kanaatimiz, bunu çoğaltıp başkalarıyla paylaşmazsanız, Rab'be karşı sorumlu tutulacağınızdır. Bu nedenle belirtilen koşullar çerçevesinde telif ücreti ödemeden kopyalamanıza izin verir ve paylaşmanızı öneririz. Bu materyal bir PDF formatında kaydedilebilir, fotokopisi çekilebilir veya paylaşmak için basılabilir. Hiçbir şekilde satılamaz veya değiştirilemez. Bu telif hakkı bildirimi birbirini izleyen her nüshada bulundurulmalıdır.

RevelationPublications.com
PublisherForGod@gmail.com

İçerik E.G. White'nin Hakikat Yolu ve Hayatımız adlı eserinden uyarlanmıştır. / Merlin Beerman'ın Kutsal Kitap Çalışması Uyarlaması
Görseller – Telif Hakkı © Justinen Creative Group
Nampa, ID www.goodsalt.com

Soruların yanıtları Kutsal Kitap Yeni Çeviri 2001, 2008 (TCL02)'den alınmıştır. Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitabı Mukaddes Şirketi), The Translation Trust /Yeni Yaşam Yayınları 2001, 2008. İzin alınarak kullanılmıştır. Tüm hakları saklıdır.

İçindekiler

- Tanrı'nın İnsana Duyduğu Sevgi – 1**
- Günahkarın Mesih'e Duyduğu İhtiyaç – 2**
- Vaziyetimizi Kavramak – 3**
- Tövbe – 4**
- İtiraf Etme – 5**
- Kendimizi Tanrı'ya Adamak – 6**
- İman ve Kabulleniş – 7**
- Öğrenciliğin Ölçütü – 8**
- Mesih'te Büyümek – 9**
- Vererek Yaşamak – 10**
- Tanrı Bilgisi – 11**
- Dua Etme Ayricalığı – 12**
- Dua Etmenin Gücü – 13**
- Şüpheleri Nasıl Yok Etmeli? – 14**
- Rab'de Sevinmek! – 15**
- Şimdiye ve Sonsuzluğa Minnet – 16**

Ders 1

Tanrı'nın İnsana Duyduğu Sevgi

(1) TANRI TÜM KULLARINA SEVGİSİNİ NASIL GÖSTERİR?

Herkesin umudu Sendeki, onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin. Elini açar, bütün canlıları doyurursun dilediklerince. (Mezmurlar 145:15-16 TCL02)

Doğa ve Kutsal Kitap Allah'ın bize duyduğu sevgiyi gözler önüne serer. Göklerdeki Babamız hayatın, bilgeliğin ve sevincin kaynağıdır. Doğadaki harika ve güzel şeylere bir bakın. Bunların sırf insana değil, yaşıyan tüm yaratıklara mutluluk sağlamak ve ihtiyaçlarını karşılamak için yaptıkları harika adaptasyonu bir düşünün. Yeryüzünü tazeleyip memnun eden güneş ve yağmur, tepeler, denizler ve ovalar, Yaratan'ın sevgisini dile getirir. Her

yaratığın günlük gereksinimini karşılayan Allah'tır.

(2) KUTSAL KİTAP TANRI'YI NE ŞEKİLDE TANIMLAR?

Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. (Yuhanna 1, 4:16 TCL02)

Tanrı insanı kusursuz, kutsal ve mutlu bir biçimde yarattı. Yaratıcının elinden çıktığında dünya çok güzeldi. Hiçbir şey yoz ve ölümlü değildi. Ama Adem ile Havva'nın Tanrı'nın sevgi yasasına karşı itaatsizlikleri, üzüntü ve ölüm getirdi. Ancak Tanrı, günah acılara neden olurken bile sevgisini gösterdi.

Kutsal Kitap, Tanrı'nın Adem ile Havva'nın itaatsizlikleri yüzünden yeryüzünü lanetlediğini yazar (Tekvin 3:17) O, çalıların ve dikenlerin büyümesini sağladı. İnsanın yaşamına denenme ve zorlukların girmesine izin verdi. Bu zorluklar onların iyiliği içindi. Bunlar, insanın günahın neden olduğu utancın ve yıkımın üstesinden gelmesine yardımcı oldu. Bu günahkar dünya, tümüyle üzüntü ve acılarla dolu değildir. Doğanın kendisi bize mit ve esenliğin haberlerini vermektedir. Kırklar çieklenmekte, dikenlerin arasından da gller çıkabilmektedir.

Her açan çiçeğin, her büyüyen imenin üstünde "Tanrı Sevgidir" yazar. Güzelim kuşlar sevinç içinde Tanrı'nın bizim Babamız olduğunu anlatan şarkılar şakırlar. Rengarenk çiçekler havaya hoş kokularını salar ve Tanrı'nın derin sevgisini dile getirir. Ormanın ulu

yeşil ağaçları bize Tanrı'nın kendi çocuklarını mutlu etmeyi arzuladığını anımsatır.

(3) TANRI'NIN KARAKTERİNE DAİR BİLİNENLER NELER?

Senin gibi suçları silen, kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka Tanrı var mı? Sonsuza dek öfkeli kalmazsın, çünkü merhametten hoşlanırsın. Bize yine acıyacaksın, çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında. Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın. (Mika 7:18-19 TCL02)

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın karakterini anlatır. Tanrı bize sonsuz sevgisinden ve merhametinden söz eder. Musa Peygamber, “Lütfen görkemini bana göster” diye dua ettiğinde Rab, “Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim” diye yanıt verdi.(M.Çıkış 33:18-19)

Tanrı, gökteki ve yeryüzündeki birçok anımsatıcı şeyle kalplerimizi kendisine bağlar. O, doğa aracılığıyla konuşur. İnsan kalbinin kavrayabileceği en derin ve en yumuşak sevgiyle kendisini bize gösterir. Ancak tüm bunlar bile O'nun sevgisini tam anlamıyla dile getiremez.

(4) O'NU BİLMİYOR VE YERİNE ŞEYTAN'IN TANRI'NIN KARAKTERİ HAKKINDA ASILSIZ SUÇLAMALARINA İNANMAYI SEÇİYORSAK, TANRI'YI NASIL GÖRÜRÜZ?

Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak, titreyerek sığınaklarından çıkacaklar. Ey Tanrı'mız RAB, dehşet içinde sana dönecek ve senden korkacaklar. (Mika 7:17 TCL02)

Tanrı'nın bütün bu anımsatıcı şeyleri gözümüzün önüne sermesine karşın, iyiliğin düşmanı Şeytan zihnimizi körleştirir. Şeytan, Tanrı'ya korku ile bakmamızı ve O'nu katı, affetmeyen bir Tanrı olarak görmemizi ister. İnsanların, Tanrı'yı merhametsiz, zalim bir yargıç olarak düşünmesi için çabalar. Şeytan, Yaradan'ın insanları cezalandırabilmek için her an onları izleyip hata yapmalarını beklediğini söyler. İsa bunun doğru olmadığını göstermek için insanlar arasında yaşadı. O, Tanrı'nın sonsuz sevgisini insanların görmesini istedi.

(5) GÜNAHI SEÇTİKTEN SONRA İNSANOĞLU HANGİ BÜYÜK İMTİYAZI KAYBETTİ?

Tanrı'yla hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik oğlu O'nu tanıttı. (Yuhanna 1:18 TCL02)

(6) BABA'YA DAİR NE BİLİYORUZ?

“Beni tanısaydınız (İsa Mesih), Baba'mı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.” (Yuhanna 14:7 TCL02)

Tanrı'nın Oğlu, Baba'yı dünyaya tanıtmak için gökten indi.

Öğrencilerinden biri, “Baba’yı bize göster” dediğinde İsa şu yanıtı verdi; “Filipus bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba’yı görmüştür. Sen nasıl, Bize Baba’yı göster diyorsun?” (Yuhanna 14:8-9).

(7) İSA’NIN YERYÜZÜNE İNİŞİNİN DİĞER NEDENLERİ NELER?

“Rab’bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde’yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabb’in lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi.” (Luka 4:18-19 TCL02)

İsa iyi işler yaptı ve Şeytan tarafından hasta edilenlerin hepsine şifa verdi. Acıyla kıvranan tek bir kişinin bile kalmadığı köyler vardı. Çünkü İsa oradan geçmiş ve hepsini iyileştirmişti. Yaptığı işler, İsa’nın gökten gönderildiğini açıkça gösteriyordu Yaşamının her anında sevgi, merhamet ve lütfun izleri görülmüştü. Yüreği insanlara karşı sevgiyle doluydu. İnsanlara yardımcı olabilmek için Tanrı’nın Oğlu insan bedenine büründü. En fakiri, en düşkününü O’na yaklaştırmaktan korkmadı. Küçük çocuklar bile O’na yakın olmayı isterlerdi. Çocuklar O’nun kucağına çıkıp, O’nun düşünceli, sevgi dolu yüzüne bakmaya bayılırlardı.

(8) MESİH YERYÜZÜNDE KENDİNİ VE İNCİL'İN MESAJINI NASIL TEMSİL ETTİ?

*Söz, insan olup aramızda yaşadı.
O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen,
lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğul'un
yüceliğini– gördük. (Yuhanna 1:14
TCL02)*

İsa hiç sakınmadan, sevgiyle gerçeği dile getirdi O, herkese karşı nazık, düşünceli ve kibardı. Hiçbir zaman kabalaşmadı, gereğinden fazla keskin bir dil kullanmadı. Kimseyi incitmedi. İnsanları zayıflıkları yüzünden suçlamadı. Her zaman sevgiyle gerçeği söyledi. İmansızlık, günah ve ikiyüzlülükten söz ederken sesi kederliydi. Sevdiği şehir Kudüs'e bakarken gözleri yaşlarla doydular. Kendisi, Yol, Gerçek ve Yaşam olmasına rağmen Kudüs O'nu kabullenmedi. İnsanlar Kurtarıcı 'ya sırt çevirmişlerdi, ama O, onlara merhamet etti. İsa kendisini memnun etmek için değil, diğerlerine olan ilgisi yüzünden yaşadı. O'nun gözünde herkes değerliydi. Tanrı'nın ailesine üye olan herkese karşı şefkatli ve sevecendi. Onlara, kurtarılmaya muhtaç olan günahkarlar gözüyle baktı.

İsa'nın yaşamı bize O'nun kişiliğini anlatır, O'nun yaşamı aynı zamanda Tanrı'nın kişiliğini de yansıtır. Tanrı'nın göksel sevgisi Oğlu aracılığıyla bir nehir gibi bize akmıştır. Şefkatli ve merhametli olan Kurtarıcı İsa, “insan bedeni alan” Tanrı'ydı. (1.Timoteyus 3:16)

(9) İSA YERYÜZÜNDE BİZİM UĞRUMUZA NELER ÇEKTİ?

İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü; O'na değer vermedik. Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı O yüklendi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık. Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza ona verildi. Bizler O'nun yaralarıyla şifa bulduk. (Yeşaya 53:3-5 TCL02)

İsa bizi kurtarmak için yaşadı, acı çekti ve öldü. O, biz sonsuz sevinci paylaşalım diye “elemler adamı” oldu. Tanrı, sevgili Oğlu'nun cennetin görkeminden ayrılıp günahlarla çürümüş, ölüm gölgesiyle kararmış bir dünyaya gelmesine izin verdi. Tanrı, biricik Oğlu'nun yanından ayrılmasına ve meleklerin tapınışından yoksun kalmasına, acı çekmesine, utanç duymasına, nefret edilmesine ve ölümüne izin verdi. Çöldeki İsa'ya bakın! Golgota'da çarmıha gerilişini seyredin! İşte orada, Tanrı'nın kusursuz Oğlu, günahlarımızı kendi üzerine aldı. O, Tanrı'yla birdi. Çarmıhta insanla Tanrı arasındaki günahın yarattığı uçurumu hissetti.

(10) İSA ACI İÇİNDE BABA'YA NASIL HAYKIRDI?

Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, “Eli, Eli, lema şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı. (Matta 27:46 TCL02)

O, günahın en büyük kötülüğünün, kişiyi Tanrı’dan ayırmak olduğunu biliyordu. Günahın yükü O’nun kalbini parçaladı.

(11) TANRI’NIN OĞLU’NU YERYÜZÜNE GÖNDERMESİNİN İKİ BÜYÜK NEDENİ NEYDİ?

Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuŖsun. (Yuhanna 3:16 TCL02)

... Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih’te kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya sözünü bize emanet etti. (2. Korintliler 5:19 TCL02)

Tanrı’nın Oğlu İsa, Baba’sı bizi sevsin diye canını vermedi. Tanrı bizi kurtarsın diye de ölmedi. Hayır, kesinlikle hayır! “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi.” Mesih’in bizim için ölmesinden dolayı Baba’mızın bizi sevdiği doğru değildir. Bizi sevdiğinden ötürü Tanrı, Oğlu’nu ölsün diye bilerek gönderdi, çünkü önce O bizi sevdi. Mesih sayesinde Tanrı sonsuz sevgisini bu günahkar dünyaya akıttı. Tanrı, Oğlu’yla birlikte acı çekti. Baba Tanrı, İsa’nın Golgota da çektiği acı ve çarmıhtaki ölümüyle, bizleri gūnahtan kurtarmanın bedelini ödedi.

(12) İSA GÜNAHA BULANAN İNSANLIĞI KURTARMA GÖREVİNİ NASIL YORUMLADI VE TANRI’NIN TAKDİRİ NEYDİ?

... Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih’te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. (2. Korintliler 5:19 TCL02)

Yani, “Benim Babam beni sever, çünkü sizleri kurtarmak uğruna canımı feda ettim. Günahlarınızı üstlenerek sizin yerinize öldüm. Bunu yaptığım için Babamı hoşnut ettim. Tanrı adil ve doğru olduğu için bana inanan günahkarı kurtarır.”

Yalnızca Tanrı’nın Oğlu bedeli ödeyerek bizi günahlarımızdan kurtarabilir. Yalnızca Baba ile bir olan İsa bize Tanrı hakkında seslenebilir.

Yalnızca O, Tanrı’nın insanlara duyduğu sevginin ne denli çok ne denli derin olduğunu bilebilir. Baba’nın günahkarlara duyduğu sevgiyi ancak Mesih İsa’nın bizim için yaptığı büyük fedakarlık sayesinde anlayabiliriz. “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi.” Tanrı, Mesih’i insanların arasında yaşaması, onların günahlarını üstlenip ölmesi için gönderdi. Tanrı, Oğlu’nu bu dünyaya verdi. Mesih, bizim ne hissettiğimizi, neye ihtiyacımız olduğunu biliyordu.

(13) İSA BİZE NE DEMEKTEN UTANMIYORDU?

Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Baba’dandır.

***Bunun içindir ki, İsa onlara
“kardeşlerim” demekten utanmıyor.
(İbraniler 2:11 TCL02))***

O Tanrı’yla birdi, ama bizden biri oldu ve daim bizlere bağlı kalacak. İsa bize kardeş demekten utanmıyordu. İsa Mesih kurbanımız ve insan bedeninde Baba’sının tahtı önünde bizim adımıza konuşan kardeşimizdir. Sonsuzluk boyunca bizden biri olacaktır. O, İnsanoğludur. İsa tüm bunları bizi günahın yıkıntısından kurtarmak için yaptı. O, Tanrı’nın sevgisini yansıtmamızı ve kutsal bir yaşamın sevincini paylaşmamızı ister.

(14) TANRI’NIN EŞSİZ SEVGİSİNDE BİZE BAHŞETTİĞİ BÜYÜK ONUR NE?

***Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki,
bize “Tanrı’nın çocukları” deniyor!
Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba’yı
tanımadığı için bizi de tanımıyor.
(Yuhanna 1, 3:1 TCL02)***

Göksel Baba’mız günahımızın bedelini ödemek için Oğlu’nu verdi. O, ağır bir ücret ödedi ve büyük bir fedakarlıkta bulundu. Böylesine büyük bir bedel, bize Mesih aracılığıyla ne olabileceğimizi anlamamıza yardımcı olmalıdır. Elçi Yuhanna, Tanrı’nın sevgisinin ne denli engin, derin ve geniş olduğunu gördü. Bunun hakkında konuşmak istediye de bu sevgiyi tam olarak tarif edebilecek kelimeleri bulamadı. Şöyle dedi:“Bakın, ‘Tanrı’nın

çocukları' çağıralım diye, Baba bizi ne denli çok sevdi!"

(15) NASIL TANRI'NİN ÇOCUKLARI OLDUK?

Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. (Yuhanna 1:12 TCL02)

Bize ne büyük bir değer verilmiştir! Günah işleyerek Şeytan'ın kulanı olduk. Mesih'e ve O'nun bizim için öldüğüne iman ederek de Tanrı'nın çocukları oluruz. Mesih biz günahkarlara yardımcı olabilmek için insan bedeni aldı. O'na ait olduğumuzdan ötürü bizler 'Tanrı'nın çocukları' adına layık görüldük.

O'nun sevgisi hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Göksel Krallığın çocukları olmak ne eşsiz bir vaat! O'nun, kendisini sevmeyen bir dünyaya karşı duyduğu büyük sevgi hakkında düşünmek ne güzel bir şey! Tanrı'nın sevgisini düşünmek bizi alçakgönüllü kılmaktadır. Bu düşünce İsa'nın ölümünde de gösterildiği gibi düşüncelerimizi Tanrı'ya yaklaştırmaktadır.

Tanrı'nın karakterini incelediğimizde, O'nun merhametini, bağışlayıcılığını ve sevecenliğini açıkça görebiliriz. Aynı zamanda adaletini ve doğruluğunu da görürüz. O'nun sonsuz sevgisi ve merhametiyle ilgili pek çok kanıt görürüz. Tanrı'nın bu özellikleri bir annenin itaatsiz çocuğuna karşı gösterdiği şefkatten çok daha büyüktür.

Doğanın güzelliği için, benim ve yaşayan tüm varlıkların ihtiyaçlarını karşıladığı için gökteki Baba'mıza minnettarım.

Evet **Kararsız**

Sevgili Oğlu'nun armağanında bana gösterdiği merhameti, sabrı ve şefkati anladıkça sevgiyle doluyorum.

Evet **Kararsız**

İsa'nın bu dünyaya nasıl geldiğini; hastaları iyi ederek, körlerin gözlerini açarak, kırık kalpleri onararak ve insanlığın günahlarının bedelini ödemek için kendi canını bağışlayarak sevgisini nasıl gösterdiğini görmek hayret verici.

Evet **Kararsız**

O'nun sevgisini ve nasıl O'nun çocuğu olabileceğimi daha iyi anlayabilmek için Tanrı'nın Sözü'ne daha fazla zaman ayırmak istiyorum.

Evet **Kararsız**

[illegible]

Ders 2

Günahkarın Mesih'e Duyduğu İhtiyaç

**(1) TANRI'YA HÜRMET VE
İTAAT EDERSEK, HANGİ
ERDEMLERLE ONURLANIRIZ?**

***Bilgelğin temeli RAB korkusudur,
O'nun kurallarını yerine getiren
herkes Sağduyu sahibi olur. O'na
sonsuzluk dek övgü sunulur! (Mezmurlar
111:10 TCL02)***

Tanrı, Adem ile Havva'yı yaratırken onları akıl ve iradeyle donattı. Tanrı'nın düşündüğü gibi düşünüyorlardı ve O'nun yollarından yürüyorlardı. Günahsız olmak istiyorlardı ve hedefleri kutsal olmaktı. Ama Tanrı'ya itaatsizlikleri sonucu düşünceleri değişti. Tanrı sevgisinin yerini bencillik aldı. Günah yüzünden o kadar güçsüz hale düştüler ki, kötülüğe karşı koyamaz oldular. Artık Şeytan'ın kölesiydiler.

Tanrı özgür kılmadığı sürece de sonsuza kadar onun köleleri olarak kalmaya mahkum kalacaklardı. Şeytan, Tanrı'nın erkek ve kadını yaratırken tasarladığı ilahi planını bozmak istemişti. Dünyayı günah ve ölümlle doldurmak amacındaydı. Böylelikle, insanları yarattığı için Tanrı'nın tüm bu kötülüklerden sorumlu olduğunu iddia edebilecekti.

(2) ADEM VE HAVVA TANRI'DAN NİÇİN SAKLANDI?

Adem, “Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim” dedi. (Yaratılış 3:10 TCL02

Adem ile Havva günah işlemeden önce, “akıl ve bilginin tüm hazinelerinin içinde saklı olduğu,” Tanrı ile mutlu bir birlikteliğe sahipti. (Koloseliler 2:3) Ancak günah işledikten sonra kutsal olmaktan zevk alamaz oldular, hatta Tanrı'dan saklanacak yer aradılar. Kalplerinde günah olanlar bugün bile Tanrı'dan saklanmaya çalışırlar. Tanrı'nın sevdiklerini sevmezler. Tanrı'ya dua etmekten hoşlanmazlar. Tanrı, günahkarların cennete girmelerine izin vermez, çünkü orada mutlu olmazlar ve meleklerden köşe bucak kaçarlar.

(3) MESİH YENİDEN GELDİĞİNDE HAK YOLUNA GİRMEYENLERİN O'NUN VARLIĞINA TEPKİSİ NE OLUR?

Dağlara, kayalara, “Üzerimize düşün!” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve

Kuzu'nun gazabından saklayın bizi! (Vahiy 6:16 TCL02)

Cennette bencil olmayan bir sevgi hüküm sürmektedir. Oradaki herkes Tanrı'yı sevecektir, çünkü Tanrı onları sevmektedir. Ancak, Tanrı'nın sevgisi günahkarın kalbinde bir karşılık bulamaz. Günahkarın akli ve işleri kendisini cennete yabancı kılacaktır. Orada yaşayan günahsız kişilerden çok farklı olacak ve bu yüzden de kendini mutsuz hissedecektir. Cennetin ışığı ve sevinci olan İsa'dan saklanmak isteyecektir. Tanrı günahkarları cennetten dışlamaz. Günahkarların kendi uyumsuzlukları onların dışlanmasına neden olur. Tanrı'nın görkemi onları yakan bir ateş gibi olurdu. Öyle ki, kendilerini kurtarmak üzere ölen İsa'dan saklanabilmek için ölümü bile göze alsınlar!

(4) BİR GÜNAHKAR NEDEN KENDİ KALBİNİ ARINDIRAMAZ?

Kimimizi kirliden çıkarabilir? Hiç kimse! (Eyüp 14:4 TCL02)

Kendi gücümüzle günahtan kaçabilmemiz olanaksızdır. Yüreklerimiz günahlıdır ve bu durumu değiştiremeyiz. “Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasasına boyun eğmez, eğemez de...” (Romalıları 8:7). Eğitimimiz, iyi ahlakımız ve irade gücümüz, hepsi doğru yolda ilerlememizde bize yardımcı olur. Ancak bunlar kalbimizi değiştiremez ve yaşamlarımızı kusursuz kılamaz. Yalnızca göklerden gelen yeni

yaşam içimizde işleyerek bizleri günahkarlıktan kutsallığa taşıyabilir. Bu kuvvet Mesih'tir. Yalnızca O'nun sevgisi yeni yaşamı sağlar ve bizleri Tanrı'ya yaklaştırıp kutsal kılar.

(5) TANRI'NIN EGEMENLİĞİ'NE GİREBİLMEMİZ İÇİN HAYATIMIZDA BİZİ BUNA HAZIRLAYACAK NE OLMALI?

İsa ona şu karşılığı verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.” (Yuhanna 3:3 TCL02)

Kurtarıcı bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez dedi. Tanrı'dan gelen yenilenmiş yürekleri almalıyız. Yeni bir yaşam sürmeliyiz. Bazıları zaten içlerinde olan iyiliği geliştirmenin yeterli olduğunu düşünürler. Ama bu insanı ölüme götürecektir olan büyük bir yalandır.

(6) RUHANİ KONULAR ANCAK NASIL ANLAŞILABİLİR?

Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. (1. Korintliler 2:10 TCL02)

“Doğal haliyle kişi, Tanrı'nın Ruhuyla ilgili şeyleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir. Ruhça değerlendirildikleri için de bunları anlayamaz” (1. Korintliler 2:14). “Sana, ‘Yeniden doğmalısınız’ dediğime

şaşma” (Yuhanna 3:7). Mesih hakkında şöyle yazılmıştır; “Yaşam O’ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı” (Yuhanna 1:4). “Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur” (Elçilerin İşleri 4:12).

(7) DOĞRULUĞUN ANLAMINI BİLMEMİZE KARŞIN, NEDEN HALA GÜNAHLA BOĞUŞUYORUZ?

Yasa’nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. (Romalılar 7:14 TCL02)

Tanrı’nın sevecenliğini ve baba şefkatini görebiliriz. O’nun Yasası hikmetli, doğru ve iyidir. Bu, sevgi yasasıdır. Ama tüm bunları anlayıp bilmemiz yeterli değildir. Elçi Pavlus bunu kavramıştı. Şöyle dedi; “Yasa kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir” (Romalılar 7:16, 12).

Pavlus, Tanrı ile barış içinde olmayı istiyordu. Ancak kendisini değiştirecek gücü yoktu. Şöyle yakardı: “Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?” (Romalılar 7:24). Bu üzüntülü yakarış, çağlar boyunca yeryüzünün her köşesindeki kalplerden yükseldi. Herkes için tek bir yanıt vardır: “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!” (Yuhanna 1:29).

(8) GÜNAHKAR VE TANRI ARASINDA İLETİŞİMİ YENİDEN GÜÇLENDİRECEK TEK ARACI KİM?

Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. (1. Timoteos 2:5 TCL02)

Tanrı bu gerçeği bize öğretmek için çeşitli yollar dener. Günahtan özgür kılınmayı isteyen herkese bunu açıklamak istiyor.

Yakup babasını aldatıp kardeşi Esav'a ait olan bereketi çaldıktan sonra evden ayrılmak zorunda kalmıştı. Yalnızdı ve ailesinden çok uzaktaydı. Ancak bir düşüncesi onu her şeyden çok rahatsız ediyordu. Günahının kendisini Tanrı'dan uzaklaştırıp cennette gitmesine engel olacağından korkuyordu. Yakup üzgün bir şekilde dinlenmek üzere yere uzandı. Onu yalnız tepeler çevrelemişti. Parlak gökyüzü üzerindeydi.

Uyurken rüyasında parlak bir ışığın kendisini çevrelediğini gördü. Yattığı yerden göklere uzanan bir merdiven vardı. Melekler bu merdivenden inip çıkıyorlardı. Yakup, gökten kendisini teselli edip umut veren bir ses duydu. Amaçsızca dolanıp duran Yakup, asıl ihtiyacının yanıtını bu mesajda buldu. Kurtarıcısı ona gösterilmişti. Yakup kendisi gibi bir günahkar için Tanrı'yla tekrar konuşabilme yolunun açıldığını gördü. Yakup bunun için mutlu ve minnettardı. Yakup'un rüyasındaki merdiven, Tanrı ile insanı bir araya getiren İsa'yı temsil eder. İsa, Tanrı'nın insanlara yardım edebileceği Tek Yoldur. Mesih, Natanyel ile konuşurken Yakup'un rüyasından söz etti: "Size doğrusunu söyleyeyim göğün açıldığını,

Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz" (Yuhanna 1:51).

(9) BABA'YA ANCAK NASIL ULAŞABİLİRİZ?

İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemaz. (Yuhanna 14:6 TCL02)

Adem ile Havva günah işlediklerinde Tanrı'nın sevgisinden ve dostluğundan uzaklaştılar. Günah yeryüzünü cennetten ayırdı ve insanlar Tanrı ile konuşamaz oldular. Ama, Mesih sayesinde insanlar tekrar Tanrı'yla birleşebildi. Ölümü aracılığıyla Mesih, dünya ile Tanrı arasında bir köprü oldu; böylece melekler insanlara yardım edip onları teselli edebileceklerdi. Mesih, zayıf ve güçsüz günahkarları Tanrı'ya getirerek sonsuz gücün kaynağı ile tekrar iletişimde bulunmalarını sağladı.

(10) NEDEN KENDİMİZİ İNSANLIĞIN GÜNAH ÇUKURUNDAN KURTARMA ÇABALARIMIZ BOŞ?

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. (Efesliler 2:8-9 TCL02)

Yapmayı tasarladığımız her şeyde Tanrı'nın yardımına ihtiyacımız vardır. İyilik yapma isteklerimiz Tanrı'nın yardımını olmaksızın gerçekleşemez.

Günahkarların tek ümidi Tanrı'dır. "Her nimet, her mükemmel armağan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan, yukarıdan gelir" (Yakup 1:17). Yalnızca Tanrı karakterimizi mükemmel hale dönüştürebilir. Tanrı'ya giden tek yol ise Mesih'tir.

(11) KURTULUŞUMUZ İÇİN GÖKLERDEN NASIL BÜYÜK BİR GAYRET BAHŞEDİLDİ?

Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. (İbraniler 9:26 TCL02)

Tanrı, dünyasal çocukları için derin bir sempati ve sevgi besler. O'nun bize duyduğu sevgi, diğer güçlerin hepsinden daha büyüktür. Tanrı bizlere Kendi Oğlunu göndererek Cennetin kapısını açmış oldu. Göklerdeki bütün yaratıklar kurtulmamızı ister. İsa dünyaya geldi, öldü, dirildi, göğe yükseldi ve şimdi Baba'nın sağında oturmuş olarak bizler için şefaet etmektedir. Göklerdeki melekler de kurtulmamızı büyük özlemle beklemektedir. Sevgiyle dolu olan Baba ve Kutsal Ruh, insanlığın kurtuluşu için birlikte çalışmaktadır.

Kurtarıcımızın bizim için ne denli büyük bir fedakarlıkta bulunduğunu düşünelim. Kurtulmamızı isteyen ve Tanrı'nın hizmetinde çalışan göksel yaratıklar için şükredelim. Tanrı, bizleri kendi evine geri götürebilmek için elinden geleni yapmaktadır. Mesih'in

sunduğu armağanları bir düşünün. Kurtulanlar Cennette olmaktan mutlu kalacaklar ve sonsuzluklar boyunca akılca, ruhça ve bedence orada yaşayacaklardır. Meleklerle birlikte olmaktan hoşlanacaklar ve Tanrı ile Oğlu'nun sevgisini paylaşacaklardır. Elbette ki bu ödüller kalplerimizi Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olan Tanrı'ya vermemiz konusunda bizi teşvik etmektedir.

Tanrı'nın Sözü, Şeytan'a hizmet etmememiz için bizi uyarır. Günah insanın karakterini bozar ve sonsuz ölüm getirir. Dünyanın sonu geldiğinde Tanrı bütün günahları yok edecektir. Tanrı'nın merhametini anımsayalım. Daha fazla ne yapabilirdi? Gelin, bizi çok seven Tanrı'nın yanında yer alalım. Tanrı'nın sevgisini kabullenelim, çünkü O'nun sevgisi sayesinde bizler O'nun gibi olmak üzere değıştiriliyoruz. Meleklerle tekrar dost olduk. Tanrı'nın ailesinin bir parçası haline geldik ve artık O'na Baba diye hitap edebiliyoruz.

Tanrı'nın, insanı yüce güçlerle mükemmel ve Kendisiyle uyum içinde yarattığını şimdi anlıyorum. İtaatsizlik doğada zayıflamamıza, Tanrı'nın müdahalesi olmadan Şeytan'ın esiri olmamıza ve kötülüğē karşı koyamaz hale gelmemize neden oldu.

Evet Kararsız

Bu irtidat nedeniyle insanın kendisini Tanrı'dan ayırdığını ve Tanrı'ya geri dönmenin tek yolunun İsa Mesih'ten geçtiğini anlıyorum.

Evet

Kararsız

Çaresizliğimi görüyorum ve Kurtarıcım olarak İsa Mesih'e olan büyük ihtiyacımı anlıyorum.

Evet

Kararsız

Tanrı'nın sevgisi ve kurtuluş planı için minnettarım. O'nun cömertçe verdiği teklifi kabul etmek arzusundayım.

Evet

Kararsız

[illegible]

Ders 3

Vaziyetimizi Kavramak

(1) GÜNAHKARLAR OLARAK NASIL GÜNAHTAN ARINABİLİRİZ?

Petrus onlara şu karşılığı verdi: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. (Elçilerin İşleri 2:38 TCL02)

Bir kimse Tanrı’nın huzurunda nasıl doğru olabilir? Bir günahlı nasıl erdemli kılınabilir? Tanrı’yla ancak Mesih aracılığıyla barışabiliriz. Peki ama, Mesih’e nasıl yaklaşabiliriz? Birçokları bu soruyu sormaktadır. Pentikost gününde, birçokları ne kadar günahlı

olduklarını gördüler. Petrus ve diğer elçilere, “Ne yapmalıyız?” diye sordular. (Elçilerin İşleri 2:37). Petrus, “Tövbe edin” dedi (Elçilerin İşleri 2:38). Aynı soruyu birkaç gün sonra şöyle yanıtladı: “...tövbe edin ve Tanrı’ya dönün” (Elçilerin İşleri 3:19).

Tövbe, “günahlarımızdan pişman olmamız ve onlara sırtımızı dönmemiz” anlamına gelmektedir. Günahın ne denli kötü olduğunu görmedikçe ondan vazgeçemeyiz. Günahlara sırtımızı dönmedikçe de yaşamlarımızda gerçek bir değişim olamaz. Birçok insan gerçek tövbenin anlamını kavrayamamaktadır. Milyonlarca insan, günah işlediği için pişmanlık duymaktadır. İşledikleri hatalar yüzünden ileride acı çeceklerine inandıkları için yaşamlarının yönünü değiştirenler bile vardır. Ancak Kutsal Kitap’ın gösterdiği tövbe yolu bu değildir. Bu insanlar günahtan değil, yalnızca doğuracağı sonuçlar yüzünden pişmanlık duyarlar.

Esav babasının hayır duasını ve zenginliğini sonsuza dek kaybettiği için üzgündü. Balam, elinde bir kılıçla yolda karşısına çıkan meleği gördüğünde korkmuştu; “Günah işledim” dedi. Hayatını yitirmekten korkuyordu. Yoksa gerçekten günah işlediğinden pişmanlık duyduğu falan yoktu. Yapacağı şeyler hakkında fikrini de değiştirmiş değildi. Yahuda İskariyot, İsa’yı, O’nu öldürmeyi tasarlayanlara sattı. Sonra da “Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim” (Matta 27:4) diye dövündü. Bu itiraf, onun ceza korkusundan geliyordu. Gerçekte, Tanrı’nın Oğlu’nu öldürülmek üzere satmak kendisini o

kadar da üzmemiştir. İsrail'in Kutsal olan İsa'dan ayrılmaktan hiç de pişman değildi. Mısır Firavunu, Tanrı kendisini cezalandırdığında günah işlediğini itiraf etmeye hazırdı. Daha fazla acıdan ve kayıptan kaçınmak istedi. Ancak acılar diner dinmez tekrar Tanrı'ya karşı geldi. Tüm bu insanlar günahları için değil, doğurduğu sonuçlar yüzünden pişmanlık duydular.

(2) BU AYET, KUTSAL RUH TARAFINDAN KARANLIĞI AYDINLIĞA KAVUŞTURAN VE RUHUN GİZLİ DERİNLİKLERİNİ ORTAYA ÇIKARAN İSA MESİH İLE İLGİLİ NE SÖYLER?

Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. (Yuhanna 1:9 TCL02)

Kutsal Ruh'a teslim olduğumuzda vicdanımız uyanır. Tanrı'nın Kutsal Yasa'sının yaşamımızdaki etkisini görürüz. Bu Yasanın, Tanrı'nın yeryüzünde ve gökyüzündeki hakimiyetinin temeli olduğunu biliriz.

İsa, Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek Işık'tır. (Yuhanna 1.9). Bu ışık, aklın en derin köşelerine kadar girer ve gizlenmiş düşünceleri ortaya çıkarır. Tanrı'nın adil olduğunu biliriz. Kalplerimizi araştıranın huzuruna suçlu ve kirli çıkmaktan korkarız. Ama sonra, Tanrı'nın sevgisini, O'nun kutsallığının güzelliğini, O'nun sevincinin paklığını görürüz. Temiz olmayı ve Tanrı ile tekrar konuşabilmeyi arzularız.

(3) DAVUT PEYGAMBER GİBİ GÜNAHLARIMIZ NEDENİYLE GERÇEKTEN ÜZGÜNSEK, DUAMIZ NASIL OLUR?

... Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı, Sınırsız merhametin uğruna. Tümüyle yıka beni suçumdan, Arıt beni günahımdan. Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda. Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin gözünde kötü olanı yaptım. Bu nedenle, söylediklerinde haklı, Yargılarında adilsin. (Mezmurlar 51:1-4 TCL02)

Davut Peygamberin günah işledikten sonra ettiği dua, onun gerçek üzüntüsünü yansıtmaktadır. Onun tövbesi içten ve olması gerektiği gibiydi. Yaptığı hataları önemsiz olarak göstermeye çalışmadı. Yaptığı şeylerin doğurduğu sonuçlardan kaçmaya kalkışmadı. Davut, günahının büyüklüğünü ve kalbinin temiz olmadığını gördü. Günahlarından nefret etti. Bağışlanma için olduğu kadar, temiz bir yüreğe sahip olmak için de dua etti. Davut kutsal olmanın getirdiği sevinci arzuladı. Tanrı ile tekrar barışmayı diledi.

Böyle bir tövbe, kendi gücümüzün ötesinde bir şeydir. Tövbe edebilme gücüne; sadece Tanrı'nın bir lütfu olan Mesih sayesinde sahip olabiliriz.

(4) GERÇEK BİR PİŞMANLIĞA DAYANAN TÖVBENİN KARŞILIĞI NE OLUR?

Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana! (Mezmurlar 32:1 TCL02)

(5) MANTIK OLARAK TÖVBE ÖNCESİNDE HANGİ ADIMLAR YER ALIR?

“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.” (Matta 11:28-29 TCL02)

Birçokları tövbenin ne olduğunu anlayamazlar ve onlara bu konuda yardım etmek isteyen Mesih’i de kabul etmezler. Önce tövbe etmedikçe, Mesih’e gelemeyeceklerini düşünürler. Tövbenin günahlardan arınmanın ön koşulu olduğunu sanırlar. Gerçekten de bir kimse bağışlanmadan önce tövbe etmelidir. Günahlarından gerçekten arınmak isteyen kişinin bir Kurtarıcı’ya ihtiyacı vardır. Ancak, günahkar kişi, İsa’ya gelmeden önce tövbe edene kadar beklemeli midir acaba? Tövbe, Kurtarıcı ile günahkar arasına girmeli midir?

Kutsal Kitap günahkarın Mesih’e gelmeden önce mutlaka tövbe etmesi gerektiğini öğretmez. Mesih, “Ey bütün yorgunlar ve yükleri ağır olanlar! Bana gelin, ben sizi rahatlatırım” diyerek herkesi davet etmektedir.

(6) GÜNAH İÇİN DUYULAN GERÇEK PİŞMANLIK HANGİ KAYNAKTAN GELİR?

...İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. (Elçilerin İşleri 5:30-31 TCL02)

Mesih'in gücü insanı gerçek tövbeye yönlendirir. Petrus, "İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için, Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti" diyerek bunu açıkça belirtmiştir. Tanrı'nın Ruhü bizi tövbeye yöneltir ve Mesih tarafından bağışlanmayı sağlar.

Her doğru istek Mesih'ten gelir. Sadece O, bizim günden nefret etmemizi sağlayabilir. Gerçeği ve paklığı arayan her istek O'ndan gelir. Kendi günahkarlığımızı gördüğümüzde Kutsal Ruh'un bizi Tanrı'ya yaklaştırmakta olduğunu da biliriz.

(7) İNSANLIĞA BAĞIŞLANMA LÜTFU VE KURTULUŞ OLANAĞI TANIYAN İSA, KİMİ KENDİSİNE DOĞRU ÇEKER?

Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim."
(Yuhanna 12:32 TCL02)

Tanrı'nın Oğlu'nu Golgota'daki çarmıhta gördüğümüzde, O'nun bizim için ödediği bedeli anlamaya başlarız. Sonra Tanrı'nın iyiliği bizi tövbeye yönlendirir. Mesih, günahkarlar için öldüğünde bizim anlayışımızın çok ötesinde bulunan büyük bir sevgi göstermiştir. Bu sevgiye baktığımızda,

O yüreklerimizde çalışmaya başlar ve biz günahlarımızdan pişmanlık duyarız.

Bazen günahkarlar gittikleri yoldan utanıp bazı kötü huylarından vazgeçerler. Bunu Mesih'e doğru çekildiklerinin farkında bile olmadan yaparlar. Ancak O'nun gücü bu kişilere doğruyu yapma isteği verir ve yollarını değiştirmede yardımcı olur. O'nun Ruhü bu kişilerin vicdanını etkiler ve hayatlarındaki hataları ortadan kaldırır.

Günahkar kişi Tanrı'nın sevgisini ve Mesih'e yakınlaşmayı reddedebilir. Fakat karşı koymayacak olursa O'na yaklaşabilir. Tanrı'nın günahkarları kurtarma planını öğrenebilir. Tanrı'nın sevgili Oğlu'nun acı çekmesine neden olan günahlarından tövbe edebilir.

(8) BU DÜNYANIN VEREBİLECEKLERİNDEN DAHA FAZLASINI ARZULAYANLARA RAB, NE YÜCE BİR ÇAĞRIDA BULUNUR?

*Ruh ve Gelin, “Gel!” diyorlar. İşiten,
“Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen,
yaşam suyundan karşılıksız alsın.
(Vahiy 22:17 TCL02)*

Doğayı kontrol eden Tanrı, insanlara da seslenir. Onlara sahip olmadıkları bir şey için büyük bir istek verir. Bu dünyanın verdiği şeyler bu isteği tatmin edemez. Tanrı, Mesih'in lütfuna ve kutsallığına ilişkin sevincin insanların yüreklerine dolmasını istemektedir.

Bizim Kurtarıcımız her zaman insanları günahtan uzaklaştırıp Mesih'in vereceği sonsuz bereketlere yönlendirmeye çalışmaktadır. Birçok

insan mutluluğu bulmak için dünyasal zevklerin peşine düşmüştür. Tanrı onların dünyanın kirli suyundan içtiklerini söyler. Onları, “Susamış olan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın” (Vahiy 22:17) diyerek davet eder.

Bu dünyanın verebileceği şeylerden daha iyisini isteyebiliriz. Bu istek, Tanrı’nın bencil olmayan, şefkatli sevgisidir. Ondan bizi bağışlamasını ve Mesih’in sonsuz sevgisi ile kusursuz temizliğe giden yolu göstermesini istemeliyiz.

(9) MESİH’İN KARAKTERİNİ GÖRDÜĞÜMÜZDE BİZ GÜNAHKARLAR NEYİ ANLIYORUZ?

*Hepimiz murdar olanlara benzedik,
Bütün doğru işlerimiz kirli paçavra
gibi. Yaprak gibi soluyoruz, Suçlarımız
rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi.
(Yeşaya 64:6 TCL02)*

İsa bize Tanrı’nın Yasasını, Tanrı’ya ve insana duyduğu sevgiyle kendi yaşamında göstermiştir. Mesih’in sevgisi bencil olmayan, şefkatli bir sevgiydi. Biz Kurtarıcımıza baktığımızda ve O’nun Ruhı içimize aktığında, ne denli günahlı olduğumuzu tüm açıklığı ile görebiliriz.

Nikodemus, kendi yaşamının gayet kusursuz ve karakterinin iyi olduğunu düşünüyordu. Bir gece İsa’nın yanına geldi. Tanrı’nın huzuruna diğer günahkarlar gibi alçakgönüllülük göstererek gelme gereğini duymadı. Bizler de Nikodemus gibi

yaşantılarımızın doğru olduğunu ve Tanrı'nın huzuruna alçakgönüllülükle gelmemiz gerekmediğini düşünebiliriz. Sonra, Mesih'in ışığı kalplerimizi aydınlatır ve hiç de temiz olmadığımızı görürüz. Tanrı'ya düşman olduğumuzu ve her davranışımızın bencillikle dolu olduğunu anlarız. O'nun doğruluğunu gördüğümüzde kendi doğruluğumuzun kirli bir giysi gibi bizi sardığını anlarız. Sadece Mesih'in fedakarlığı günahlarımızı siler ve bizleri temiz kılar. Sadece Mesih, yaşamlarımızı Kendi benzerliğine dönüşene dek değiştirir.

Tanrı'nın nurunun bir parçası bile bize nelerden yoksun olduğumuzu göstermeye yeterlidir. Mesih'in paklığı, yaşantılarımızın kutsallık ve paklıktan yoksun olduğunu gösterir.

Karakterimizin bütün zayıf ve lekeli noktalarını açığa çıkarır. Bizim kötü arzularımızı, değişken kalplerimizi ve düzgün olmayan konuşmalarımızı bize gösterir. Tanrı'nın Ruhu bize Tanrı'nın Yasasına uymadığımızı gösterir. O, kalplerimizi araştırdıkça biz üzölmeye başlarız. Mesih'in lekesiz karakterine bakarız ve kendi kötü yollarımızdan nefret ederiz.

(10) DANIEL KENDİ KİŞİLİĞİNDEKİ KUSURLARI FARKETTİĞİNDE BUNUN NE GİBİ ETKİLERİ OLDU?

Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücüm tükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım. (Daniel 10:8 TCL02)

Daniel peygamberi göklerden bir melek ziyaret etti. Daniel, meleğin etrafında parlayan nuru gördü; zayıf ve

kusurlu olduğu duygusu içinde ruhen çöktü. Kendi durumunu yukarıdaki sözlerle dile getirdi.

Biz göklerden gelen bu görkemi gördüğümüzde, kendi bencilliğimizden ve kendimizi sevmekten nefret ederiz. Mesih'in kusursuzluğu sayesinde kalplerimizi temizleme yollarını ararız. Tanrı'nın Yasa'sına itaat etmeyi ve Mesih'inki gibi bir karaktere sahip olmayı arzularız.

(11) PAVLUS GİBİ, MESİH'İN SAFLIĞINI GÖRDÜĞÜMÜZDE VE TANRI'NIN YASA'SININ KUTSAL İLKELERİNİ GERÇEK MANASIYLA KAVRADIĞIMIZDA NE DİYECEĞİZ?

Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. (Romalılar 7:9 TCL02)

Pavlus kendi doğruluğu hakkında şöyle yazdı; "Yasa'ya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum" (Filipililer 3:6). Pavlus, Tanrı'nın Yasa'sında yazılanlara baktı ve kendisinde hiçbir hata bulamadı. Sonra, Yasa'ya Tanrı'nın baktığı açıdan derinlemesine baktığında kendisini Tanrı'nın gördüğü gibi gördü. Kendisini aciz bulup suçunu itiraf etti. Pavlus Yasa'nın ne denli kutsal olduğunu anladığında günah ona çok korkunç göründü. Artık gururlu değildi.

*İsa'nın ruhumda huzur bulabileceğimi
gelip öğrenmem için yaptığı davete
minnettaram.*

Evet **Kararsız**

O beni kendine çektiğinde ve Tanrı'nın Sözü'nde O'nunla daha çok vakit geçirdiğimde, O'nun doğruluğunu görüyorum; hayatımın ve karakterimin saf ve kutsal olmadığını farkediyorum.

Evet **Kararsız**

Şimdi O kalbime, O'na daha çok benzeme arzusunu dolduruyor ama kendi başıma değişme gücümün olmadığını anlıyorum.

Evet Kararsız

Günahkar, çaresiz ve muhtaç olarak da O'na gelebildiğim için minnettarım ve hayatımda O'nu şereflelendirecek değişiklikleri yapma çağrısını kabul ediyorum.

Evet Kararsız

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Ders 4 Tövbe

**(1) BU AYETTE BAHSİ GEÇEN,
TANRI'NIN ÖZELLİKLE HOŞ
KARŞILAMADIĞI İLK GÜNAH
HANGİSİ?**

RAB'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim. (Süleyman'ın Özdeyişleri 8:13 TCL02)

Tanrı tüm günahları eşit görmez. Bizler gibi O da bazı günahların diğerlerinden daha kötü olduğunu düşünür. Bazı hatalarımız bize küçük

görünebilir, ama Tanrı'nın gözünde hiçbir günah küçük değildir. İnsanın yargısı genellikle hatalıdır, ancak Tanrı her şeyi olduğu gibi görür. İnsanlar sarhoşlardan hoşlanmazlar ve onların cennete giremeyeceğini söylerler. Ama gurur, bencillik ve başkalarının mallarına göz dikmek konusunda genelde hiçbir şey söylenmez. Ancak bunlar Tanrı'yı gücendiren günahlardır. Çünkü bunlar O'nun sevecen kişiliğine aykırı şeylerdir. Bencil olmayan sevgi göklerin bir parçasıdır. Günahı büyük olan kişi utanç içinde olabilir. Mesih'in lütfuna gereksinim duyabilir. Gururlu kişi hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Çünkü gurur, Mesih'e ve O'nun sağlayabileceği birçok berekete karşı insanın kalbini katılaştırır.

(2) TIPKI GÜNAHA İŞLEDİĞİNİ ANLAYAN TÖVBEKAR VERGİ GÖREVLİSİ GİBİ, BİZİM İÇTEN DUAMIZ NASIL OLMALI?

Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, “Tanrım, ben günahkara merhamet et” diyordu. (Luka 18:13 TCL02)

İsa başını eğip, “Tanrım, ben günahkara merhamet et” diye dua eden vergi görevlisinden bahseder. Vergi görevlisi kendisinin kötü bir kişi olduğunu biliyordu. Bir Kurtarıcıya gereksinim duydu ve Tanrı'nın huzuruna günah yüküyle, utanç içinde geldi. Tanrı'nın merhametini diledi. Kendisini günahın bağından kurtarması için kalbini Kutsal Ruh'a açtı. İsa sonra

da ‘diğerleri gibi olmadığı’ için Tanrı’ya şükreden Ferisi’den bahseder. Onun duası, kalbinin Tanrı’nın Ruhuna ne kadar kapalı olduğunu gösteriyordu. Tanrı’dan çok uzakta olduğu için ne denli günahkar olduğunun farkında bile değildi. Kendi hayatını Tanrı’nın kutsal hayatı ile karşılaştırmadı. Buna ihtiyaç duymadı; bu yüzden de ona hiçbir şey verilmedi.

(3) GÜNAHI KABUL ETTİKTEN SONRA, NEDEN KUTSALLIĞIN MEYVELERİNİ KENDİ ÇABALARIMIZLA HAYATIMIZA TAŞIYAMIYORUZ?

“Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. (Yuhanna 15:5 TCL02)

Günahkar olduğumuzu gördüğümüzde, kendimizi daha iyi bir kişi haline getirmeyi beklememeliyiz. Mesih’e gelecek kadar iyi bir insan olmadığımızı düşünebiliriz. Acaba kendi işlerimizle daha iyi bir insan olmayı ümit edebilir miyiz? “Kûşlu derisinin rengini, pars beneklerini değiştirebilir mi? Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz” (Yeremya 13:23). Bize yardım yalnız Tanrı’dan gelir. Değişinceye veya kötü huylarımızı denetleyene kadar beklememeliyiz. Bir başımıza hiçbir şey yapamayız. Mesih’e olduğumuz gibi gelmeliyiz.

(4) TÖVBE İLE GÜNAHLARINDAN ARINAN DOĞRU KİŞİ,

DOĞRULUĞUNDAN DÖNDÜĞÜNDE GÜNAHIN ÜZERİNDEKİ ETKİSİ NE OLUR?

“Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir. (Hezekiel 18:24 TCL02)

Tanrı büyük bir sevgi ve merhamete sahiptir. Ama O’nun lütfundan uzaklaştığımız takdirde O’nun bizi kurtarmasını bekleyemeyiz. Çarmıhtaki İsa’ya bakmadıkça, günahın ne denli korkunç olduğunu göremeyiz. Bir kimse, ‘Tanrı merhametlidir bu yüzden de günahkarın ölmesine izin vermez’ diyorsa, insanların günahı yüzünden ölen İsa’ya bakmalıdır. Başka hiçbir yolla kurtulamayız. Mesih’in fedakarlığı olmasaydı, günahın gücünden kaçabilmemiz olanaksızdı. Bu fedakarlık olmaksızın bizim gökleri meleklerle paylaşmamız düşünülemez bile. Mesih suçumuzu üstlendi ve bizim yerimize acı çekti.

Tanrı Oğlu'nun sevgisi, acı çekişi ve ölümü, günahın ne denli korkunç olduğunu gösterdi. Mesih’e gelmeliyiz. Çünkü günden kurtulmak için başka hiçbir yol yoktur. Göklerdeki yaşam için tek ümidimiz kendimizi Mesih’e vermemizdir.

(5) KİMİ ÖRNEK ALMAMIZ TEMBİH EDİLİR?

***Nitekim bunun için çağrıldınız.
Mesih, izinden gidesiniz diye
uğrunuza acı çekerek size örnek
oldu.(1. Petrus 2:21 TCL02)***

Bazen günahkarlar, kendilerine Hristiyan diyen insanlara bakarak, ‘Ben onlar kadar iyi biriyim. Benden daha iyi davranmıyorlar ki. Eğlenmekten en az benim kadar hoşlanıyorlar. Kendilerini memnun etmeyi seviyorlar’ diyerek olur olmaz bahanelere sığınıyorlar.

Bu yolla günahkar kimse başkalarının hatalarını, kendi üzerine düşeni yapmamak için bahane olarak gösterir. Ancak, başkalarının hataları hiç kimse için özür sayılamaz. Rab, günahkar kimseleri kendimize örnek almamız gerektiğini asla söylememiştir. Tanrı’nın kusursuz Oğlu bize örnek olarak sunulmuştur. Başkalarının kötü davranışlarından şikayetçi olanlar, örnek olarak daha iyi bir hayat şekli göstermelidir. Eğer bir Hristiyan’ın nasıl davranması gerektiğini biliyorsa, kendi günahları daha büyük olmaz mı? Doğru yolu bilen ama bu yolu izlemeyi reddeden kişiler konumuna düşerler.

**(6) KUTSAL RUH’UN KURTULUŞ
ÇAĞRISINI DUYMAZDAN
GELMENİN VE GÜNAHTAN
VAZGEÇMEYİ ERTELEMENİN
TEHLİKELİ SONUÇLARI NELER?**

***Erdemlinin dürüstlüğü ona yol
gösterir, Hainin yalancılığıysa
yıkıma götürür. Dürüst insanın
doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü
kişiyse kötülüğü yüzünden yıkılıp***

düſer. (Süleyman'ın Özdeyiſleri 11:3,5 TCL02)

Günahtan dönmeyi daha sonraya bırakamayız. İsa aracılığıyla aklanmayı istemeliyiz. Binlerce kiſi bekleme hatasında bulunmuş ve bunun bedelini sonsuz yaſamdan yoksun kalarak ödemişlerdir. Dünyadaki hayatımız belirsizdir. Kısa sürebilir. Kutsal Ruh'un sesine kulak vermeyip günah içinde yaſama tehlikesi vardır. Tanrı'ya itaat etmeyi geciktirmek bu seçimi yapmış olmak demektir. Her ne kadar küçük olursa olsun, hiçbir günahın kalbimizde kalmasına izin vermemeliyiz. Yoksa çok ſey yitiririz. Eğer biz yenmezsek günah bizi yenerek yok edecektir.

Adem ile Havva yasaklanmış meyveyi yemenin önemli olmadığına kendilerini inandırdılar. Tanrı'nın bahsettiği korkunç sonucun kendi başlarına gelemeyeceğini düşündüler. Ama bu küçük olayda bile Tanrı'nın değişmez, Kutsal Yasasına karşı geldiler. İtaatsizlikleri onları Tanrı'dan uzaklaştırdı, üzüntü ve ölümü dünyaya getirdi. Dünyadan yıllarca bitmez tükenmez feryatlar yükseldi. Tüm dünya acı çekiyordu. Gökler bile bizim günahlarımızın etkilerini hissediyordu. Mesih Golgota'da çarmıh üzerinde bu yüzden öldü. Günahın küçük bir ſey olduğunu asla düşünmeyelim.

(7) BİLE BİLE GÜNAHI DEVAM ETTİRMEYİ SEÇMENİN SONUÇLARI NELER?

***Kötü kiſiyi kendi suçları ele verecek,
Günahının kemendi kısıktırak
bağlayacak onu. (Süleyman'ın***

Özdeyişleri 5:22 TCL02)

Tanrı'dan her uzaklaşma, her günah, kalpleri katılaştırır. Yanlış seçimler yapmamıza neden olur. Tanrı'nın sevgisini anlamaktan yoksun kalırız. Günah, Kutsal Ruh'a daha az açık olmamıza ve daha az itaat etmemize neden olur.

Çoğu insan yanlış yolda olduklarını bilmelerine rağmen bunu değiştirmek için hiçbir şey yapmazlar. Canları istediği zaman değişebileceklerine inanırlar. Tanrı'dan tekrar tekrar uzaklaşıp yine de O'nun merhamet çağrısını işitebileceklerini sanırlar. Şeytan'ı izlerler, ama kötü bir şey olduğunda hemen Tanrı'ya dönmeyi planlarlar. Ancak bu iş o kadar kolay değildir. Günah onların arzularını, davranışlarını değiştirir ve kişiliklerini etkiler. Günah dolu bir hayattan sonra çok az kimse İsa gibi olabilmeyi arzular.

Kişilikteki tek bir hata ya da günah dolu bir arzu, Müjde'nin bizi değiştirmedeki gücünü azaltır. Şeytan'a her teslim oluşt, Tanrı'dan biraz daha uzaklaşırız. Tanrı'nın Sözü'nü umursamazsak, yapmayı seçtiğimiz şeyin sonuçlarına da katlanmalıyız.

(8) MESİH'İN KURTULUŞ ÇAĞRISINA NE ZAMAN YANIT VERİLMELİ?

*Çünkü Tanrı diyor ki, “UYGUN
ZAMANDA SENİ DUYDUM,
KURTULUŞ GÜNÜ SANA YARDIM
ETTİM.” Uygun zaman işte şimdidir,
kurtuluş günü işte şimdidir. (2.*

Korintliler 6:2 TCL02)

Mesih bizi günahtan zgr kılmaya hazırdır, ama bizi asla Kendi yolunu seçmemiz için zorlamaz. Günah işlemeye devam etmeyi ve zgr kılınmamayı seçebiliriz. Eğer biz O’nun lütfunu kabul etmezsek, O ne yapabilir ki? Bizler O’nun sevgisinden uzaklaştığımızda kendi kendimizi yok ederiz. “Eğer bugün O’nun sesini iitirseniz, yüreklerinizi nasırlaştırmayın.” (İbraniler 3:7-8)

(9) ALDATICI BİR KALBİN GEREKÇELERİNDEN, NİYETLERİNDEN VE AMAÇLARINDAN KURTULMAK İÇİN TEK ESASLI DUA NEDİR?

*Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
Sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni
gcendiren bir ynm var mı, öncülük
et bana sonsuz yaşam yolunda!
(Mezmurlar 139:23-24 TCL02)*

Tanrı, “nk RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüş, Rab ise yüreğe bakar” (1.Samuel 16:7) dedi. Kalplerimiz, tüm sevinci ve üzüntüsü ile maalesef pak değildir. İçimizde temiz ve dürüst olmayan bir sürü şey vardır. Ama Tanrı bizim arzularımızı bilir. Ne yapmak istediğimizi de bilir. Günahla lekelenmi bir halde O’na gidelim ve kendimizi O’nun her şeyi gören gözleri önüne serelim. Davut Peygamberin yaptığı gibi, “Ey Tanrı, beni yokla, ve yüreğimi tanı, beni sına, kaygılarımı ğren. Bak, seni gcendiren bir şey var mı bende, öncülük et bana, sonsuz

yaşam yolunda” (Mezmurlar 139:23-24) diyebilelim.

Birçoklarımız, Tanrı’yı kalplerimizi değiştirmeden, sadece aklımızla kabul ederiz. Şöyle dua etmeliyiz; “Ey Tanrı, temiz yürek yarat bende, tazele içimdeki kararlı ruhu” (Mezmurlar 51:10).

Kendimize karşı dürüst olmalıyız. Bu konuda sanki hayatımız tehlikedeymişçesine içten davranmalıyız. Bu, Tanrı ile aramızda karara varılması gereken bir konudur ve bu karar sonsuzluklar boyunca geçerli olacaktır. Sadece ümit etmek bizi kurtaramaz.

(10) BİZE TÖVBENİN YOLUNU AÇAN KUTSAL KİTAP’I, DUA EDEREK ANLAMAYA ÇALIŞMANIN BEŞ ESASLI FAYDASI NELER?

...Mesih İsa’ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar’ı da çocukluğundan beri biliyorsun. Kutsal Yazılar’ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur. (2. Timoteos 3:15-17 TCL02)

Tanrı’nın Sözü’nü okurken dua etmeliyiz. O’nun Sözü bize Tanrı Yasasını öğretir. Bu Yasa bize Mesih’in hayatını ve nasıl kutsal olabileceğimizi anlatır. “... kutsal olmak için gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab’bi göremeyecek” (İbraniler 12:14).

Tanrı'nın Sözü bize günahın ne olduğunu gösterir. Nasıl kurtulabileceğimizi açıkça anlatır. Onu dikkatle okumalıyız, çünkü Tanrı bize onun aracılığıyla seslenmektedir.

(11) TANRI MESİH ARACILIĞIYLA SUNDUĞU TÖVBE LÜTFU İLE ASLINDA BİZİM İÇİN NE YAPIYOR?

...Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. (2. Korintliler 5:19 TCL02)

Günahın ne kadar korkunç olduğunu gördükçe, kendimizi de gerçekte olduğumuz gibi görürüz. Ama pes ederek ümidimizi yitirmemeliyiz. Mesih günahkarı kurtarmaya geldi. Tanrı'nın bizi sevmesi için çabalamamıza gerek yoktur. O'nun zaten bize duyduğu sevgi çok büyüktür. Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı.

Tanrı, Kendi çocuklarını engin sevgisi ile kendine çekmektedir. Dünyevi anne babamız sabırlıdır, ama Tanrı bizim hatalarımıza karşı daha da sabırlı davranır. Tüm çocuklarını kurtarmayı diler. Kibarca, tüm günahkarları ve yolunu şaşıranları Kendisine gelmeleri için davet eder. Tanrı'nın tüm vaat ve uyarıları bize sonsuz sevgisini gösterir.

(12) İSA KİMİ KURTARMAK İÇİN GELDİ?

“Mesih İsa günahkarları kurtarmak için dünyaya geldi” sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkarların en kötüsü benim. (1. Timoteos 1:15 TCL02)

Şeytan bize gelip ne denli büyük bir günahkar olduğumuzu söyleyecektir. Ama biz, fidyemizi Ödeyene dönmeli ve O’nun bizim için yaptığı iyilikleri anlatmalıyız. O’na baktığımızda, O bize yardım eder. Günah işlediğimizi biliriz. Ama Şeytan’a, “Mesih İsa günahkarları kurtarmak için dünyaya geldi (1.Timoteyus 1:15) deyip, O’nun kusursuz sevgisi aracılığıyla kurtuluş bulabileceğimizi söyleyebiliriz.

(13) O’NU EN ÇOK SEVECEK OLAN KİM?

Simun, “Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan” diye yanıtladı. İsa ona, “Doğru söyledin” dedi. Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever.” (Luka 7:43, 47 TCL02)

İsa, Simun’a, borçlu olan iki kişi hakkında bir soru sordu. Birinin efendisine az miktarda borcu varken öbürünün borcu çoktu. Efendileri ikisinin de borçlarını bağışlar. İsa, Simun’a hangi adamın efendisini daha çok seveceğini sordu. Simun, “Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan” (Luka 7:43) diye yanıtladı. Bizler büyük günahkarlardık ama Mesih bağışlanabilelim diye öldü. O’nun bu

eşsiz fedakarlığı bizim tüm günahlarımızı örtmeye yeterlidir. En çok bağışlananlar, O'nu daha çok sevecek olanlardır. Cennette O'na yakın olacaklar, O'nun yüce sevgisi ve fedakarlığı için O'nu yücelteceklerdir. Tanrı'nın sevgisini tam olarak anladığımızda, günahın ne denli korkunç olduğunu da görebiliriz. O'nun bize ulaşmak için ne kadar çabaladığını gördüğümüzde, Mesih'in fedakarlığını anlayabiliriz. Böylece günahlarımızdan dolayı gerçekten pişmanlık duyar ve kalplerimizi O'nun sevgisiyle doldururuz.

Kurtarıcıma yaklaştıkça, O'nun doğruluğunu görüyorum. Hayatımın ve karakterimin saf ve kutsal olmadığına farkındayım. O'na daha çok benzemek benim içten arzumdur.

Evet Kararsız

Tövbe etmenin, sadece getirebileceği cezadan korkmak değil, işlediğimiz günah için gerçek bir üzüntü duymak olduğunu anlıyorum.

Evet Kararsız

İsa'ya kalbime koyduğu tövbe armağanı için şükrediyorum ve buna göre hareket etmeyi seçtim.

Evet Kararsız

Ders 5

İtiraf Etme

(1) GÜNAHKARLAR OLARAK TANRI'NIN MERHAMETİNE ERMEMİZİN ŞARTLARI NELER?

*Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
İtiraf edip bırakansa merhamet
bulur.(Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13
TCL02)*

Tanrı'nın merhametine erişmenin yolu gayet basit, akılcı ve adildir. Rab, günahlarımızın bağışlanması için bizden zor ve acı verici bir şey yapmamızı

istememez. Yorucu, uzun bir yolculuk yapmamıza da gerek yoktur. Acı çekerek günahlarımızın cezasını ödeyemeyiz. Her kim günahını itiraf edip, ona sırtını dönerse, merhamet bulacaktır.

(2) GÜNAHLARIMIZI KİME İTİRAF ETMELİYİZ?

Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. (Yakup 5:16 TCL02)

Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. “RAB’be isyanımı itiraf edeceğim” deyince, Günahımı, suçumu bağışladın. Sela (Mezmurlar 32:5 TCL02)

Günahlarımızı Tanrı’ya itiraf ederiz, çünkü ancak O bağışlayabilir. Hatalarımızı birbirimize de itiraf ederiz. Eğer bir arkadaşımızın ya da komşumuzun kalbini kıracak olursak hatalı olduğumuzu kabullenmeliyiz. Onlara düşen görev de bizi bağışlamaktır. Sonra Tanrı’dan bizi bağışlamasını istemeliyiz. Komşumuz Tanrı’ya aittir; biz onu incittiğimizde Yaratan ve Kurtaran’a karşı günah işlemiş oluruz. Bize gerekli olan yardım, Baş Kahinimiz İsa Mesih tarafından sağlanır. “Çünkü zayıflıklarımıza duygusal yönden ortak olamayan değil, tersine her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiş bir Baş Kahinimiz

vardır” (İbraniler 4:15). Günahın her lekesini ancak O temizleyebilir.

(3) GERÇEK HUZURU VE TANRI’YA YAKINLIĞI DENEYİMLEMEMİZ İÇİN GÖNLÜMÜZ VE RUHUMUZ NASIL OLMALI?

RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezikleri kurtarır. (Mezmurlar 34:18 TCL02)

Tanrı’nın huzurunda kendimizi alçaltmalı ve günah işlediğimizi kabul etmeliyiz. Bu, Tanrı tarafından kabul edilme yolundaki ilk adımdır. Eğer günahlarımızdan tövbe etmez, alçakgönüllülük göstermezsek bağışlanmayı istemiş olmayız. Eğer günahlarımızdan nefret etmezsek, Tanrı’nın vermiş olduğu esenliği bulamayız. Geçmişteki günahlarımızın bağışlanmamasının tek nedeni alçakgönüllü davranmaya istekli olmayışımızdır. Kutsal Kitap’ın kurallarına uymayışımdır.

(4) GÜNAH İTİRAFIMIZ NE KADAR AÇIK OLMALI?

‘Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli. (Levililer 5:5 TCL02)

Tanrı özenle bize ne yapmamız gerektiğini söyledi. Kalplerimizi açmalı ve günah işlediğimizi açıkça kabullenmeliyiz. Ama bunu dikkatli bir biçimde yapmalıyız. Günahının ne kadar kötü olduğunu anlamayan bir kişiye itirafta bulunması için ısrar etmek doğru değildir. Tanrı’ya kalbini açan ve içini

döken kişi, O'nun sonsuz merhametine sahip olur.

Davut Peygamber, Mezmurlar 34:18'de şöyle yazmıştır; “Rab gönlü kırıklara yakındır, ruhu ezginleri kurtarır. ”

Gerçek itiraf, her şeyi olduğu gibi anlatmaktır. Kişinin günahını yalnızca Tanrı'ya itiraf etmesi ya da incittiği kişiden özür dilemesi gerekebilir. Bazı günahlarını topluluk önünde itiraf etmesi de gerekebilir. Ama itiraf ettiğinde suçlu olduğu konuları ortaya koymalıdır.

(5) İSRAİL'İN ÇOCUKLARI HANGİ SPESİFİK GÜNAHI İTİRAF ETTİ?

Bunun üzerine Samuel'e, “Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RAB'be yakar” dediler, “Çünkü bütün günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik.” (1. Samuel 12:19 TCL02)

Samuel'in yaşadığı devirde, İsrail halkı Tanrı yolundan ayrılmıştı. Bu günahları yüzünden acı çektiler. Tanrı'ya olan imanlarını yitirmişlerdi ve bu yüzden Tanrı'nın onları yönlendirişini göremez olmuşlardı. Tanrı'nın gücünü hissetmedikleri gibi, O'nun kendilerine bakabileceğine de güvenmediler. Evrenin Yüce Hakimine sırt çevirdiler ve diğer uluslar gibi bir krala sahip olmaya özendiler. Tanrı, halkına bir kral verdi, ama bir sürü sorun ortaya çıktı. Tanrı ile barışmadan önce şu itirafta bulundular: “Bütün günahlarımıza

kendimize bir kral istemek
kötülüğünü de ekledik.”

(6) İTİRAFIMIZIN ALLAH KATINDA KABUL EDİLMESİ İÇİN, AFFEDİLME ARZUMUZUN SAMİMİYETİNİ NASIL GÖSTERMELİYİZ?

*“Yıkanıp temizlenin, Kötülük
yaptığınızı gözüm görmesin, Kötülük
etmekten vazgeçin. (Yeşaya 1:16
TCL02)*

Tanrı, biz tövbe edip günahtan
vazgeçinceye kadar bizim itiraflarımızı
kabul edemez. Yaşantımızı kararlı bir
şekilde değiştirmeliyiz. Gerçekten de
günahımızdan dolayı üzüntü
duyuyorsak, Tanrı’yı memnun etmeyen
her şeyi bir tarafa bırakmalıyız. Bize
düşen görev Yeşaya 1:16,17'de açıkça
yazılmıştır. Pavlus bir kimsenin nasıl
tövbe etmesi gerektiğini şöyle
açıklamıştır: Bakın, Tanrı’nın izniyle
çektiğiniz bu acılar sizde ne ciddiyet,
paklanmak için ne büyük istek yarattı!
Sizde ne büyük öfke, korku, özlem,
gayret ve suçluyu cezalandırmak için ne
büyük bir arzu uyandırdı! Bu konuda
her bakımdan masum olduğunuzu
kanıtladınız” (2.Korintliler 7:11).

(7) İNCİTTİĞİMİZ, KANDIRDIĞIMIZ VEYA YARALADIĞIMIZ KİŞİLER İÇİN, MÜMKÜN OLDUĞU ZAMAN NE YAPMALIYIZ?

*aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese,
yaşam veren kurallar uyarınca
davranıp günah işlemese kesinlikle*

yaşayacak, ölmeyecektir.(Hezekiel 33:15 TCL02)

(8) ADEM İLE HAVVA İŞLEDİKLERİ GÜNAHA DAİR KİMİ SUÇLADI? İTİRAFLARI ALLAH KATINDA NİYE KABUL GÖRMEDİ?

Adem, “Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” diye yanıtladı. (Yaratılış 3:12 TCL02)

RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu. Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.” (Yaratılış 3:13 TCL02)

Günah, ahlak anlayışını öylesine köreltir ki, günahkar, kişiliğinde herhangi bir sorun göremez olur. Günahları gözüne o kadar kötü görünmez. Neredeyse kör olur. Ta ki, Kutsal Ruh onun gözlerini açıncaya dek. Bir kimse Kutsal Ruh’un yönlendirilişi olmaksızın günahlarını itiraf ederse, bu içten ve samimi bir itiraf olmaz. Günahlarına bahane bulur. “Eğer bazı durumlar değişik olsaydı, hata yapmazdım” der.

Adem ile Havva, Tanrı tarafından yasaklanmış meyveyi yedikten sonra utanç ve korku içindeydiler. İlk düşünceleri işledikleri günaha bahane bulup ölümden kaçma yolunu aramak oldu. Tanrı, günahları hakkında onları sorguladığında Adem, Tanrı’yı ve Havva’yı suçladı. “Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” dedi. Kadın yılanı bahane etti. “Yılan beni aldattı, o yüzden

yedim” dedi. Sanki Tanrı’ya, “Yılanı niye yarattın? Bahçeye gelmesine neden izin verdin?” demeye getiriyordu. Kendisine bahane bulup işlediği günah için Tanrı’yı suçluyordu.

(9) VERGİ GÖREVLİSİ KENDİNİ NASIL GÖRDÜ?

“Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, ‘Tanrım, ben günahkara merhamet et’ diyordu. (Luka 18:13 TCL02)

Gerçek tövbe, insanın bahane bulmaya kalkışmaksızın suçunu itiraf etmesinden geçer. İsa’nın bahsettiği vergi görevlisi gibi dua eder. Vergi görevlisi gözlerini göğe bile kaldırmadan dua etmişti: “Tanrım acı bu günahkara.” Tanrı, günah işlediklerini kabul edenleri bağışlar. İsa, günahlarından tövbe edenler için öldü.

(10) HEM PAVLUS HEM DAVUT GERÇEKTEN GÜNAHLARINDAN ÜZÜNTÜ DUYDUKLARININ GÖSTERGESİ OLARAK, KENDİLERİNİ NASIL İFADE ETTİLER?

Ve Yeruşalim’de bunu yaptım. Baş Kahinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım. Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları

*yabancı kentlere bile giderdim.
(Elçilerin İşleri 26:10-11 TCL02)
Çünkü biliyorum isyanlarımı,
Günahım sürekli karşımda. Sana karşı,
yalnız sana karşı günah işledim, Senin
gözünde kötü olanı yaptım. Bu nedenle,
söylediklerinde haklı, Yargılarında
adilsin. (Mezmurlar 51:3-4 TCL02)*

İçten İtiraf Örnekleri: Luka 18:13, 14;
15:18-21; Mezmurlar 51:3, 4; 2 Samuel
12:13; Daniel 9:3-12, 18; Yeremya 3:25

İçten Olmayan İtiraf Örnekleri:
Yaratılış 3:12, 13; 1 Samuel 15:22-26;
Yeşu 7:19-21

Kutsal Kitap gerçekten tövbe eden insanlardan söz eder. Onlar alçakgönüllülük gösterip günahlarını itiraf ettiler. Yaptıkları şeyleri örtbas edip savunmaya çalışmadılar. Elçi Pavlus günahlarını anlattı. Günahlarını önemsiz göstermeye çalışmadı. Pavlus açıkça, “Mesih İsa günahkarları kurtarmak için dünyaya geldi. Günahkarların en kötüsü benim” (1. Timoteyus 1:15) diye de itiraf etti.

**(11) GÜNAHLARIMIZ İÇİN
GERÇEKTEN ÜZGÜNSEK VE
TANRI’YA İTİRAF EDERSEK, NE
BÜYÜK BİR VAAT BİZİ
BEKLİYOR?**

*Ama günahlarımızı itiraf edersek,
güvenilir ve adil olan Tanrı
günahlarımızı bağışlayıp bizi her
kötülükten arındıracaktır. (1. Yuhanna
1:9 TCL02)*

Gerçekten tövbe eden, alçakgönüllü kişi Tanrı'nın sevgisini bilir. Golgota'da çarmıh üzerinde ödenen bedeli anlar. Gerçekten pişmanlık duyan bir günahkar, günahlarını itiraf eder. Bir oğulun babasına geldiği gibi o da Tanrı'ya gelir.

Bana tövbe armağanını verdiği için Rab'be şükrediyorum. O'nun yol göstericiliğini takip etmeyi ve günahlarımı itiraf edip, günahı terk etmeyi seçiyorum.

Evet Kararsız

Merhamet elde etmek ve özlediğim gerçek huzura sahip olmak için, belli günahımı Tanrı'ya ve mümkün olduğunda, kırdığım kişiye itiraf etmem gerektiğini anlıyorum.

Evet Kararsız

Kendimle çalışırken ve Mesih'e yaklaşıırken, geçmişimde kırdığım, dolandırdığım veya yaraladığım kişiler olduğunu anlıyorum. Tanrı'nın lütfuyla, mümkün olduğunca her şeyi düzeltmeye söz veriyorum.

Evet Kararsız

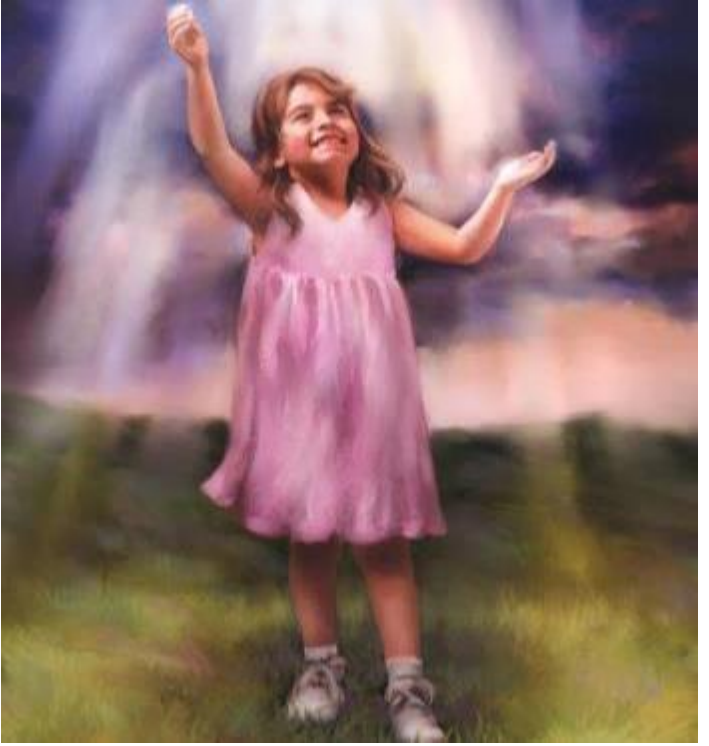
O'na ve yarattıklarına karşı işlediğim birçok suçu, Mesih'in kıymetli kanının örtmesini istiyorum.

Evet Kararsız

Duam şu ki, eğer O'nun yolundan saparsam, Tanrı bana tövbe lütfetmeye devam edecek ve O'nun rızası uğruna doğruluk yolunda yürüyebilmem için beni tövbeye yönlendirecek.

Evet **Kararsız**

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, typical of notebook or legal stationery. There are no margins, text, or other markings on the page.

Ders 6

Kendimizi

Tanrı'ya Adamak

**(1) TANRI'YI BULMAK VE
YENİDEN O'NUN GİBİ OLMAK
İÇİN RAB'Bİ NASIL
ARAMALIYIZ?**

*Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle
arayınca beni bulacaksınız. (Yeremya
29:13 TCL02)*

Kalplerimizi Tanrı'ya vermeliyiz ki,
tekrar O'nun gibi olabilelim. Günahkar
kalplerimiz doğal olarak Tanrı'dan
uzaklaşır.

**(2) TANRI'NIN YARDIMI
OLMADIĞINDA DURUMUMUZ
NE?**

Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz, (Efesliler 2:1)

Kutsal Kitap bizi şöyle tanımlamaktadır: “Ruhsal olarak ölü”, “yüreğiniz ve aklınız hasta”, “sağlıklı hiçbir nokta yok bedeninizde” (Efesliler 2:1; Yeşaya 1:5-6).

İnsanın kendisiyle olan savaşı savaşların en büyüğüdür. Kendimizi Tanrı’ya adamak ve düşüncelerimizi kontrol etmesine izin vermek çok zordur. Ama Tanrı’nın hükmetmesine izin vermeliyiz yoksa O bizi yeni ve kutsal kılamaz.

(3) TANRI’NIN HANGİ DAVETİ BİZE SEÇME ŞANSIMIZ OLDUĞUNU GÖSTERİR?

“RAB diyor ki, “Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak. (Yeşaya 1:18 TCL02)

Şeytan, Tanrı’nın egemenliğinde birer köle olacağımıza inanmamızı ister. “Tanrı sizden kayıtsız şartsız bir itaat ister” der. Ancak bu doğru değildir. Biz Tanrı’ya aklımız ve bilincimizle hizmet ederiz. Tanrı yarattığı insanlara, “Gelin, şimdi davamızı görelim” diye seslenir. Tanrı Kendisine itaat etmemiz için bizi zorlamaz. Tanrı’ya içtenlikle ve özgürce tapınmadığımız zaman O bunu kabul edemez. Tanrı’ya itaat etmeye zorlanmak aklımızı kullanmamıza engel olur. İyi bir karaktere sahip olamayız. Makine

gibi oluruz ki, bu da Tanrı'nın istediği bir Şey değildir. O, aklımızı ve bedenimizi en iyi Şekilde kullanmamızı arzu eder. Lutfu aracılığıyla bize vereceği bryk bereketleri gysterir. Tanrı, bizi ybnlendirmek iwin Kendisine teslim olmaya davet eder. Bize ne yapıp yapmamamız konusunda seaim bzygurluğu verir. Gynahtan bzyg kılınmayı ve Tanrı'nın iewoklarına verdiği harika bzygurluğu paylaŐmayı seiebiliriz.

(4) KENDİMİZİ TANRI'YA ADADIĞIMIZDA VE İSA'NIN ÖĞRENCİSİ OLDUĞUMUZDA NE YAPMAYA İSTEKLİ OLURUZ?

Aynı Şekilde sizden kim varını yoğunu gzyden iewkarmazsa, bzyrencim olamaz. (Luka 14:33 TCL02)

Kendimizi Tanrı'ya verdiğimizde, bizi O'ndan ayıran her Şeye sırt iewviririz. Kalplerimizi Tanrı'dan ayıran her Şeyden vazgeiewmeliyiz. Biriewokları zenginliğe tapar. Zenginlik ve para sevgisi onları Şeytan'a bağlar. Bazı insanlar onurlarını her Şeyin bzytnde tutarlar. İnsanların kendilerine bakıp ybceltmelerini isterler. Diğerleri ise hiiewbir Şeyden kaygı iewkmeden kolay ve bencil bir yaşam szyrmeyi dzyŐlerler. Ancak bizler tby bunlardan uzaklaŐmalıyız. Hem Tanrı'ya hem de dbynyaya ait olamayız. Tamamıyla Tanrı'ya aitsek O'nun iewokları oluruz.

(5) NEDEN KURTULUŐUMUZU KENDİMİZ KAZANAMIYORUZ?

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. (Efesliler 2:8 TCL02)

Bazı insanlar Tanrı'ya hizmet ediyoruz derler ama Yasalarına O'nun yardımını almaksızın itaat etmeye çalışırlar. Kendi çabalarıyla iyi bir kişilik geliştirmeye ve böylece kurtuluşa erişmeye çalışırlar. Kalpleri, Mesih'in sevgisinin derinliğini anlayamaz.

Hristiyan hayatının gereklerini yerine getirmeye çalışırlar; çünkü cennete gitmek için Tanrı'nın bunu şart koştığını sanırlar. Mesih bizde yaşadığı zaman, bizi sevgisiyle doldurur. O'nun arkadaşlığının yarattığı sevinç, bizde O'na daha yakın olma isteği uyandırır. O'nu düşünürüz ve kendimizi unuturuz. O'na olan sevgi her hareketimizi yönlendirir. Eğer Tanrı'nın sevgisini hissederek, verebileceğimizin en azı nedir diye düşünmeyiz.

Kurtarıcımızın bizden istediğini yapmaya çalışırız. Her şeyi O'na vermeye çalışırız. Tanrı'yı sevdiğimiz ölçüde fedakârlıkta bulunuruz.

Hristiyan olduğunu söyleyen ama bu sevgiyi göstermeyen kişiler boş yere anlamsız sözler sarf etmektedirler.

Mesih'i izlemek onlar için bir yükür.

(6) BU AYET İSA'NIN BİZİM BAĞIŞLANMAMIZ İÇİN KATLANDIĞI AZAP VE BOZUMU NASIL TANIMLAR?

Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız, Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek. Tanrınız RAB'den, İsrail'in Kutsalı'ndan ötürü gelecekler. Çünkü RAB sizleri yüceltecek. Kötü kişi

***yolunu, Fesatçı düşüncelerini bıraksın;
RAB'be dönsün, merhamet bulur,
Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır.
(Yeşaya 55:5, 7 TCL02)***

Her şeyi Mesih'e vermeyi çok mu görmeliyiz? Kendimize şu soruyu sormalıyız: "Mesih bana ne verdi?" Tanrı'nın Oğlu bizim kurtuluşumuz için her şeyini, tüm yaşamını ve sevgisini verdi ve bizim uğrumuza acı çekti. Böylesine yüce bir sevgi gören bizler kalplerimizi O'na kapatabilir miyiz? Hayatımızın her dakikasında Tanrı'nın lütfundan bereket alırız. Kurtuluşumuz için çekilen acıların derinliğini tahmin edemeyiz. Bizim günahlarımız için öleni görüp de, O'nun bu sevgisine sırtımızı dönebilir miyiz? Yücelerdeki Rabbimiz kendini alçalttı. Niçin kendi bencilliğimizle savaşmamız ve alçakgönüllü olmamız gerektiği için şikayetçi olalım?

**(7) MESİH'İN BİZİM YERİMİZE
TAŞIDIĞI HANGİ BÜYÜK YÜK
BİZE GÜNAHLARIMIZDAN
PIŞMANLIK DUYMAMIZ
GEREKTiĞİNİ HATIRLATIR?**

***Bundan dolayı ona ünlüler arasında
bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle
paylaşacak. Çünkü canını feda etti,
başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek
çoklarının günahını o üzerine aldı,
Başkaldıranlar için de yalvardı.
(Yeşaya 53:12 TCL02)***

Birçok gururlu insan, 'Tanrı'nın beni kabul ettiğinden emin olmadan ne diye kendimi alçaltayım?' diye sorar. Sizi Mesih'e yönlendirmek

isterim. Mesih günahsızdı. O, göklerin Prensiydi ama buna rağmen bizim yerimizi alarak tüm günahlarımızı yükledi.

O'na her şeyimizi verdiğimizde gerçekte ne vermiş oluruz? İsa'ya Kendi kanıyla temizlemesi için günahkar kalplerimizi getiririz. O'ndan sonsuz sevgisi ile bizi kurtarmasını isteriz. İnsanlar her şeyden vazgeçmenin çok zor olduğunu sanırlar!

(8) HER KOŞULDA AMACIMIZ NE OLMALI VE BU AMACI GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZDE NEYİ HAK EDERİZ?

*Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.
(Matta 6:33 TCL02)*

Tanrı, bizim için iyi olan şeylerden vazgeçmemizi istemez. Bizim için en iyisini düşünür. Mesih'i kabul etmeyen herkesin bunu anlayabilmesini çok isterdim. Mesih, o kişilerin kendileri için isteyebileceklerinden çok daha iyisini verir. Tanrı'nın iradesi dışında davranan, Tanrı'nın iradesine karşı çıkanlar kendilerine haksızlık etmektedirler. O'nun bize yasakladığı yolun dışına çıkmakta hiçbir sevinç yoktur. O, bizim için neyin iyi olduğunu bilir ve herkes için en iyi plana sahiptir. Günah yolu acı doludur ve ölümle son bulur.

(9) TANRI YOLUNDA KALDIĞIMIZDA, O'NUN

ÇOCUKLARI OLARAK BİZE NE VAAT EDİLİR?

RAB'den zevk al, O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir. Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar. (Mezmurlar 37:4-5 TCL02)

Tanrı'nın, çocuklarının acı çekmesinden zevk aldığını düşünmeyin. Göktekilerin tümü bizim mutluluğumuzla ilgilenmektedir. Göksel Babamız hiçbir sevinci bizden esirgemek istemez. Bize acı getirecek alışkanlıklara sırt çevirmemizi ister. Onların bizi mutluluğumuzdan ve cennetten uzaklaştıracağını bilir. Dünyanın Kurtarıcısı herkesi olduğu gibi kabullenir. Bizim zayıf ve hatalarla dolu olduğumuzu bilir. Ama O, günahlarımızı yıkar ve kanı ile bize kurtuluş sağlar. O'nun yükünü taşıyan ve işini paylaşan herkesin isteklerini tatmin eder. O'na gelen herkese huzur ve barış getirir. Onlardan sadece mutluluk getirecek şeyleri yapmalarını ister. O'na itaat etmeyen kişiler bu sevinci tadamazlar. Gerçek sevinç, Mesih'e, hayattaki en yüce Ümide sahip olmaktır.

(10) KENDİMİ TAMAMEN TANRI'YA NASIL TESLİM EDERİM?

İçinizden RAB'be kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin.

Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz.” (Yeşu 24:15 TCL02)

Birçokları, ‘Kendimi Tanrı’ya nasıl verebilirim’ diye sorar. Kendilerini Tanrı’ya vermeyi arzularlar ama iradeleri zayıftır. Tanrı’dan şüphe ederler ve onları günahkar alışkanlıkları yönetir. Vaatleri kumdan yapılan kuleye benzer, en küçük dalgada yok olur. Düşüncelerini ve arzularını denetleyemezler. Verdikleri sözleri yerine getiremediklerinden kendilerine olan güvenlerini de yitirirler. Tanrı’nın onları kabul edemeyeceğini düşünürler. Fakat kesinlikle umutlarını kaybetmemeleri gerekir. Aklımızı nasıl kullanmamız gerektiğini öğrenmeliyiz. Seçme gücü insanın hayatındaki en yönlendirici güçtür. Her şey bu gücü yerinde kullanmaya bağlıdır. Tanrı herkese seçme özgürlüğü vermiştir. Ve bu gücü kullanma bize bağlıdır. Kalplerimizi değiştiremeyiz. Tanrı’ya kendi başımıza sevgimizi veremeyiz, ancak O’na hizmet etmeyi seçebiliriz. O’ndan bizi yönlendirmesini isteyebiliriz. Doğru yolu seçmemizde O bize yardım edecektir. Ondan sonra tüm benliğimiz Mesih’in Ruhı ile yönlendirilecektir. Tanrı’yı seveceğiz ve düşüncelerimiz O’nunki gibi olacaktır.

İyi ve kutsal olma isteği doğrudur. Ama bununla yetinmemeliyiz. Bu istekler tek başına bizim için hiçbir şey yapamaz. Birçokları Hristiyan olmak ister, ama kesin karar vermekte gecikir ve yok olurlar. Bu gibi kimseler iradelerini Tanrı’ya teslim etmeye istekli olmazlar. Bu yüzden de Hristiyan olmayı seçmezler.

(11) BÜTÜN İRADEMİZLE VE HAYATIMIZLA MESİH'E TESLİM OLDUĞUMUZDA SONUÇ NE OLACAK?

Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.' (Yeşaya 41:10 TCL02)

Seçme gücümüzü yerinde kullanarak tüm yaşantımızı değiştirebiliriz. Tanrı'nın düşüncelerimizi yönlendirmesine izin verdiğimizde O'nun yanında yer alırız. O'nun bizi destekleyen büyük gücünü içimizde hissederiz. Kendimizi her gün Tanrı'ya teslim ederek yeni bir hayata, imanlı bir hayata sahip olabiliriz.

Tanrı'nın hükümetinin, Şeytan'ın göstereceği gibi, kör teslimiyet veya mantık dışı bir denetim üzerine kurulu olmadığını farkındayım.

Evet Kararsız

Yaratıcımın tüm varlığını, sevgisini ve ıstırabını, kurtuluşuma adanması ve günahın hayatım üzerindeki gücünün üstesinden gelmem için içimde kalma arzusu göstermesi hayret verici.

Evet Kararsız

İradem Şeytan'ın kontrolü altında olduğunda düşüncelerimi, dürtülerimi veya duygularımı kontrol edemediğimi

fark ediyorum; Ve iyilik için verdiğim sözler ve kararlarım kumdan birer kaleye benziyor.

Evet Kararsız

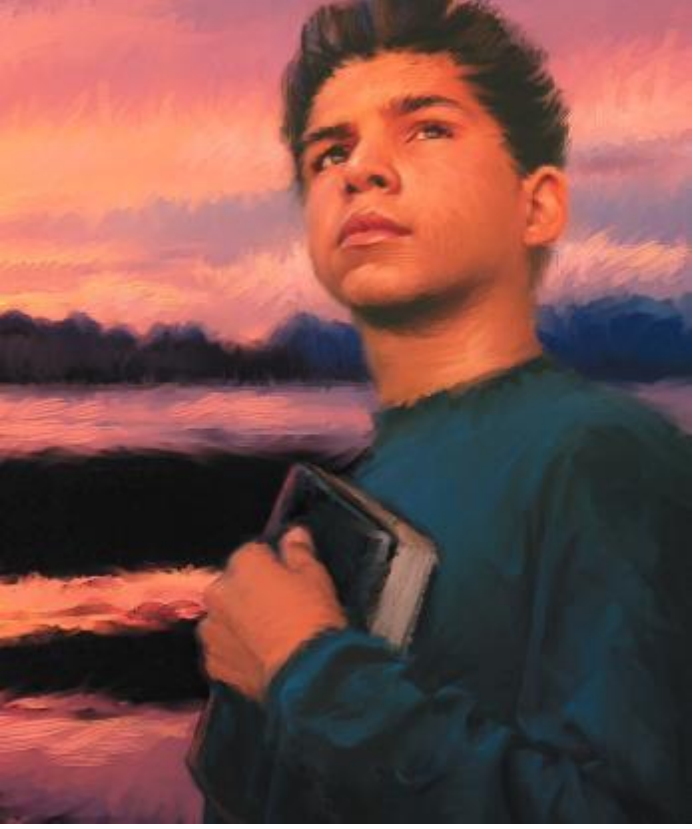
Allah’a şükür ki O yarattıklarının iradesini zorlamaz. Mümkün olan en yüksek zihin, beden ve karakter gelişimine ulaşmamıza yardım edebilmek için, bizi irademizi O’na vermeye davet ettiği için mutluyum.

Evet **Kararsız**

Artık iradenin gücüne dair daha net bir anlayışa sahip olduğuma ve seçim gücünün bende olduğunu anladığıma göre, irademin Mesih'in Ruhu tarafından yönetilmesini seçiyorum.

Evet Kararsız

[illegible]

Ders 7

İman ve Kabulleniş

**(1) TANRI İLE BARIŞ VE UYUM
İÇİNDE OLMA ARZUMUZ
ARTTIĞINDA, GÜNAHIMIZIN
MUSİBETİNE VERDİĞİMİZ
TANRI VERGİSİ TEPKİMİZ NE
OLACAK?**

*O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi
anımsayacaksınız. Günahlarınız,
iğrenç uygulamalarınız yüzünden
kendinizden tiksineceksiniz. (Hezekiel
36:31 TCL02)*

Tanrı'nın Ruhu size seslenip neyin
doğru, neyin yanlış olduğunu

söyledikçe, günahın kötülüğünü ve gücünü daha iyi görebilirsiniz. Bunun sonucunda suçluluk ve pişmanlık hissedersiniz. Günah çirkinleşir ve nefrete dönüşür, çünkü sizi Tanrı'dan ayırmıştır. Kötülüğün gücü sizi köle haline getirmiştir. Kaçmak istedikçe daha da içine batarsınız. Yaşamınızın bencillik ve günahla dolduğunu görürsünüz. Kalbiniz ve arzularınız temiz değildir. Bağışlanmayı, temizlenmeyi ve özgür kılınmayı istersiniz. Ama Tanrı ile birlikte ve O'nun gibi olabilmek için ne yapabilirsiniz?

(2) TANRI HUZUR VE BAĞIŞLANMANIN CAN SUYUNU KİME SUNAR?

“Ey susamış olanlar, sulara gelin, Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyin. Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın. (Yeşaya 55:1 TCL02)

İhtiyacını duyduğunuz şey esenlik, göksel bağış ve sevgidir. Para bu huzuru satın alamaz. Çalışmakla elde edilemez. Zeka ile bulunamaz. Bilge olmak da bir işe yaramaz. Ne yaparsanız yapın, bu esenliğe sahip olmayı ümit bile edemezsiniz. Tanrı Kendi esenliğini size “... parasız ve bedelsiz” bir armağan olarak sunmaktadır. Elinizi uzatıp almak isterseniz, sizin olacaktır. Rab şöyle diyor: “Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da yapağı gibi bembeyaz olacak” (Yeşaya 1:18).

(3) TANRI, HUZUR ARAYIŞIMIZDA BİZE NE BÜYÜK BİR VAATTE BULUNUYOR?

Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.(Hezekiel 36:26 TCL02)

Günahlarınızı itiraf ettiniz ve kalbiniz temizlendi. Kendinizi Tanrı'ya adamaya karar verdiniz. Şimdi O'na gidin ve O'ndan günahlarınızı yıkamasını isteyin. Size yeni bir yürek vermesini isteyin. Sonra da bunu yaptığınıza iman edin, çünkü O bunu vaat etti. İsa bu dünyadayken böyle öğretti. Tanrı'nın vaat ettiği armağanı aldığınıza iman edin ve o sizin olacaktır.

(4) İSA'NIN İŞARETLERİNE VE MUCİZELERİNE KUTSAL KİTAP'TA NEDEN YER VERİLDİ?

...Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır. (Yuhanna 20:31 TCL02)

İsa, gücüne inanan hastaları iyileştirdi. Onları iyileştirdikten sonra, İsa'nın kendilerine başka şekillerde de yardımcı olabileceğini görebildiler. Bu durum onları, İsa'nın günahları da bağışlama gücüne sahip olduğuna inandırdı.

(5) GÜNAHLARIMIZIN BAĞIŞLANMASINDA BİZE DÜŞEN GÖREV NE?

Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. (Markos 11:24 TCL02)

İsa'nın hastaları nasıl iyileştirdiğini okuyun. Günahların bağışlanması için O'na nasıl inanmak gerektiği hakkında bir şeyler öğrenmeye çalışın. Beytesta'da havuz kenarında hasta yatan adamın öyküsüne bakın. Zavallı adam yardıma muhtaçtı. Otuz sekiz yıldır yatalaktı. Ama İsa ona, “Kalk yatağını topla ve yürü!” dedi. Hasta adam O'na, “Rab eğer beni iyileştirirsen sözüne itaat ederim demedi. Hayır, o Mesih'in sözüne iman etti. İyileştirildiğine inandı ve o anda yürümeyi seçti. Ve yürüdü. Mesih'in sözü ile harekete gecti ve Tanrı ona güç verdi. Adam iyileşti.

(6) KENDİ ÇABAMIZLA KALBE KUTSALLIĞI NEDEN GETİREMİYORUZ?

“Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir? (Yeremya 17:9 TCL02)

Siz de günahkarsınız. Geçmişteki günahlarınız için kalbinizi değiştirmek için ya da kendinizi kutsal kılmak için yapabileceğiniz hiçbir şey yoktur. Ancak Tanrı Mesih aracılığıyla tüm bunları sizin için yapmayı vaat etmiştir. Bu vaade iman edin. Günahlarınızı itiraf edin ve kendinizi Tanrı'ya verin. O'na hizmet etmeyi seçin. Eğer bunu yaparsanız, hiç şüphesiz ki Tanrı size olan vaadini yerine getirecektir. İman ettiğiniz zaman Tanrı harekete geçer.

Temiz kılınacaksınız. Hasta adam iyileşeceğine iman ettiğinde Mesih ona yürüme gücü verdi. Eğer iman ederseniz, bu sizin için de geçerli olacaktır. İyileştiginizi, bağışlandığınızı hissedinceye dek beklemeyin. “İman ederim. Hissettiğim için değil, ama Tanrı bana vaat ettiği için iman ederim” deyin.

(7) İNANARAK TANRI’DAN BAĞIŞLANMA DİLEDİĞİMİZDE, BU DİLEĞİN GERÇEKLEŞECEĞİNE NASIL GÜVENEBİLİRİZ?

Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız’ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi? (Matta 7:11 TCL02)

İsa, “duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir” (Markos 11:24) dedi. Ama bu vaatte çok önemli bir şey bulunmaktadır. Tanrı’nın sahip olmanızı istediği şeyler için dua etmelisiniz. Tanrı, sizi günahtan özgür kılmayı ve sizi Kendi çocuğu yapmayı arzulamaktadır. Kutsal bir hayat sürmenizi dilemektedir. Bu bereketlere iman edip, onlara kavuşabilmek için dua etmeniz gerekmektedir. Ondan sonra da bunlara sahip olduğunuz için Tanrı’ya şükretmelisiniz. İsa’ya gidip temizlenebilir ve Tanrı’nın Yasası önüne üzüntü ve utanç duymadan çıkabilirsiniz. “Bu nedenle, Mesih

İsa'ya ait olanlara hiçbir mahkumiyet yoktur" (Romalıları 8:1).

(8) TANRI İLE İLİŞKİMİZİ NASIL KORUYABİLİRİZ?

Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. (Koloseliler 2:6 TCL02)

Mesih'e ait olduğunuzda artık kendi başınıza değilsiniz, zira bedeliniz ödenmiştir. "... atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan, gümüş ya da altın gibi geçici şeylere değil, Mesih'in kusursuz ve lekesiz bir kuzunun kanına benzer değerli kanı fidyesiyle kurtuldunuz" (1.Petrus 1:18, 19). Tanrı'ya iman ettiğiniz için Kutsal Ruh yüreklerinizde yeni bir hayat yaratır. Tanrı'nın ailesine doğmuş bir çocuksunuz ve Tanrı sizi Kendi Oğlu gibi sever.

Artık kendinizi İsa'ya verdiğinizde göre geri dönmeye hiç kalkışmayın. Her gün, "Ben Mesih'e aitim. Kendimi O'na teslim ettim" deyin. O'ndan size Ruhunu vermesini ve lütfuyla korumasını isteyin. Tanrı'ya kendinizi vermekle ve O'na iman etmekle O'nun çocuğu oldunuz. Aynı şekilde O'nunla birlikte yaşamalısınız

(9) MESİH TÜM İMANA GELENLERE NE SUNAR?

"Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. (Matta 11:28 TCL02)

Bazıları Tanrı'nın bereketlerine erişmeden önce O'na değıştiklerini ispat etmeleri gerektiğini düşünürler. Oysa

bereketleri istedikten hemen sonra alabilirler. Kendi zayıflıklarının üstesinden gelebilmeleri için Mesih'in Ruhuna sahip olmalıdırlar. Bu olmaksızın günahlarından dönemezler. İsa sizi olduğunuz gibi bekliyor: günahkar, zayıf ve muhtaç halinizle gelip günahlarınızdan pişmanlık duyarak af dilemenizi ister. Sizi sevgiyle sarması ve yaralarınızı iyileştirmesi, O'nun kendi yüceliğinden ve lütfundan kaynaklanır. O her an sizi temiz ve pak kılmayı arzular.

(10) TANRI TÜM TÖVBE EDEN GÜNAHKARLARA NEYİ GARANTİ EDER?

İsyanlarınızı bulut gibi, Günahlarınızı sis gibi sildim. Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.” (Yeşaya 44:22 TCL02)

Binlerce kişi İsa'nın her bireyi bağışlayamayacağını düşünür. O'nun söylediklerine inanmazlar. Gerçekten tövbe eden herkes Tanrı'nın her günahı bağışlayabileceğini bilir. Korkmayın! Tanrı'nın vaatleri sizin içindir. Günahlarından pişmanlık duyan herkes içindir. Mesih, her imanlıya kuvvet ve inayet versin diye meleklerini gönderir. En günahkar kişi bile kendisi için ölen Mesih'in yardımı ile kuvvetli, pak ve adil olabilir. Mesih günaha bulanmış giysileri çıkartıp doğruluğun beyaz giysilerini vermek için onu beklemektedir. Mesih günahkarın ölmesini değil, yaşamasını arzu eder.

(11) O'NUN TÖVBE ÇAĞRISINA KULAK VERDİĞİMİZDE TANRI,

GÜNAH PROBLEMİMİZLE NASIL BAŞ EDER?

Bize günahlarımıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez. Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür. Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı. (Mezmurlar 103:10-12 TCL02)

Tanrı, size başkalarının davrandığı gibi davranmaz. Size karşı merhamet ve sevgiyle doludur. O şöyle der, “Kötü kişi kendi yolunu, fesatçı düşüncelerini bıraksın; RAB’be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız’a dönsün, bol bol bağışlanır” (Yeşaya 55:7). Başkaldırılarınızı bulut gibi, günahlarınızı sis gibi sildim. Bana dönün, çünkü sizi fidiyeyle kurtardım” (Yeşaya 44:22). Rab der ki, “Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam... Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın” (Hezekiel 18.32). Şeytan, Tanrı’nın bereketli vaatlerini elimizden almaya hazırdır. Her bir ümidi, her bir ışığı sizden uzaklaştırmayı arzular. Ancak bunu yapmasına izin vermemelisiniz. Şeytan’ı dinlemeyin! O’na şöyle deyin: “Ben yaşayabileyim diye İsa öldü. O beni sever ve ölmemi istemez.”

**(12) GÖKLERDEKİ BABA’MIZ
ONA GERİ DÖNEN ASİ
ÇOCUKLARINA NASIL
DAVRANIR?**

“Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. (Luka 15:20 TCL02)

Bizler, hayırsız evlat gibi “Beni seven Göksel bir Babam var. O’nun sevgisine sırt dönüp, bereketlerini boşa harcamama rağmen ben Babama gideceğim. O’na karşı günah işledim. Oğlun olmaya layık değilim. Bana yanında çalışan hizmetçilere davrandığın gibi davran diyeceğim.” diyebiliriz. İsa, önce evinden ayrılan ama sonra evine dönmeye karar veren oğlu ve onun babası tarafından nasıl karşılandığını anlatan öyküyü dile getirdi.

İsa’nın anlattığı bu öykü harikadır; ama Göksel Baba’nın sevgisini ve merhametini tam olarak dile getirmeye yeterli değildir. Rab, Yeremya peygamber aracılığıyla konuştu: “Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim” (Yeremya 31:3). Baba, günahkarın yaban ellerde mirasını harcamasına rağmen yine de dönmesini ümit eder. Tanrı’ya dönmeyi arzuladığınızda bilin ki, O sizi çağırmaktadır. Tanrı’nın Ruhu, günahkarı Baba’nın sevgi dolu yüreğine yaklaştırır.

(13) RAB’Bİ ARAYAN HERKESE HANGİ SÖZ VERİLİR?

Baba’nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. (Yuhanna 6:37 TCL02)

Kutsal Kitap’ın zengin vaatleri

önünüzde dururken nasıl şüphe edebilirsiniz ki? Günahlarından dönmek isteyen bir kimsenin İsa'nın huzuruna kabul edilemeyeceğini nasıl düşünebilirsiniz? Böyle düşünceleri bir tarafa bırakın! Hiçbir şey Göksel Baba'mız hakkında böyle bir düşünce beslemek kadar bizi yaralayamaz. Babamız günahtan nefret eder, ama günahkarı sever. O'na inananların kurtulması için Mesih'i gönderdiğinde Kendini feda etti. Onların görkemli krallığında sonsuza dek bereket almalarını ister. Daha sevecen ve esaslı ne söylesin? Bize duyduğu sevgiyi daha iyi nasıl dile getirebilir? Yeşaya bölümünde şöyle okuyoruz: "RAB, 'Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?' diyor, 'Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, ama ben seni asla unutmam'" (Yeşaya 49:15).

Eğer kuşkunuz ve endişeleriniz varsa gözlerinizi göğe kaldırın. İsa, Tanrı'dan bizim günahlarımızı bağışlamasını istiyor. Tanrı'ya Biricik Oğlu'nu armağan ettiği için şükredin. Dua edin ki, yaşantınız O'nun sizin için ölüme karşılık ödediği bedele layık olsun. Kutsal Ruh bugün sizi davet etmektedir. İsa'ya tüm yüreğinizle gelin ve bereketlerine sahip olun.

O'nun vaatlerini okuyun. Başka hiçbir sözün anlatamayacağı kadar iyi anlatılan sevgisi hakkında öğrenin. Tanrı'nın sonsuz sevgisi günahkarlar üzerindedir. "Mesih'in kanının aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışına sahibiz" (Efesliler 1:7). Tanrı'nın yardımcınız olduğuna iman edin. Sizin yaşamınızı Kendi

mükemmel hayatı gibi olsun diye değiştirmek ister. Günahlarınızı itiraf edip tövbe ile Tanrı'ya yaklaşın ve O da merhameti ve bağışlamasıyla size yaklaşacaktır.

(14) TANRI'NIN ÇOCUKLARINA HANGİ KUTSAL VAATLER BAHŞEDİLİR?

“Ama RAB, “Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?” diyor, “Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, Ama ben seni asla unutmam. (Yeşaya 49:15 TCL02)

Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: “SENİ ASLA TERK ETMEYECEĞİM, SENİ ASLA YÜZÜSTÜ BIRAKMAYACAĞIM.” (İbraniler 13:5 TCL02)

Tanrı'nın Sözü'nü (Kutsal Kitap) incelerken, Ruhunun kalbimin kapısını çaldığını hissettim (Vahiy 3:20).

Evet Kararsız

Bir Kurtarıcıya ihtiyaç duyan kayıp bir günahkar olduğumu anlıyorum (Romalılar 3:23).

Evet Kararsız

Tanrı'nın beni yıkımdan kurtarması için Oğlu İsa'yı göndererek sevgisini göstermesi hayret verici. (Yuhanna 3:16, 17) ve O'nun kurtuluşa giden tek Kapı olduğunu biliyorum (Yuhanna 10: 9).

Evet Kararsız

Günahlarımı samimi bir yürekle itiraf edersem, İsa'nın kıymetli kanının beni her kötülükten arındıracağını anlıyorum (1. Yuhanna 1: 9).

Evet Kararsız

Yukarıdaki sorulara “Evet” cevabını verdiyseniz, sizi hayatınızın en önemli kararını vermeye davet ediyorum. İmanla, İsa'yı kişisel Kurtarıcınız olarak kabul edebilir ve hayatınızda O'nun büyük huzurunu, gücünü ve istikrarlı sevgisini deneyimleyebilirsiniz. Sadece aşağıdaki duayı samimi bir yürekle tekrarlayın (Yuhanna 1:12):

“Cennetteki Sevgili Baba, günahkar olduğumu biliyorum ve Oğlu'nu benim uğruma ölüme gönderdiğine inanıyorum. İmanla, İsa'yı Kurtarıcım olarak kabul etmeyi ve değerli kanının tüm günahlarımı örtmesini diliyorum. (günahlarınızı mümkün olduğunca net belirtin). Günahkar yollarımdan vazgeçmeyi ve hayatımın RAB'İ olarak beni kabul etmeni istemeyi seçiyorum. İsa adına, Amin. ”

Tebrikler! Farklı hissedebilir veya hissetmeyebilirsiniz, ancak inancınız nedeniyle, Tanrı'nın kurtarılmış bir çocuğusunuz ve Mesih'te yeni bir insansınız (Elçilerin İşleri 16:31)! Şimdi, asmanın bir dalı olarak, her an O'na bağlı kalın (Yuhanna 15:1-8) ve bir gün sizi O'nunla birlikte gökteki

yeni evinize götürmeye gelecek
(Yuhanna 14: 1-3).

Ders 8

Öğrenciliğin Ölçütü

**(1) BU AYET KUTSAL RUH’UN
BİZİM ÜZERİMİZDEKİ
ÇALIŞMASINI NEYE BENZETİR?**

*Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin,
ama nereden gelip nereye gittiğini
bilemezsin. Ruh’tan doğan herkes
böyledir.” (Yuhanna 3:8 TCL02)*

Bir kimse kalbini Tanrı'ya verdiği yeri ve saati tam olarak anımsamayabilir. Kendisini Mesih'e götüren basamakları görmeyebilir. Ne var ki, bu onun Tanrı'nın çocuğu olmadığı anlamına gelmez. Mesih, Nikodim'e, "Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan her adam da böyledir" (Yuhanna 3:8) dedi. Rüzgarı göremeyiz ama ne yaptığını görebiliriz. Tanrı'nın Ruhunu yüreklerimizde çalışırken göremeyiz ama O'nun gücü bize yeni yaşam verir. Bu güç Tanrı'ya benzer olan yeni bir insan yaratır. Her ne kadar Kutsal Ruh'un işini göremez ve işitemezsek de, yaptığı işlerin sonuçlarını görebiliriz. Eğer yüreklerimiz Tanrı'nın Kutsal Ruhunu aracılığıyla değiştiyse, bu değişim yaşantımıza yansiyacaktır.

(2) HAYAT NASIL DEĞİŞİR VE KALP NASIL YENİLENİR?

Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. (2. Korintliler 5:17 TCL02)

Kendi başımıza yüreklerimizi ve kişiliğimizi değiştirip, Tanrı'nınki gibi yapmayı başaramayız. Yaptığımız iyi işlerin, işlediğimiz sevapların bizi kurtaracağını düşünmemeliyiz. Tanrı'nın lütfunun yüreklerimizde olup olmadığını yaşantımız gösterecektir. O'nun sevgisi kişiliğimizi, alışkanlıklarımızı ve yaşam tarzımızı değiştirecektir. Çevremizdekiler eski ve yeni kişiliklerimiz arasındaki değişimi fark edeceklerdir. Ne kötü bir davranış,

ne de yapılan iyi bir iş insanın kişiliğini anlamamıza yeterli olmaz. İnsanın kişiliği, her gün söylediği sözlerden ve davranışlarından belli olur.

Tanrı'nın gücü olmaksızın iyi bir davranışta bulunmamız elbette ki olasıdır. İnsanların hakkımızda iyi düşünmesini isteriz. Dostlarımıza iyi gözükme için kötülüklerden kaçınabiliriz. En bencil kişide bile iyi bir taraf bulunabilir. Öyleyse kimin tarafında olduğumuzu nasıl bilebiliriz?

Yüreklerimiz kime aittir? Kimi düşünüyoruz? Kimin hakkında konuşmaya bayılıyoruz? Sevgimiz ve yaptıklarımız kimin içindir? Eğer biz Mesih'e aitsek, düşüncelerimiz de O'na ait olmalıdır. Tüm benliğimizle O'na aitiz. O'nun gibi olmayı ve Kutsal Ruh'a sahip olmayı isteriz. O'nun yolunda ilerleyip yaptığımız her şeyde O'nu memnun etmeyi istemeliyiz.

(3) GERÇEKTEN YENİDEN DOĞARSAK, HAYATIMIZDA HANGİ KARAKTER ÖZELLİKLERİ BELİRECEK?

Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.(Galatyalılar 5:22-23 TCL02)

Eğer İsa Mesih'te yeni bir insan olursak, yaşamımız Kutsal Ruh'un meyveleri ile dolar. Mesih'in izleyicileri eskisi gibi davranmayı bir tarafa bırakırlar. Mesih'in izini, imanla takip ederler. O'nun olduğu gibi temiz olup O'nun kişiliğini yansıtırlar. Mesih'i

izleyenler, bir zamanlar nefret ettikleri şeyleri sevmeye başlarlar. Daha önce sevdikleri şeylerden nefret ederler. Gururlu olanlar alçakgönüllülüğü seçerler. Aptallar hikmetli olur. Bir zamanlar içki içenler, içmeyi bırakırlar. Kalbi temiz olmayanların yürekleri temizlenir. Dünyanın modasını izleyenler bu huylarını bir tarafa bırakırlar. Mesih'e iman edenler, giydikleri şeylerle ilgi çekmeye çalışmazlar. "Gizli olan iç varlığınız, yumuşak ve sakin bir ruhun solmayan güzelliğiyle sizin süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın önünde çok değerlidir" (1.Petrus 3:4).

(4) YENİDEN DOĞDUĞUMUZ VAKİT, YANLIŞ DAVRANIŞLARDA BULUNDUĞUMUZ KİŞİLERLE İLGİLİ OLARAK NE YAPMAK İSTEYECEĞİZ?

Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: "Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri vereceğim." (Luka 19:8 TCL02)

Gerçek tövbe bizi değiştirir. Günahlarımızı itiraf ederiz ve çaldığımız şeyi geri veririz. Tanrı'yı ve insanları severiz, bunları yaptığımızda ölümden yaşama geçtiğimizi bileceğiz.

Mesih'e gelip O'nun affına ve merhametine sahip olduğumuzda yüreklerimiz sevgiyle dolar. Yaptığımız iş zor gelmez ve Tanrı'nın bizden istediklerini yapmaktan zevk alırız. Karanlık olan yol adaletin Işığı ile

aydınlanır. Mesih'in kişiliğinin güzelliği O'nu izleyenlerde görünür. Mesih, Baba'sının arzularını yerine getirmekten zevk almıştı. Tanrı'nın sevgisi Kurtarıcımıza yol gösteren güç oldu. O'nun tüm davranışlarını nazik ve harika kılan da bu sevgiydi.

(5) MESİH'İN LÜTFU İLE YENİLENEN BİR KALBE DOLAN, ONU DEĞİŞTİREN VE ONDAN AKAN SEVGİNİN KAYNAĞI KİMDİR?

Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!(1. Selanikliler 3:12 TCL02)

Sevgi Tanrı'dan gelir. Bizim günahkar yüreklerimizden gelebilmesine olanak yoktur. Böylesine bir sevgi sadece İsa'nın yaşadığı yüreklerde bulunur. "Biz seviyoruz. Çünkü önce O bizi sevdi" (1.Yuhanna 4:19). Tanrı'nın merhametiyle yenilenen yürekler sevgiyle yönlendirilir. Sevgi kişiliğimizi değiştirir, duygularımıza hükmeder ve arzularımızı denetler. İçimizdeki nefreti söküp atar, bizi nazik ve yumuşak huylu kılar. Yüreklerimizdeki Tanrı sevgisi yaşantımızı tatlandırır ve çevremizdeki insanlar üzerinde iyi bir etki yaratır.

(6) TANRI'YA SEVGİMİZİ GÖSTERMEK İÇİN NE YAPMAYI ARZU EDERİZ?

"Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. (Yuhanna 14:15 TCL02)

(7) MESİH'İN GÜCÜNE RİAYET, TANRI İLE İLİŞKİMİZ İÇİN NEDEN ÖNEMLİ?

*“O’nu tanıyorum” deyip de
buyruklarını yerine getirmeyen
yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur.(1.
Yuhanna 2:4 TCL02)*

Tanrı’nın çocukları iki hatalı düşünceye sakınmalıdırlar. Özellikle Tanrı’ya güvenmeyi yeni öğrenen kimseler buna çok dikkat etmelidirler. Birincisi daha önce açıkladığımız gibi yaptığımız şeylerle Tanrı’ya ulaşabilmeyi umma hatasına düşmektir. Yasaya kendi gücümüzle uymaya çalışarak kutsal olmak olanaksızdır. Mesih’siz yaptığımız her şey bencillik ve günahla bozulacaktır. Sadece Mesih’in lütfuna iman ederek kutsal kılınabiliriz.

İkinci hata da aynı ölçüde tehlikelidir. Bazı kimseler, Mesih’e iman ederlerse Tanrı’nın Yasasına itaat etmenin gerekli olmayacağını düşünürler. Tanrı’nın lütfu sadece iman yoluyla elde edilebildiğine göre, iyi işlerin önemli olmadığını sanırlar. Kurtuluşları ile yaptıkları şeylerin herhangi bir ilgisi olmadığına inanırlar.

(8) YENİDEN DOĞUŞUMUZDA MESİH BİZE NE VAAT EDER?

*“RAB, ‘O GÜNLERDEN SONRA
ONLARLA YAPACAĞIM
ANTLAŞMA ŞUDUR: YASALARIMI
YÜREKLERİNE KOYACAĞIM,
ZİHİNLERİNE YAZACAĞIM’
DİYOR.” (İbraniler 10:16 TCL02)*

Kutsal Kitap itaat etmenin, söyleneni yapmaktan öte bir şey olduğunu öğretir. İtaat sevginin bir meyvesidir. Tanrı'nın Yasası kişiliğini yansıtır. Sevgi bu yasanın odak noktasıdır. Tanrı'nın göklerdeki ve yeryüzündeki Krallığı, sevgi yasası üzerine temellendirilmiştir. Eğer biz O'nun gibi olursak, bu Yasa yaşamlarımızda uygulanabilir mi? Bu sevgi kalplerimizdeyse ve biz Yaradan'ın istediği şekilde davranırsak Tanrı vaadini yerine getirir. Eğer Yasa yüreklerimize yazılıysa, yaşantımızı da şekillendirmez mi? İtaat sevginin gerçek bir işaretidir. Aynı zamanda bizim Tanrı'nın izleyicileri olduğumuzu gösterir. Kutsal Kitap, "Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını yerine getirmektir." "O'nu tanıyorum deyip de O'nun buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır ve kendisinde gerçek sevgi yoktur" der (1. Yuhanna 5:3; 2:4). İman, Yasaya itaat etmememiz için bir özür olamaz. Sadece imanla Mesih'in lütfunu paylaşırız. Ve bu lütuf, O'nun Yasasına itaat etmemizi sağlar.

(9) BİZİM ÖĞRENCİSİ OLDUĞUMUZ ÜSTADIN İŞARETLERİ NELER?

*Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
Dikenli bitkilerden üzüm,
devedikenlerinden incir toplanabilir
mi?(Matta 7:16 tcl02)*

*Böylece sahte peygamberleri
meyvelerinden tanıyacaksınız. (Matta
7:20 TCL02)*

Kurtuluşumuza Tanrı'nın Yasasına

itaat etmekle sahip olamayız. Kurtuluş Tanrı'nın armağanıdır ve biz bunu imanla elde edebiliriz. Ama itaat imanın meyvesidir. “Mesih’in günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. Mesih’te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen, O’nu ne görmüş, ne de tanımıştır” (1.Yuhanna 3:5, 6). İşte bu gerçek bir denemedir. Mesih’te yaşadığımızda, O’nun sevgisi de bizde yaşar. Düşüncelerimiz ve duygularımız O’nun tarafından denetlenir. Davranışlarımız, Tanrı’nın bizden yapmamızı istediği şeyleri gösteren Yasa’ya uyar. “Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir” (1.Yuhanna 3:7). Tanrı’nın İsrail halkına verdiği Kutsal Yasa bize neyin doğru olduğunu açıklamaktadır.

(10) KALBİMİZİ RAB’BE VERDİKTEN SONRA HANGİ İKİ UNSUR HAYATIMIZDA EŞİT OLARAK BULUNMALI?

Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür. (Yakup 2:17 TCL02)

Tanrı’ya itaat etmemize gerek olmadığını öğreten iman, gerçek bir iman değildir. Doğru olmayan bir öğretilerdir. “İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz” (Efesliler 2:8). “Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür” (Yakup 2:17). İsa dünyaya gelmeden önce kendisi hakkında şöyle söyledi: “Ey Tanrım, istemini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir” (Mezmurlar

40:8). İsa göklere dönmeden önce, dünyada bulunduğu sırada şöyle dedi: “Benim de Babamın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...” (Yuhanna 15:10). Kutsal Kitap der ki, “O’nun buyruklarını yerine getirirsek, o zaman O’nu tanıdığımızdan emin olabiliriz.” “Tanrı’da yaşıyorum diyen, Mesih’in yürüdüğü yolda yürümelidir” (1.Yuhanna 2:3, 6).

(11) İMAN VE KULLUK BİLİNCİMİZİ KİMİN İZİNDE ŞEKİLLENDİRMELİYİZ?

Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.(1. Petrus 2:21 TCL02)

(12) NEYİ ARAMALIYIZ? İSA DOĞRUYA AÇ VE SUSUZ OLANLARA NEYİ VAAT EDER?

*Ne mutlu doğruluğa acıkıp
susayanlara! Çünkü onlar
doyurulacaklar.(Matta 5:6 TCL02)*

Sonsuz Yaşama sahip olma yolu her zaman aynıdır. Adem ve Havva günah işlemekten önce de aynıydı. Sonsuz Yaşama, Tanrı’nın Yasasına; mükemmel doğruluğa tümüyle uymakla kavuşabiliriz. Sonsuz Yaşama başka bir yolla kavuşulamaz, zira tüm yaradılışın mutluluğu tehlikeye girer. Günah sonsuza kadar sürer. Acılar ve mutsuzluklar asla bitmez.

(13) TANRI HER BİRİMİZE HANGİ AYRICALIKLARI SUNUYOR?

O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olabilirsiniz. (2. Petrus 1:4 TCL02)

(14) LÜTFUNUN ZENGİNLİĞİYLE, MESİH'İN KANI BİZE HANGİ İKİ YÖNLÜ ARMAĞANI SUNDU?

Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. (Efesliler 1:7 TCL02)

Günah işlemeden önce Adem, Tanrı'nın Yasasına itaat etme yoluyla doğru bir karakter geliştirebilirdi. Ancak Adem bunu başaramadı. Onun günahı yüzünden hepimiz günahkar olduk. Günahkar olduğumuz için de Tanrı'nın Yasasına itaat etmeye çalışarak doğruluğa kavuşamayız. Kendimizde bize yardım edebilecek bir erdem ne yazık ki bulunmamaktadır. Mesih bize bir kurtuluş yolu hazırladı. Yeryüzünde bizim karşılaştığımız denenmelerle karşı karşıya kaldıysa da günahsız bir yaşam sürdü. İsa bizim için öldü ve günahlarımızı kendi üzerine yükledi. Şimdi de bize kendi doğruluğunu vermek istiyor.

Günahkar benliğimizi O'na verip O'nu Kurtarıcımız olarak kabul edebiliriz. O zaman Mesih sayesinde doğru sayılabiliriz. Mesih'in karakteri bizimkinin yerini alır.

Tanrı tarafından sanki hiç günah işlememiş gibi kabul edilirik.

(15) MESİH’TE YENİDEN DOĞUŞ DENEYİMİMİZDEN SONRA, O’NDA KALMAYA VE O’NDA BÜYÜMEYE NASIL DEVAM EDİYORUZ?

Mesih’le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu’na imanla sürdürüyorum. (Galatyalılar 2:20 TCL02)

Mesih yüreklerimizi değıştirir. İmanımız sayesinde kalplerimizde yaşar. Kendimizi gün be gün, imanla O’na vermeliyiz. Bunu yaptığımız sürece O içimizde yaşar ve biz de O’nu memnun edeni yaparız. Ondan sonra diyebiliriz ki, “Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı beni seven ve uğrunda kendini feda eden Tanrı Oğlu’na imanla sürdürüyorum.” (Galatyalılar 2:20)

İsa öğrencilerine, “Çünkü konuşacak olan sizler olmayacaksınız. Babanızın Ruhu sizler aracılığıyla konuşacak.” demiştir. Çalışırken biz Tanrı’ya itaat ederiz. Onun iyi işlerini yaparız. Yaşantılarımız doğruluğun bir ürünü olarak itaatkarlığı yansıtır.

Kendimizle övünmemiz veya gurur duymamız için hiçbir nedenimiz yoktur. Ümidimiz Mesih’in doğruluğundadır. Ümidimiz kutsal Ruh’un bizde ve bizim aracılığımla yaptığı işlerde saklıdır.

(16) BU AYETTEKİ HANGİ İFADE İMANIN İNANÇTAN FARKLI OLDUĞUNU AÇIKLAMAKTADIR?

Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! (Yakup 2:19 TCL02)

İmanın gerçek anlamını kavramamız gerekmektedir. Zaten gerçek olduğunu bildiğimiz bir şeye inanmakla imanımızı göstermeyiz. Tanrı'nın yaşadığını biliriz. O'nun gücüne inanırız. O'nun sözünün gerçek olduğunu biliriz. Şeytan ve onun yandaşı diğer kötü ruhlar da bunları bilir ve inanırlar. Kutsal Kitap bize şunu söyler: “Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar”. Ancak bu iman değildir. Tanrı'nın Sözü'ne inanıp bizden istediğini yaptığımızda, imanımız var demektir. O'na yüreklerimizi açtığımızda ve O'nu sevdiğimizde imanımızı göstermiş oluruz. İman, sevgi ile çalışır. Bizi temizler ve O'nun gibi olmamızı sağlar. Eğer yüreklerimiz Tanrı tarafından yenilenmemişse, Yasaya itaat edemeyiz. Ama yenilenmiş yüreklerimiz Kutsal Yasayı sever. Davut Peygamber şöyle dedi: “Ne kadar severim Yasanı! Derin derin düşünürüm üzerinde bütün gün” (Mezmurlar 119:97). Yasanın doğrululuğu, “İsa'ya ait olarak” (Romalıları 8:1) yaşadığımızda bizi tamamlar.

(17) MESİH NE KADAR SÜRE SABIRLA KARAKTERLERİMİZİ GÜÇLENDİRMEYE DEVAM EDECEK?

...Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var.(Filipililer 1:6 TCL02)

Bazıları Tanrı'nın günahları affettiğini bilir ve O'nun çocuğu olmayı gerçekten çok arzular. Ancak kişiliklerinin mükemmel olmadığını ve hayatlarının hatalarla dolu olduğunu da fark ederler. Kutsal Ruh'un yüreklerini yenileyebileceğinden şüphe ederler. Bu gibi kimselere şunu söylemek isterim: “Ümidinizi asla kaybetmeyin. Hatalarımız yüzünden sık sık başımızı eğip İsa'nın huzuruna ağlayarak gelmemiz gerekecektir. Ancak bu yüzden ümidimizi yitirip vazgeçmemiz gerekmez. Düşmanımız üstünlük sağlasa bile, Tanrı bize asla sırtını çevirmez. Bizi asla yalnız bırakmaz.”

(18) BU ÖMÜR BOYU SÜREN KARAKTER OLUŞTURMA SÜRECİNDE, GÜNAH İŞLEDİĞİMİZDE BİLE BİZE NE YÜCE BİR VAAT SUNULUR?

Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. (1. Yuhanna 2:1 TCL02)

Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Babasından bizi affetmesini ister. Mesih'in şu sözlerini asla unutmamalıyız: “Baba'nın kendisi sizi seviyor” (Yuhanna 16:27). Bizim, Kendisine geri dönmemizi ister. Kendi paklığının ve kutsallığının bizde yansımasını ister. Eğer kendimizi O'na

verirsek, bizde başladığı iyi işleri tekrar geri gelinceye dek sürdürecektir. Büyük bir istek ile dua etmeliyiz. İmanımızı kuvvetlendirmeliyiz. Kendi gücümüze olan inancımızı yitirdikçe, bizi Kurtaranın kudretine daha da çok güvenmeliyiz. Hayatlarımıza ışık olan Mesih'e hamtlar edelim. Mesih'e yaklaştıkça yaşamımızdaki hataları daha çok fark edeceğiz. Günahkar benliğimizi kusursuz Kurtarıcımızla karşılaştırdıkça, bu hataları tüm açıklığıyla görmeye başlayacağız. Şeytan üzerimizdeki etkisini yitirmeye başladıkça, Tanrı'nın yaşam veren Ruhunun bizi yönlendirdiğini bileceğiz.

(19) YENİDEN DOĞDUĞUMUZDA VE GELİŞİM SÜRECİNE GİRDİĞİMİZDE NEYİ FARK EDECEĞİZ?

Hepimiz murdar olanlara benzedik, Bütün doğru işlerimiz kirli paçavra gibi. Yaprak gibi soluyoruz, Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi. (Yeşaya 64:6 TCL02)

Eğer günahkar olduğumuzu bilmezsek, İsa'ya derin bir sevgi besleyemeyiz. Eğer Mesih'in lütfuyla değiştiysek, Kurtarıcımızın kutsal kişiliğine hayranlık duyacağız. Eğer kendi günahkarlığımızı görmezsek, Mesih'in mükemmelliğini ve güzelliğini asla göremeyiz.

Kendimizde beğenilecek daha az şey buldukça, Mesih'in sonsuz kusursuzluğunu ve güzelliğini daha çok keşfedeceğiz. Ne denli günahkar olduğumuzu görünce, affedebilecek

güce sahip olan Mesih'e döneriz. Ve o zaman Mesih bize yardım edebilmek için güçle gelecektir.

İhtiyacımızı hissetmek bizi
Kurtarıcımıza ve Tanrı'nın Sözü'ne
döndürecektir. O'nun harika karakterini
gördükçe biz de O'nun gibi olmaya
başlayacağız.

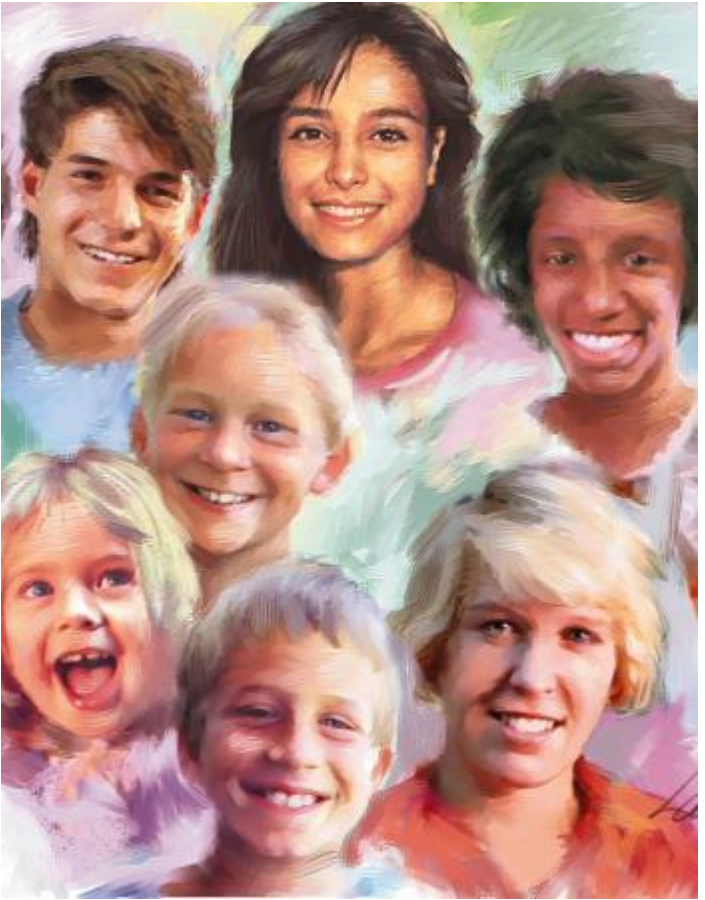
Onun lütfu sayesinde, Mesih'in izinden yürümeyi ve hayatımın Efendisi ve Üstadı olarak O'nu takip etmeyi seçiyorum.

Evet **Kararsız**

Duam, O'nun Ruhunun meyvelerinin bende görülmesi ve böylece O'nun doğru ve kutsal karakterini yansıtabilmemdir.

Evet **Kararsız**

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Ders 9

Mesih'te Büyümek

(1) MESİH'TE YENİ BEBEKLER OLARAK, MESİH İLE İLİŞKİLERİMİZİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN NE YAPMALIYIZ?

...yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki,

bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz, (1. Petrus 2:2 TCL02)

Tanrı'nın çocuğu olduğumuzda karakterimiz de değişir. Kutsal Kitap bu değişime “yeniden doğuş” adını verir. Çiftçi tarafından ekilen iyi tohumun büyümesi olarak da açıklanmıştır. Mesih'i sevmeyi yeni öğrenenler “yeni doğmuş bebek gibidirler”. Onlar Mesih'te büyüyeceklerdir. Tarlaya ekilmiş iyi tohum gibi büyüyecek ve meyve vereceklerdir. Yeşaya Peygamber Tanrı'nın çocukları hakkında şöyle der: “RAB'bin görkemini yansıtmak için, onlara ‘RAB'bin diktiği doğruluk ağaçları’ densin” (Yeşaya 61:3). Tanrı doğadan birçok örnek vererek kendisiyle ilgili gerçekleri anlamamızı sağlar. İnsanlar ne kadar bilgili olurlarsa olsunlar, yaşayan bir şey yaratamazlar. İnsan en küçük bitkiye ya da hayvana hayat veremez. Bitkiler ve hayvanlar sadece Tanrı'nın verdiği hayat sayesinde yaşarlar. Aynı şekilde, Tanrı insanların ruhsal yaşamını da yaratmıştır. Bir kimse yeniden doğmalıdır’ (Yuhanna 3:3). Mesih'in verdiği hayatı yeniden doğmadıkça elde edemeyiz.

(2) NEDEN KENDİ KENDİMİZİN MANEVİ GELİŞİMİNE SEBEP OLAMIYORUZ?

Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. (1. Korintliler 2:14 TCL02)

Tanrı, çiçeklerin açmasını ve bu çiçeklerden meyvelerin oluşmasını sağlar. O'nun gücü sayesinde meyvelerin içinde tohumlar oluşur. “Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir” (Markos 4:28). Hoşya Peygamber İsrail halkına, “buğday gibi gelişecek, asma gibi serpilecekler” (Hoşea 14:5-7) dedi. İsa bize şunu der: “Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın!” (Luka 12:27). Bitkiler sadece Tanrı'nın verdiği ile büyürler. Çalışmak zorunda değildirler ve yarınları için endişe etmeleri gerekmez. Bir çocuk kendi başına büyüyemez. Bizler de, ruhsal hayatımızda endişe ederek ya da çabalayarak büyüyemeyiz.

(3) BİR BİTKİNİN BÜYÜMESİ İÇİN GEREKEN VE BU AYETLERDE RAB'BİN MANEVİ GELİŞİMİMİZDEKİ ETKİSİNİ TANIMLAMAK İÇİN SEMBOLİK OLARAK KULLANILAN İKİ BESİN KAYNAĞI NEDİR?

Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez. (Mezmurlar 84:11 TCL02)

Çiy gibi olacağım İsrail'e; Zambak gibi çiçek açacak, Lübnan sediri gibi kök salacaklar. (Hoşea 14:5 TCL02)

Bitkiler ve çocuklar ihtiyaç duydukları havayı, güneş ışığını ve yiyeceği alarak büyürler. Doğanın bu bereketleri bitkilere ve hayvanlara

verildiği gibi, Mesih de kendisine güvenenlere gerekenleri verecektir. Mesih, doğanın bereketleri ile birçok kez karşılaştırılmıştır. O, ‘sonsuz ışık’tır (Yeşaya 60:19). O, ‘güneş ve kalkandır’ (Mezmurlar 84:11). O, ‘kuraklıktaki yağmur’ (Hoşea 14:5), toprağı sulayan bereketli yağmurlar’ (Mezmurlar 72:6) gibidir. O, yaşam suyudur. ‘Gökten inen ve dünyaya yaşam veren Tanrı’nın ekmeğidir’ (Yuhanna 6:33).

Tanrı dünyaya harika bir armağan olarak Kendi Oğlunu verdi. Bu eşsiz armağan, yeryüzünü merhamet havası ile doldurdu. Bu, ciğerlerimize çektiğimiz hava kadar gerçektir. Mesih’in hayat veren bu lütfunu kabul edecek olursak, İsa Mesih’te büyüyeceğiz.

Çiçek yüzünü güneş ışığına çevirir. Bu ışık çiçeğe güzelliğini ve kusursuzluğunu verir. Biz de Doğruluk Güneşı olan Mesih’e dönmeliyiz. Göklerin Işığı üzerimizde parlayacak ve kişiliklerimiz O’nunki gibi olmaya başlayacaktır.

(4) İSA’DA BÜYÜMEYE NASIL DEVAM EDEBİLİRİZ VE NASIL İYİ MEYVELER VEREBİLİRİZ?

Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. (Yuhanna 15:5 TCL02)

İsa bize şunu öğretir: “Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende

kalmazsanız meyve veremezsiniz, bensiz hiçbir şey yapamazsınız”. Dallar büyümek için nasıl asmaya gereksinim duyarlarsa, biz de kutsal bir yaşam sürmek için Mesih’e gereksinim duyarız. O’nsuz bir hayatımız olamaz. O’nsuz, kutsallıkta ve lütufta büyümek, günahtan uzaklaşmak için gücümüz olmaz. O’nda yaşadığımızda büyür, meyve verebiliriz. “Nehir kıyısına dikilmiş bir ağaç” gibi oluruz.[Mezmurlar 1:3].

**(5) İMAN KAYNAĞIMIZ KİMDİR VE HİRİSTİYANLIK
TECRÜBEMİZ BOYUNCA
İMANIMIZ NASIL GELİŞİR?**

Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa’ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı’nın tahtının sağında oturuyor. (İbraniler 12:2 TCL02)

Bazıları için bir bölümünü tek başlarına yapmaları gerektiğini düşünürler. Günahlarının bağışı için Mesih’e güvenirler sonra da kendi güçleri ile doğru bir hayat yaşamaya çalışırlar. Tabii ki başarılı olamazlar. İsa, “Bensiz hiçbir şey yapamazsınız” der. Lütufta, sevinçte büyümemiz Mesih’teki yaşantımıza bağlıdır. Gün be gün O’nunla hayatımızı paylaşarak lütufta buyuruz. O imanımızı yarattığı gibi, onu mükemmelleştirir de. Mesih ilk ve son olmalıdır. O hayatımızın başlangıcında, sonunda ve attığımız her adımda bizimledir. Davut Peygamber,

“Sürekli RAB’be bakarım, Hiç sarsılmam, o benim sağımda durduğu için” diye yazmıştır (Mezmurlar 16:8).

(6) MESİH’TE KALMAYA NASIL DEVAM EDERİZ?

Bu nedenle Rab Mesih İsa’yı nasıl kabul ettinizse, O’nda öylece yaşayın. Şükranla dolup taşarak O’nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin. (Koloseliler 2:6-7 TCL02)

“Benim doğru adamım, imanla yaşayacaktır” (İbraniler 10:38). Tamamıyla Tanrı’ya ait olmak ve O’na hizmet etmek üzere geldiniz. Mesih’i Kurtarıcımız olarak kabul ettiniz. Kendi başınıza günahlarınızdan kurtulup yüreğinizi değiştiremediniz. Kendinizi Tanrı’ya vererek, Mesih’in sayesinde O’nun her şeyi sizin için yaptığına inandınız. İman sayesinde Mesih’e ait oldunuz. İmanla, vererek ve alarak O’nda büyümelisiniz. Kalbinizi, aklınızı, işinizi, her şeyinizi Ona verin. Sizden istediği her şeyi yaparak O’na itaat edin. Yüceltilmiş olan Mesih’i kalbinizde yaşaması için çağırın. O’nu, sonsuza dek güç kaynağınız, doğruluğunuz ve yardımcınız olarak kabullenin. O size itaat etme gücü verecektir.

(7) HER GÜNÜN BAŞINDA HAYATIMIZ İÇİN RAB’Bİ VE O’NUN BİLGELİĞİNİ ARAMAK NEDEN ÖNEMLİ?

Beni sevenleri ben de severim, Gayretle arayan beni bulur. (Süleyman’ın

Özdeyişleri 8:17 TCL02)

Sabahleyin ilk işiniz kendinizi tümüyle Tanrı'ya adamak olsun. Şöyle dua edin: “Ya Rab, tamamıyla senin olmak istiyorum. Tüm planlarımı senin önüne getiririm. Bugün beni hizmetinde kullan. Benimle ol ve her işimin senin dileğin doğrultusunda gerçekleşmesini sağla.” Her sabah o gün için kendinizi Tanrı'ya adayın. Planlarınızı O'nunla paylaşın. Bu planlar O'nun isteğiye gerçekleşsin, değilse bir tarafa bırakın. Böylelikle gün be gün yaşamınızı Tanrı'nın ellerine teslim etmiş olursunuz. Hayatınız gün geçtikçe Mesih'inki gibi olmaya başlayacaktır.

(8) HUZURU KALPLERİMİZDE TUTMANIN YOLU NEDİR?

Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir esenlik içinde korursun. RAB'be sonsuza dek güvenin, Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır. (Yeşaya 26:3-4 TCL02)

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. (2. Korintliler 3:18 TCL02)

Mesih'teki bir yaşam gayet dinlendiricidir. Barış ve güven dolu bir hayattır. Ümidiniz kendinizde değil, Mesih'tedir. Zayıflıklarınız O'nun gücü ile birleşir. Anlama kıtlığınız O'nun öğretisi ile

zenginleşir. Kendinize bakmaktan, duygularınızı düşünmekten vazgeçmelisiniz. O'nun sevgisini ve mükemmel kişiliğinin güzelliğini düşünmelisiniz. Mesih'in kendisini nasıl alçaltıp başkaları için nasıl yaşadığını düşünün. O'nun paklığını, kutsallığını ve harika sevgisini aklınızdan çıkarmayın. O'nun yolundan giderseniz O'nun gibi olmak üzere değişirsiniz. O'nu sevip, güvendiğinizde O'nun gibi olacaksınız.

(9) MESİH TÜM İNSANLIĞI NEYE DAVET EDER?

“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. (Matta 11:28 TCL02)

İsa, “Bende kalın” dedi. Bu, O’nda dinlenmek ve O’na dayanmak anlamına gelir. Bizi davet ediyor: “Bana gelin... ve ben size huzur veririm”. Davut Peygamber aynı konuda yazmıştır: “RAB’bin önünde sakın dur, sabırla bekle” (Mezmurlar 37:7). Yeşaya, 30. bölüm 15. ayette Tanrı’nın davetini dile getirmiştir: “Bana dönüp huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz...” Tanrı’nın bahsettiği huzur, tüm işleri bir tarafa bırakmamız anlamına gelmez. Kurtarıcımızın vaat ettiği huzur, işe çağrı ile aynıdır. “Boyunduruğumu takının... böylece canlarınız huzur bulur” (Matta 11:29). Mesih’te en çok huzur bulan, O’nun için en çok çalışan olacaktır.

(10) ŐEYATAN, BİZLERİ MESİH İLE BİRLİK VE İLETİŐİMDEN AYIRMAK İÇİN HANGİ ÜÇ YOLU KULLANIR?

...ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. (Markos 4:19 TCL02)

Şeytan dünyasal zevkleri, üzüntü ve endişeleri, düşüncelerimizi Tanrı'dan uzaklaőtırmak için kullanır. Başkalarının ve bizim hatalarımızı, zayıflıklarımızı kullanarak aklımızı çelmeye çalışır. Şeytan'ın aklımızı bu tür düşüncelerle çelmesine izin vermemeliyiz. Şeytan, Tanrı için yaşamayı arzulayan birçoklarını kendi hataları hakkında düşünmeye yöneltir. Böylece onlar Mesih'ten ayrı düşmüş ve Şeytan'a zafer kazandırmışlardır.

(11) EBEDİ YAŞAMA SAHİP OLDUĞUMUZDAN NASIL EMİN OLURUZ?

Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım. (1. Yuhanna 5:12-13 TCL02)

Kurtuluşa layık olmadığımız düşünce ve endişelerini yaşamımızın odak noktası yapmamalıyız. Kendimizi düşündüğümüz takdirde Tanrı'dan uzaklaşırız. Bunun yerine, kendimizi Tanrı'ya vermeli ve Mesih hakkında

düşünüp konuşmalıyız. Korkularımızı bir tarafa bırakıp Tanrı'ya inanmalıyız. Elçi Pavlus'un sözlerini tekrarlamalıyız: “Mesih’le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve uğruma kendini feda eden Tanrı Oğluna imanla sürdürüyorum” (Galatyalılar 2:20).

Tanrı kendisinde dinlenmemizi ister. O’na teslim ettiklerimizi korur. Eğer kendimizi O’nun ellerine bırakırsak, O’nun sevgisi aracılığıyla benliğimizle olan savaşlardan galip çıkarız.

(12) DOĞRU İNSAN GÜNAHKAR YOLLARINA GERİ DÖNDÜĞÜNDE NE OLUR?

“Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir. (Hezekiel 18:24 TCL02)

Mesih insan bedenini aldığı anda, insanlarla arasında bir sevgi bağı kurdu. Bu bağ, sadece bizim yapacağımız seçim ile bozulabilir. [İbraniler 10:29,39; Süleyman'ın Özdeyişleri 28:18]. Şeytan her zaman Mesih’le olan bu bağımızı bozmamız için çabalar. Dikkatli olmalıyız ve başka bir efendi seçmemize neden olabilecek hiçbir şey yapmamamız için dua etmeliyiz. [2. Petrus 2:21, 22] Bunu yapmada daima özgürüz. Gözlerimizi Mesih’ten ayırmayalım, O

bizi asla bırakmayacaktır. İsa'ya baktığımız sürece güvencedeyiz. Hiçbir şey bizi O'nun ellerinden alamaz. Her zaman O'na bakmalıyız, çünkü "O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz" (2. Korintliler 3:18).

(13) MESİH'İN ÇAĞRISINI DUYDUĞUMUZDA O'NU NASIL BULACAĞIZ?

Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız. (Yeremya 29:13 TCL02)

İlk öğrenciler gözlerini Mesih'ten ayırmadıkları sürece O'nun gibi oldular. O'nun sözlerini işittiklerinde, O'na ihtiyaç duydular. O'nu arayıp buldular ve O'nu takip ettiler. Kırdaki kentte O'nunla birlikteydiler. Birlikte masaya oturdular, birlikte dua ettiler. O'nun öğrencileriydiler ve her gün kutsal gerçek hakkında verdiği dersleri dinlediler. Hizmetkarların efendilerine baktıkları gibi görevlerini öğrenmek üzere O'na baktılar. Mesih'in öğrencileri 'bizim gibi ihtirasları olan' insanlardı (Yakup 5:17). Günahla aynı savaşı verdiler. Kutsal hayatı yaşamak için aynı lütfeye ihtiyaçları vardı.

(14) BU METNİN HANGİ İFADESİ TANRI'NIN KULLARININ, AYNI ZAMANDA ŞEYTAN'IN AYARTMALARIYLA DA BOĞUŞTUĞUNU GÖSTERİYOR?

İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum.

(Romalılar 7:19 TCL02)

Çok sevilen elçi Yuhanna Mesih'e en çok benzeyendi. Ancak doğal olarak sevilen bir kişiliği yoktu. Önceleri gözü pekti ve onur düşkünüydü. Pek fazla düşünmeden aceleyle hareket eder ve kolayca öfkelenirdi. Kutsal Olan'ın karakterine baktığında hatalarım gördü ve kendisini aciz hissetti. Yuhanna, İsa'nın gücünü şefkatini ve sevgisini gördü. İsa'nın Kral olmasına rağmen alçakgönüllü olduğunu fark etti. Gün geçtikçe Efendisine daha çok sevgi besleyip kendini inkar etti.

Huysuzluğunu Mesih'in gücüne teslim etti ve Kutsal Ruh onun yüreğini değiştirdi. Mesih'in sevgisindeki güç, Yuhanna'da yeni bir karakter yarattı. Mesih'le birleştiğimizde değişime uğrayacağımızdan emin oluruz. Mesih bizde yaşadığında tüm doğamız değişir. O'nun Ruh'u, sevgisi yüreklerimizi alçakgönüllü kılar, düşüncelerimizi değiştirir ve Tanrı'ya olan arzumuzu arttırır.

(15) İSA CENNETE YÜKSELDİĞİNDE O'NUN YOLUNDA İLERLEYENLERİ NE İLE TESELLİ ETTİ?

...size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.”(Matta 28:20 TCL02)

İsa göklere döndükten sonra bile izleyicileri O'nun varlığını, sevgisini ve nurunu hissetmeye devam ettiler. Kurtarıcı İsa onlarla birlikte yürüdü,

konuştu ve dua etti. Ümit ve huzur verici sözler söyledi. Barış mesajı dudaklarından dökülürken göklere alındı. Meleklerle dolu bulutlar O'nu karşıladığında şunu dedi: “İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim”. İsa, insan bedeninde göklere alındı. Öğrencileri Kurtarıcıları ve Arkadaşları olan Mesih'in Tanrı'nın huzurunda olduğunu biliyorlardı. İsa onları seviyordu ve hala onlarla birlikteydi. Tanrı'ya delinmiş ellerini ve ayaklarını gösteriyordu. Kurtardığı kişiler için ödediği bedeli Baba'sına hatırlatıyordu. Öğrencileri, İsa'nın kendileri için bir yer hazırlamak üzere göklere gittiğini biliyorlardı. O'nun tekrar gelip kendilerini alacağını biliyorlardı.

(16) İSA NASIL HER ZAMAN, O'NUN YOLUNU İZLEYENLERİN KALBİNDE OLABİLİR?

Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır.—(Yuhanna 14:16 TCL02)

İsa göğe yükseldikten sonra öğrencileri bir araya geldiler İsa'nın adında Baba'ya dua etmek için sabırsızlanıyorlardı. Başlarını eğip İsa'nın vaatlerini tekrarlayarak dua ettiler. “Benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, onu size verecektir. Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz

tamamlansın” (Yuhanna 16:23-24)
İmanla Tanrı’ya ulaştılar; çünkü
“Ölmüş, üstelik dirimiş olan Mesih İsa,
Tanrı’nın sağındadır ve bizim için
aracılık etmektedir” (Romalılar 8:34).
Pentikost gününde Teselli Edici onlara
geldi. Mesih Kutsal Ruh’un onlarla
birlikte olacağına dair söz vermişti:
“...benim gidişim yararınızdır.
Gitmezsem, Yardımcı size gelmez Ama
gidersem, O’nu size gönderirim”
(Yuhanna 16:7). Mesih, Kutsal Ruh
aracılığıyla çocuklarının yüreklerinde
daima yaşayacaktır. Onlarla birlikte
olduğundan daha da yakın olacaktır.
Mesih’i yüreklerinde taşıyan kişiler
O’nun sevgisini, ışığını, kudretini
yansıtacaklardır. Öğrencilerini görenler
“şaştılar ve onların İsa’yla birlikte
bulunduklarını fark ettiler” (Elçilerin
İşleri 4:13).

(17) MESİH ÖĞRENCİLERİ İÇİN DUA ETTİĞİ KADAR BAŞKA KİMLER İÇİN DUA EDİYOR?

***“Yalnız onlar için değil, onların
sözüyle bana iman edenler için de
istekte bulunuyorum; (Yuhanna 17:20
TCL02)***

Mesih, öğrencileri için yaptıklarının
tümünü bugün de çocukları için
yapmak istemektedir. Öğrencileri
çevresine toplandığında, İsa ettiği son
duada şöyle dedi: “Yalnız onlar için
değil, onların sözüyle bana iman
edenler için de istekte bulunuyorum”.
İsa bizim için dua etti ve Babasıyla bir
olduğu gibi bizlerin de kendisi ile bir
olmamızı istedi. Ne harika bir şey bu!

Kurtarıcının kendisi şöyle söyledi;
“Oğul, ...kendiliğinden bir şey yapamaz” (Yuhanna 5:19). “...bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor” (Yuhanna 14:10).

(18) HERGÜN MESİH’TE KALIR, SEVGİYLE HAKİKATİ PAYLAŞARAK O’NUNLA ÇALIŞIRSAK, BUNUN KARŞILIĞI NE OLUR?

...Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedeninin başı olan Mesih’e doğru her yönden büyüyeceğiz. (Efesliler 4:15 TCL02)

Eğer İsa yüreklerimizde yaşıyorsa, bizim “kendisini hoşnut eden şeyi hem istememiz hem de yapmamız” (Filipililer 2:13) için bizde etkin olacaktır. O, bu konuda bize yardımcı olacaktır. O’nun gibi çalışmalı ve Kutsal Ruh’unun bizde işlediğini göstermeliyiz. O’nu sevdiğimiz ve O’nda yaşadığımız zaman, “bedenin başı olan Mesih’e doğru her yönden büyüyeceğiz”.

Mesih’e geldiğimde, yaşamım boyunca içimde çalıştığı bir büyüme sürecine başladığımı anlıyorum.

Evet Kararsız

Ruhsal gelişimime katkı sağlayacak ne endişe ne de çalışmalar, Mesih ile ilişkimde benim yapabileceğim hiçbir şey yok.

Evet Kararsız

*O'nu aramak için üzerime düşeni
yapmayı ve kendimi O'nun hayat veren
varlığına bırakmayı seçiyorum, böylece
O büyümeme yardım edecek.*

Evet Kararsız

Ders 10

Vererek Yaşamak

**(1) İSA HANGİ KUTSAL İLKEYİ
BENİMSEMEMİZİ İSTİYOR?**

*Size yeni bir buyruk veriyorum:
Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz*

de birbirinizi sevin. (Yuhanna 13:34 TCL02)

Evrenin tüm ışığı, yaşamı ve sevinci Tanrı'dan gelmektedir. O'nun bereketleri tıpkı güneşten saçılan ışınlar gibidir. Kaynaktan fışkıran sular gibi, bereketleri tüm yaratıklarına akar. Tanrı'nın yaşamı insanların yüreklerinde olduğu sürece, sevgisi ve bereketleri onlardan diğerlerine de akacaktır.

Kurtarıcımızın sevinci düşenleri kurtarmaktır. Kendisini kurtarmaya çabalamaktansa çarmıhta utancı yaşadı ve orada öldü. Melekler bizim mutluluğumuz için çabalarlar. Bu onlara sevinç verir. Bencil kimseler hastalara, yoksullara ve günahkarlara yardımcı olmak üzere kendilerini alçaltmak istemezler. Bu, günahsız meleklerin işidir. Mesih'in bencil olmayan sevgisi gökleri doldurur ve orada olanlara mutluluk verir. Mesih'in izleyicileri bu sevgiye sahip olacaklardır ve yaptıkları her işte onlara yol gösterecektir.

Mesih'in sevgisinin yüreklerimizdeki iyi etkisi gizli kalamaz. Karşılaştığımız herkes O'nun kutsal gücünü hissedecektir. Yüreklerimizdeki Mesih'in Ruhu, çölde akan pınar gibidir. Ondan içen herkese yeni yaşam vermek üzere akmaktadır.

(2) İSA NEDEN DÜNYAYA GELDİ?

Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.” (Matta 20:28 TCL02)

İsa'ya duyduğumuz sevgi, O'nun herkese bereket vermek için çalıştığı gibi bizi de çalışmaya yöneltecektir. O'nun sevgisi nazik ve sevecen olmamızı sağlar. Böylece, O'nun yardımcıları olarak, bize verilmiş olan bereketleri başkalarına iletebiliriz.

Kurtarıcının bu dünyadaki yaşamı hiç de kolay değildi. Kaybolmuş olanları kurtarmaya çalışmaktan hiç yorulmadı. Doğumundan ölümüne kadar bencil olmayan özverili bir hayat surdu. Yoğun işlerden ve uzun yolculuklardan kaçınmadı, insanoğlunun, “Hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları uğruna fidiye olarak vermeye” geldiğini söyledi. Yaşamının amacı buydu. Bunun dışında kalanlar fazla önemli değildi. Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve Tanrı'nın işini sonuca ulaştırmak O'nun için yemek içmekten farksızdı. Yaptığı işlerde bencilliğinin izi yoktu.

(3) BİZ DE YUHANNA GİBİ MESİH'İN RAHMETİYLE KUŞANDIĞIMIZDA, KUTSAL RUH BİZİ NASIL BİR ŞAHADETE YÖNLENDİRECEK?

Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! (Yuhanna 1:29 TCL02)

Eğer Mesih'in lütfunu kabul edersek, biz de başkalarına yardım etmek isteriz. Mesih'in uğruna öldüğü insanların lütuf armağanına kavuşmaları için her şeyi vermeye razı oluruz. Dünyayı daha iyi

bir duruma getirebilmek için yaşamlarımızda elimizden gelen her şeyi yaparız. Gerçekten Tanrı'yı seven bir kişide bu istek olacaktır. Mesih'e gelir gelmez O'nu başkalarıyla paylaşmak için istek duyarız. İsa'yla olan değerli dostluğumuzun herkes tarafından bilinmesini arzularız. Bizi kurtaran ve temiz kılan gerçek, kalplerimizde saklı kalamaz. Mesih'in doğruluğunu kuşanmışken insanlara O'ndan bahsetmekten vazgeçemeyiz. O'nun Ruh'unun sevinciyle dolduğumuz zaman bunu paylaşmak isteriz. Anlatacak harika bir şeyimiz vardır; çünkü Rab'bin iyi olduğunu biliriz. İsa, Filipus'u öğrencilerinden biri olmak için çağırdığında Filipus koşarak arkadaşını getirip İsa'yı görmesini istedi. Kurtarıcıyı bulduğumuzda biz de Filipus gibi olacağız. Başkalarını Mesih'le tanıştırmak ve O'nun güzelliğini göstermek için davet edeceğiz. Onlara cennetin sevincinden söz edeceğiz. İsa'nın attığı adımlarda yürümek için arzu duyacağız. Etrafımızdakilerin, “dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusunu (Yuhanna 1:29) tanımalarını isteyeceğiz.

(4) BAŞKALARI İÇİN ÖZVERİDE BULUNMANIN KARŞILIĞI NEDİR?

Cömert olan bolluğa erecek, Başkasına su verene su verilecek. (Süleyman'ın Özdeyişleri 11:25 TCL02)

Başkaları için bereket olmaya çalıştığımızda biz de bereket alacağız. Tanrı, kendi iyiliğimiz için, bizim kurtuluş planında görev almamızı

istiyor. Bize, O'na benzeyebilme hakkı veriyor. İşte o zaman O'nun yardımcıları olarak aldığımız bereketleri diğerlerine aktarabileceğiz. O'nunla birlikte çalışmak, Tanrı'nın bize verebileceği en büyük sevinç ve en büyük onurdur. Bu sevgi işinde çalışanlar, Yaradan'a en çok yaklaşanlardır.

Tanrı, sevgi ve ümit mesajı vermek üzere göklerdeki meleklerini görevlendirebilirdi. Başka yolları kullanabilirdi, ama sonsuz sevgisi ile bizleri yardımcıları olarak seçti. Mesih ve meleklerle birlikte çalışabilir ve onların bereketleriyle coşkularını paylaşabiliriz. Bencil olma duygusundan uzak olan bu işler aracılığıyla sevinebiliriz.

(5) MESİH NE TÜR BİR FEDAKARLIK ÖRNEĞİ GÖSTERDİ?

Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu. (2. Korintliler 8:9 TCL02)

O'nunla acı çektiğimizde Mesih'in merhametine erişiriz. Başkalarına her yardım edişimizde, O'nun işini yapmaya daha istekli olur ve Kurtarıcımıza daha da yakınlaşırız. “O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu”. Uğrunda yaratıldığımız işi yaptığımızda, hayat gerçekten daha çok bereketle dolar.

Mesih için çalıştığımızda ve insanların O'nu tanımasına yardımcı olduğumuzda, Mesih'i daha da iyi tanımak arzusu duyacağız. Doğruluğa açlık duyup, Tanrı'dan yardım dileyeceğiz. Kurtuluş hakkında öğrendikçe, imanımız daha da güçlenecek. Sorunlar ve zorluklar Kutsal Kitabımızı daha çok okuyup dua etmemize yol açacaktır. Lütufta ve Mesih'i anlamada olgunlaşacak ve O'nun işini daha iyi yapabilecek duruma geleceğiz.

(6) BAŞKALARINA ULAŞMA ARZUSUNU BİZE KİM VERİYOR?

...Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. (Filipililer 2:13 TCL02)

(7) BAŞKALARININ İYİLİĞİ İÇİN ÇIKARSIZCA ÇALIŞANLARA NE LÜTFEDİLİR?

Açlar uğruna kendinizi feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılırsanız, Işığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak. RAB her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek. İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız. (Yeşaya 58:10-11 TCL02)

Başkalarına bencil olmadan yaptığımız işler, bize Mesih'inkine benzer huzur ve mutluluk sağlayan bir kişilik kazandıracaktır. İçimizde daha da çok yardım etmek için arzu uyandıracaktır. Hayatlarımızda

bencilliğe ve tembelliğe yer kalmayacaktır. Eğer Mesih'ten gelen lütfu kullanacak olursak, Tanrı'nın hizmetinde güçleniriz. İmanımız kuvvetlenir ve eskisinden daha büyük güçle dua ederiz. Gerçeği tüm açıklığı ile görebiliriz. Tanrı'nın Ruhü yüreklerimizde çalışır ve biz O'nun kutsal dokunuşuna yanıt veririz. Başkalarının iyiliği için fedakar bir şekilde kendilerini adayanlar, Tanrı'nın kurtuluş tasarısı için çabalıyor demektir.

(8) KUTSAL RUH TARAFINDAN BAĞIŞLANAN HANGİ İKİ EYLEM MANEVİ GELİŞİMİMİZE EN BÜYÜK KATKIYI SAĞLAR?

Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır. (Yakup 1:25 TCL02)

Lütufta ilerlemenin tek yolu, Mesih'in bizden istediğini yapmaktan geçer. Başkalarına elimizden geldiğince yardım etmeliyiz. Bu ruhsal bir idmandır. Bedenlerini çalıştıranlar kuvvetlenirler. Eğer imanlı yaşamımızı kuvvetlendirmek istiyorsak, çalışmamız gerekmektedir. Eğer Tanrı'dan bereketler alıyor ve hiçbir şey yapmıyorsak, iman hayatımız sağlıklı ve kuvvetli olamaz.

Vermeden almak, çalışmadan sadece yemekle yaşamaya benzer. Ellerini ayaklarını kullanmayan kimse çok geçmeden hareket gücünü yitirmeye başlar. Tanrı'nın kendisine verdiği güçleri kullanmayan bir imanlı da

Mesih'te büyüyemez. Sahip olduğu gücü bile kaybeder.

(9) MESİH KİLİSESİNE HANGİ GÖREVİ VERMİŞTİR?

Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.” (Matta 28:19-20 TCL02)

Mesih, insanları kurtarmak için kilisesini kullanır. Kilisenin görevi, İsa'nın müjdesini ve sevgisini dünyaya yaymaktır. Bunu yapmak tüm imanlıların görevidir. Herkes yapabildiğince bu görevi yerine getirmelidir. Tanrı'nın sevgisi bize gösterildiği için, O'nu tanımayanlara bunu aktarmak bizim sorumluluğumuzdadır. Tanrı bize ışık verdi ama bu ışık sadece bizim için değildir. Bize düşen görev, bu ışığı diğerlerine de yansıtmaktır.

Tanrı'nın izleyicileri görevlerinin bilincinde olsalardı bugün diğer ülkelerde İsa'nın müjdesini aktaran bir kişi yerine bin kişi olurdu. Eğer oralara gidemiyorsak, bu iş için dua edebilir veya maddi yardımda bulunarak sevgimizi gösterebiliriz.

(10) HİRİSTİYANLAR OLARAK, HİRİSTİYANLIK İÇİN NERELERDE ÇALIŞMAMIZ İSTENİR?

Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın. (1. Korintliler 7:24 TCL02)

Mesih için yapılacak işlerin hepsi uzak ülkelerde yapılmamaktadır. Görevimiz belki de bulunduğumuz yerdedir. Evde, kilisede, mahallemizde Mesih için çalışabiliriz. İşyerinde, arkadaşlarımız arasında Mesih'i paylaşabiliriz.

Kurtarıcımız, yeryüzündeki hayatının büyük bir bölümünü Nasıra'daki marangoz dükkanında çalışarak geçirdi. O, kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu bilmeyen komşuları arasında yürürken, onlarla konuşurken melekler O'nunla birlikteydi. İsa hastaları iyileştirirken de, marangoz dükkanında çalışırken de Baba'sının işini imanla yapmaktaydı. Celile gölünün dalgalarını dindirmek kadar marangozluk yapmak da O'nun işiydi. Bizler de üzerimize düşenleri yaparken, İsa'yla birlikte çalışabiliriz. Nerede olursak olalım, İsa'yla birlikte yürüyebiliriz.

Elçi Pavlus şöyle yazdı: “Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın” (1.Korintliler 7:24). Günlük işlerimizi Tanrı'ya yücelik verecek şekilde yapabiliriz. Eğer gerçekten Tanrı'nın izleyicileriyseniz, yaptığımız her şeyde imanımızı ve Mesih'in Ruhunu gösterebiliriz. Bir işyerinde çalışan bir kimse Mesih'i diğerlerine gösterebilir, gün be gün Celile tepelerinde yürümüş olan Mesih'in izinden gidebilir. Her Hristiyan işini öyle yapmalıdır ki, çevresindekiler Mesih'i onlarda görüp Kurtarıcıya yücelik verebilsinler.

(11) HER NE KADAR MESİH'E HİZMET İÇİN KULLANDIĞIMIZ HÜNERLERİMİZİ BASİT GÖRSEK DE, NEDEN BU ÇALIŞMALAR ÇOK BÜYÜK BİR ÖNEME SAHİPLER?

*Bende meyve vermeyen her çubuğu
kesip atar, meyve veren her çubuğu ise
daha çok meyve versin diye budayıp
temizler.(Yuhanna 15:2 TCL02)*

Birçokları Mesih'e hizmet etmekten kaçınırlar. Çünkü başkaları kendilerinden daha hazırlıklıdır. Bazıları ise sadece o konuda eğitim görmüş kimselerin Tanrı'ya hizmet etmesi gerektiğini düşünürler. İşi ve ödülü paylaşmaya çağırılmadıklarını sanırlar. Ancak bu, İsa'nın anlattığı benzetmede böyle geçmez. İsa, bir evin efendisinin tüm hizmetkarlarını çağırıp, herkese nasıl uygun bir iş verdiğini anlatmıştı.

(12) TANRI SEVGİSİ YÜREĞİMİZİ KAPLADIĞINDA, HAYATIMIZDA BELİREN NAÇİZ VAZİFELERİ NASIL KARŞILARIZ?

*Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek
isteyenler gibi göze hoş görünmek için
yapmayın. Mesih'in kulları olarak
Tanrı'nın isteğini candan yerine
getirin. İnsanlara değil, Rab'be hizmet
eder gibi gönülden hizmet edin,
(Efesliler 6:6-7 TCL02)*

Günlük işlerimizi
alçakgönüllülükle ve sevecen bir
yürekle, “insanlar için değil, Rab için

yapar gibi candan” yapabiliriz (Koloseliler 3:23). Eğer Tanrı’nın sevgisi yüreklerimizdeyse, bu hayatlarımıza da yansıyacaktır. Mesih’in tatlı sevgisi çevremizdekileri de etkileyip onları bereketleyecektir.

(13) TANRI İLE İLİŞKİMİZ DOĞRU OLDUĞUNDA, HAYATIMIZIN DİĞER ALANLARI İLE İLGİLİ MOTİVASYONUMUZ NE OLUR?

...her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın, (Koloseliler 3:23 TCL02)

Tanrı’ya hizmet etmek için özel bir anın gelmesini beklememeliyiz. Daha büyük bir hizmet yapabileceğimiz zamana dek beklememiz gerekmez. Başkalarının hakkımızda ne düşünebileceği konusunda kaygı çekmemeliyiz. Günlük yaşantımız, imanımızın temizliğini ve içtenliğini yansıtmalıdır. Eğer insanlar onlara yardım etmek istediğimizi görürlerse, yaptıklarımız boşa gitmemiş demektir.

(14) İMAN VE PAYLAŞIM DOLU BİR YAŞAM NEREYE VARIR?

Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. (2. Korintliler 9:6 TCL02)

İsa’nın en alçakgönüllü, en yoksul izleyicileri bile diğerlerine bereket olabilir. Başkalarına yardımcı

olduklarının farkında bile olmayabilirler. Ancak hayatları ileri doğru yuvarlanarak gittikçe büyüyen bereket dalgaları yaratabilir. Göklere alındıkları güne kadar yaptıkları iyiliklerin farkında bile olmayabilirler. Tanrı insanların başarı konusunda kaygı çekmelerini istemez. Harika bir iş yaptıklarını bilmek ya da hissetmek zorunda değildir.

Tanrı'nın verdiği işleri sessizce ve imanla yerine getirdikleri takdirde hayatlarını boşa harcamış olmazlar. Tanrı için çalışanlar gün geçtikçe Mesih gibi olurlar. Çünkü O'nunla omuz omuza çalışırlar. Aynı zamanda gökte gerçekleşecek daha büyük işler ve sevinç için hazırlanmış olurlar.

İnsanlığın ihtiyaçlarına hizmet etmek amacıyla cennetin ihtişamını bıraktığı için İsa'ya minnettarım.

Evet Kararsız

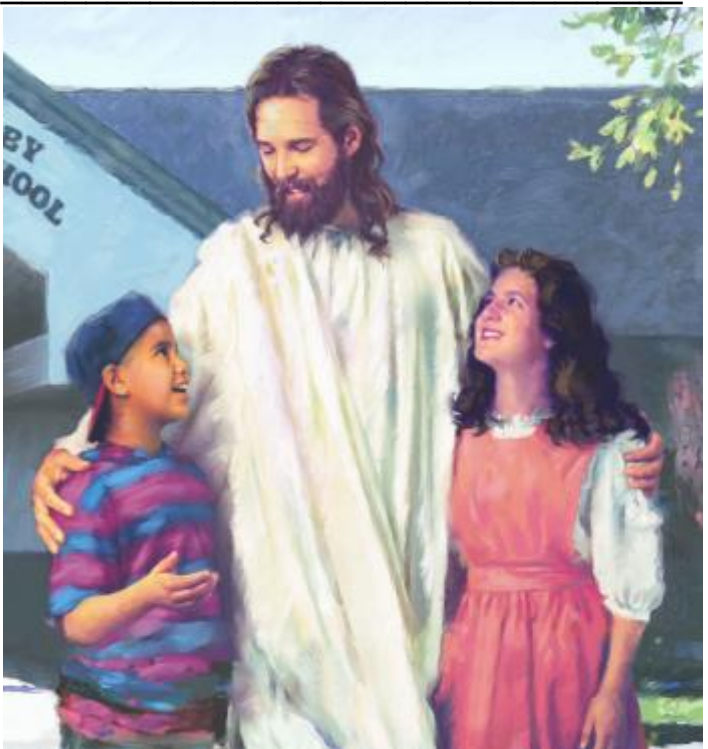
Kutsal Ruh'un Mesih'in evanjelizm örneğini izlememde bana rehberlik etmesi için dua ediyorum: ilk olarak, insanlarla kaynaşmak ve arkadaş olmak; ikincisi, fiziksel ihtiyaçlarına şefkat göstermek ve güvenlerini kazanmak; ve sonra onlara hakikatin müjdelerinden söz etmek.

Evet Kararsız

Başkalarına hizmet edenlere en bereketli manevi rahmetlerin ve gelişimin geleceğini anlıyorum. Hayatımı Tanrı'nın hizmetine adadım

***ve O'nun beni, başkaları için hizmete
götürmesi için dua ediyorum.***

Evet **Kararsız**

This image shows a single sheet of white paper with horizontal black ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Ders 11

Tanrı Bilgisi

(1) TANRI'YI VE O'NUN RAHMETİNİ AÇIKLAYAN EN KADİM KAYNAK NEDİR?

*Gökler Tanrı'nın görkemini
açıklamakta, Gökkubbe ellerinin
eserini duyurmakta. (Mezmurlar 19:1
TCL02)*

Tanrı bizi Kendine yaklaştıırıp düşüncelerini bizle paylaştıkça Kendisini çeşitli yollarla tanıtmaya çalışır. Doğa durmadan duygularımıza hitap eder. Tanrı'ya döndüğümüzde yarattığı şeylerde O'nun sevgisini ve yüceliğini görürüz. Eğer kulak verirsek, Tanrı'nın doğa aracılığıyla öğrettiklerini duyup anlayabiliriz. Yemyeşil çayırlar, ulu ağaclar ve çiçeklerle bezenmiş bitkiler bizleri Tanrı'yı tanımaya davet eder. Bulutlar ve göklerin güzelliği Tanrı'nın yüceliğini gösterir. Yağan yağmur, akan ırmaklar, düşüncelerimizi tüm bunları yaratmış Olan'a yöneltir.

Kurtarıcımız, doğa aracılığıyla bize önemli dersler verir. Ağaclar, kuşlar ve çiçekler bize Tanrı'nın sözlerini anımsatırlar. Dağlar, tepeler, göller ve gökler O'nun öğrettiği gerçeği anımsamamıza yardımcı olurlar. İsteyken bile O'nun öğrettiklerini düşünürüz.

Tanrı yarattığı şeylerden zevk almamızı ister. Dünyasal evimizin güzelliğinden, sadeliğinden hoşlanmamızı diler. Tanrı güzel şeyleri sever ama en çok sevdiği şey iyi bir karakterdir. Tıpkı çiçekler gibi saf ve temiz bir şekilde büyümemizi ister.

(2) YOĞUN YAŞAM TEMPOSU İÇİNDE BİZE KONUŞAN TANRI'YI NASIL DUYABİLİR VE O'NU NASIL GÖREBİLİRİZ?

*Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin;
İyi düşünün yatağınızda, susun.
(Mezmurlar 4:4 TCL02)*

Eğer dinleyecek olursak Tanrı'nın yarattıkları bize güven ve itaat konularında değerli bilgiler sunar. Yıllar geçtikçe, yıldızlar gökyüzündeki rotası çizilmemiş yolculuklarında Tanrı'nın koyduğu kurallara göre hareket ederler. Maddenin en küçük parçası da aynı kanunları izler.

(3) TANRI YARATTIĞI TÜM VARLIKLARA DUYDUĞU ŞEFKATİ NASIL GÖSTERİR?

*İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu?
Ama Babanız'ın izni olmadan
bunlardan bir teki bile yere düşmez.
Size gelince, başınızdaki bütün saçlar
bile sayılıdır. (Matta 10:29, 30 TCL02)*

Tanrı yarattığı her şey ile tek tek ilgilenir ve ihtiyaçlarını karşılar. Uzay boşluğunda sayısız gezegenleri bir arada tutan Tanrı'dır. Aynı zamanda en küçük kuşun bile korkusuzca şakımasını sağlamakla da ilgilenir. Göksel Babamız hepimizle şefkatle ilgilenir. Biz işe giderken bizi görür ve dua ettiğimizde bizi işitir. Akşamları yatağa uzandığımızda, sabahları uyandığımızda bizi görür. Zengin adamın köşkündeki ziyafeti bilir. Fakir adam çocuklarını masanın etrafına topladığında onları izler. Tanrı tüm gözyaşlarını ve gülüşleri görür.

(4) TANRI'YI SEVDİĞİMİZDE VE HAYATIMIZI GÜVENLE ONUN ELLERİNE TESLİM ETTİĞİMİZDE, NE KADAR GÜVENDEYİZ?

Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz. (Romalılar 8:28 TCL02)

Tanrı'nın bu ilgisine inanırsak kaygı çekmemize gerek kalmaz. Hayatımız şimdi olduğu kadar üzüntülerle dolu olmaz. Büyük, küçük her şey Tanrı'nın güvenli ellerine emanet edilebilir. O, bu sıkıntılarımızın üstesinden gelecek kadar güçlüdür. Biz kaygılarımızdan arınmış, huzurlu bir hayat sürdürebiliriz.

(5) TANRI KURTARILMIŞ ÇOCUKLARI İÇİN HAYAL BİLE EDEMEYECEKLERİ KADAR MUHTEŞEM NELER HAZIRLIYOR?

Tahtta oturan, “İşte her şeyi yeniliyorum” dedi. Sonra, “Yaz!” diye ekledi, “Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.” (Vahiy 21:5 TCL02)

Duygularımız bu dünyanın güzelliklerinin tadını çıkarmaktadır. Günah ya da ölüm üzüntüsü olmayan gelecek dünyayı düşünün! Hayal edebileceğimizin ötesinde bir güzellikteki o Evi aklınıza bir getirin Tanrı'nın doğaya verdiği armağanlar sayesinde O'nun yüceliğinin ancak küçük bir bölümünü görebiliriz. Kutsal

Kitap, “Tanrı’nın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiçbir göz görmemiş, hiçbir kulak işitmemiş, hiçbir insan yüreği kavramamıştır” der (1. Korintliler 2:9).

Doğanın güzelliği hakkında bir sürü şiir yazıldı bugüne kadar; ama onun tadını gerçekten çıkaranlar Hristiyanlardır. İmanlı bir kişi, her bir çiçekte, ağaçta Babasının işlerini görmektedir. Dağlara, nehirlerle ve denizlere Tanrı’nın insanlığa duyduğu sevginin bir kanıtı olarak bakarlar.

(6) O’NUN RUHU İLE UYUMLANDIĞIMIZDA, TANRI İLE İLGİLİ HANGİ DERSLER GÜN YÜZÜNE ÇIKAR?

Doğruluğu, adaleti sever, RAB’bin sevgisi yeryüzünü doldurur.
(Mezmurlar 33:5 TCL02)

Tanrı, yaşantımızı yönlendirirken Kutsal Ruh aracılığıyla bizimle konuşur. Eğer zihnimizi açık tutacak olursak, günlük hayatımızdaki olaylardan değerli dersler çıkarabiliriz.

(7) ATALARIN VE PEYGAMBERLERİN DENEYİMLERİ NEDEN KUTSAL KİTAP’TA KAYIT ALTINA ALINDI?

Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar’ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.(Romalılar 15:4 TCL02)

Tanrı bize Sözü olan Kutsal Kitap aracılığıyla seslenir. Bu kitapta Tanrı

Kendi karakterini ve insanlara karşı nasıl davrandığını gösterir. Kurtuluş planını açıklar. Kutsal Kitap uzun süre önce yaşamış önemli insanlardan da bahseder. Bu adamların her biri “aynı bizim gibi bir insandı” (Yakup 5:17). Yaşadıkları zorlukları anlayabiliriz. Bizim de başımıza geldiği gibi onlar da ümitsizliğe düştüler, günah işlediler ancak Tanrı’nın lütfu sayesinde tüm bunların üstesinden gelmeyi başarabildiler.

Bu kimselere baktığımızda Kurtarıcımız gibi olma yolunda daha da cesaret kazanıyoruz. Tanrı’nın onları zorluklardan nasıl kurtardığını, onlara verdiği sevinci ve sevgiyi Kutsal Kitap’ta okuyabiliriz. Tanrı’nın lütfu sayesinde büyük işler yapabildiler. Onların yaptığı gibi Tanrı’yla birlikte yürümeyi arzularız.

(8) KUTSAL KİTAP’I ÇALIŞTIĞIMIZDA HANGİ İKİ BÜYÜK NİMET HAYATIMIZDA BELİRİR?

***Kutsal Yazılar’ı araştırıyorsunuz.
Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz
yaşama sahip olduğunuzu
sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu
yazılardır! (Yuhanna 5:39 TCL02)***

İsa Eski Antlaşma hakkında şöyle dedi: “Bana tanıklık eden bu yazılardır” (Yuhanna 5:39). Bu tanıklık Yeni Antlaşma da daha da belirgindir. Kutsal Yazılar sonsuz yaşam ümidimizin merkezi olan Kurtarıcımızdan bahseder. Tüm Kutsal Kitap Mesih hakkındadır. Kutsal Kitap’ın ilk bölümlerinde

Mesih'i Yaradan olarak tanıyoruz. "...var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı", İncil'in Esinleme (Vahiy) bölümü şunu vaat eder: "tez geliyorum" (Esinleme 22:20). Kutsal Kitap'ı okuduğumuzda O'nun işlerini öğreniyoruz ve O'nun sesini dinliyoruz. Eğer Kurtarıcımızı tanımak istersek, Kutsal Kitap'ı çalışmalıyız. (Yuhanna 1:3; Esinleme 22:12).

(9) NEDEN KUTSAL KİTAP'I ÇALIŞARAK TANRI'YI TANIMAK VE O'NUN SÖZÜ'NE ARACILIK ETMEK ÖNEMLİ?

... yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. (Yuhanna 6:63 TCL02)

Yüreklerimizi Tanrı'nın Sözü ile doldurmalıyız. O'nun Sözü susamışlar için su kaynağı ve açlara göklerden gelen ekmek gibidir. İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlunun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz" dedi. (Yuhanna 6:53). Bedenlerimiz, yediğimiz içtiğimiz şeyler sayesinde varlığını sürdürür. Ruhsal yaşantımızda da aynı şey geçerlidir. İyi düşünceler bize ruhsal kuvvet sağlar.

(10) PAVLUS GİBİ, KUTSAL KİTAP'IN HANGİ MUHTEŞEM TEMASI ÜZERİNE DÜŞÜNME Lİ VE ONU PAYLAŞMALIYIZ?

Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey

bilmemeye kararlıydım. (1. Korintliler 2:2 TCL02)

Göklerdeki melekler Mesih'in günahkarların bedelini ödemek için neden ölmeyi seçtiğini anlamak isterler. Kurtulmuş olanların söyleyeceği ilahiler Tanrı'nın armağan ettiği Oğlu hakkında olacaktır. Onlar bu ilahiyi sonsuzluklar boyunca söyleyeceklerdir. Bu konu hakkında dikkatlice düşünüp taşınmamız doğru olmaz mı? İsa'nın sonsuz merhameti, sevgisi ve kurban oluşu düşünülmesi gereken derin konulardır. Kurtarıcımızın karakterini ve göklerde bizim için yaptıklarını düşünmeliyiz. O'nun halkını günden kurtarmak üzere dünyaya geldiğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu göksel şeyleri düşündüğümüzde, imanımız ve sevgimiz kuvvetlenecektir. Dualarımız Tanrı'yı memnun edecektir, çünkü dualarımız gün geçtikçe daha da iman ve sevgi ile dolacaktır. Daha anlayışlı bir şekilde İsa'ya daha çok güvenerek dua edebileceğiz. Her gün O'nun aracılığıyla Tanrı'ya gelip kurtulan kişileri göreceğiz.

(11) KUTSAL KİTAP, BİZE KARAKTERİMİZİ GELİŞTİRME ÜZERİNE DÜŞÜNMEYİ ÖĞRETİRKEN, NE TÜR BİR ETKİ GÖSTERİYOR?

Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. (Filipililer 4:8 TCL02)

(12) TANRI’NIN SÖZÜ VE RAHMETİ ÜZERİNE TEFEKKÜR İLE TANRI BİLGİSİ EDİNDİĞİMİZDE, BUNUN ÜZERİMİZDE VE EN NİHAYETİNDE BAŞKALARINA ŞAHİTLİK ETMEMİZDE ETKİSİ NE OLACAK?

*Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab’bin
yüceliğini görerek yücelik üstüne
yücelikle O’na benzer olmak üzere
değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab
sayesinde oluyor. (2. Korintliler 3:18
TCL02)*

Kusursuz Kurtarıcımızı düşünürken
değişme isteyeceğiz. O’nun olduğu gibi
pak olmaya susayacağız. O’nu
düşündükçe başkalarına O’ndan daha
çok söz etmeyi arzulayacağız. O’nun
nasıl biri olduğunu dünyaya ilan etme
isteyeceğiz.

(13) TANRI’NIN SÖZÜ KİMİ AYDINLATIR VE BİLGELİKLE KUTSAR?

*RAB’bin yasası yetkindir, cana can
katar, RAB’bin buyrukları güvenilirdir,
Saf adama bilgelik verir, (Mezmurlar
19:7 TCL02)*

Kutsal Kitap sadece iyi eğitim
görmüşler için değil, herkes için
yazılmıştır. Nasıl kurtulacağımız
hakkındaki gerçekler gayet açık bir dille
anlatılmıştır. Tanrı’nın açıkça gösterdiği
yol yerine, kendi kararlarını izleyenler
haricinde hiç kimse bu yolda
kaybolamaz.

(14) TANRI’NIN SÖZÜ’NE BİREYSEL OLARAK ÇALIŞMAK NEDEN BU KADAR GEREKLİ?

Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. (2. Timoteos 2:15 TCL02)

Kutsal Kitap'ın öğretileri hakkında herhangi birinin sözlerini dinlememeliyiz. Tanrı'nın Sözü'nü kendimiz çalışmalıyız. Eğer başkalarının bizim için düşünmelerine izin verecek olursak yanılabiliriz. Kutsal şeyler hakkında kendimiz düşünecek olursak zihinlerimiz de güçlenecektir. Tanrı Sözü'nün derin anlamını kavrayabiliriz. Kutsal Kitap'ı karşılaştırmalı olarak çalışmak anlayışımızı da derinleştirir.

Hiçbir şey insan zekasını Kutsal Kitap çalışması kadar geliştiremez. Eğer Tanrı'nın Sözü gerektiği gibi çalışılacak olursa kişinin zekası ve karakteri de gelişir. Kutsal Kitap çalışması insanın hayatında bir amaç kazanmasına yardımcı olur.

(15) NE TÜR BİR ÇALIŞMA BİZE EN ÇOK FAYDAYI SAĞLAR?

Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlememek için. (Mezmurlar 119:11 TCL02)

Kutsal Kitap'ı dikkat etmeden okumak pek bir yarar sağlamaz. Güzelliğini görmeden, derin anlamını kavrayamadan tüm kitabı baştan sona okuyabiliriz. En iyisi bir bölümü anlayıncaya kadar okumaktır. Bu tür bir çalışma gerçek amacı kavrayamadan bir sürü sayfayı okumaktan daha iyidir.

Kutsal Kitap'ı daima yanımızda taşımalıyız. Okumalı ve yazılanları

aklınızda tutmalıyız. Bir bölümü okuduğumuzda, bunu yürürken bile düşünebilir ve zihnimize yerleştirebiliriz.

(16) EN DERİN GERÇEKLERİNİ DOĞRU BİR ŞEKİLDE KEŞFEDEBİLMEK İÇİN KUTSAL KİTAP ÇALIŞMALARIMIZDA NE TÜR BİR YAKLAŞIM BENİMSEMELİYİZ?

Çünkü bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan...” (Yeşaya 28:10 TCL02)

Dikkatlice çalışıp dua ettiğimizde Kutsal Kitap’ı anlayabiliriz. Kitabın bazı bölümleri herkesin anlayabileceği kadar sade bir dille yazılmıştır. Ancak bazı kısımlarını derinlemesine çalışmak ve ayetleri birbirleriyle karşılaştırmak gerekir. Kutsal Kitap’ı çalışırken dua edecek olursak ödülümüz büyük olur. Madenci toprağı kazıp altın bulur. Aynı şekilde Tanrı’nın Sözü’nü araştıran bir kimse de dikkatsiz bir okuyucunun gözünden kaçan gizlenmiş hazineyi bulacaktır. Yürekte tutulan Tanrı’nın Sözü tertemiz akan kaynak suyu gibidir.

(17) KUTSAL KİTAP ÇALIŞMAYA BAŞLAMADAN ÖNCE DUA ETMEK, KUTSAL RUH’UN BİZİ AYDINLATMASINI DİLEMEK NEDEN ÖNEMLİ?

‘Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri

***sana bildireyim.’ (Yeremya 33:3
TCL02)***

Kutsal Kitap’ı çalışırken dua etmeliyiz. Kitabı açmadan önce Kutsal Ruh’un zihinlerimizi yönlendirmesi için dua edersek dualarımız yanıtlanacaktır. Natanyel İsa’ya geldiğinde Kurtarıcı şöyle dedi: “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir Israilli. Natanyel, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sordu. İsa şöyle cevap verdi: “Filipus, çağırmadan önce, seni incir ağacının altında gördüm” (Yuhanna 1:47-48). Gizli yerlerde dua ediyor olsak bile, İsa bizi görecektir. O’na soracak olursak gerçeği öğrenmemize yardımcı olacaktır. Alçakgönüllülükle isteyecek olursak, göklerdeki melekler bizimle olup, düşüncelerimizi yönlendireceklerdir.

(18) İLAHİ GERÇEK KİMİN TARAFINDAN AÇIĞA ÇIKARILIR?

***Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu
gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek.
Çünkü kendiliğinden konuşmayacak,
yalnız duyduklarını söyleyecek ve
gelecekte olacakları size bildirecek.
(Yuhanna 16:13 TCL02)***

Kutsal Ruh’un işi, Mesih’in doğruluğunu ve bizi nasıl kurtardığını göstermektir. İsa, “Çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek” (Yuhanna 16:14) dedi. Kutsal Ruh, kutsal gerçeğin tek, gerçek öğretmenidir. Tanrı’nın bizi ne denli sevdiğini bir düşünün! Oğlunu uğrumuza ölmesi için ve Kutsal

Ruh'unu da rehberimiz ve öğretmenimiz olması için yolladı.

Tanrı'nın Sözü'nde öğrenme, sabır, rahatlık ve umut buluyorum. O'nun gerçeğini kalbimde saklayabilmem ve O'na karşı günah işlemem için bana, hevesle çalışma arzusu vermesini diliyorum.

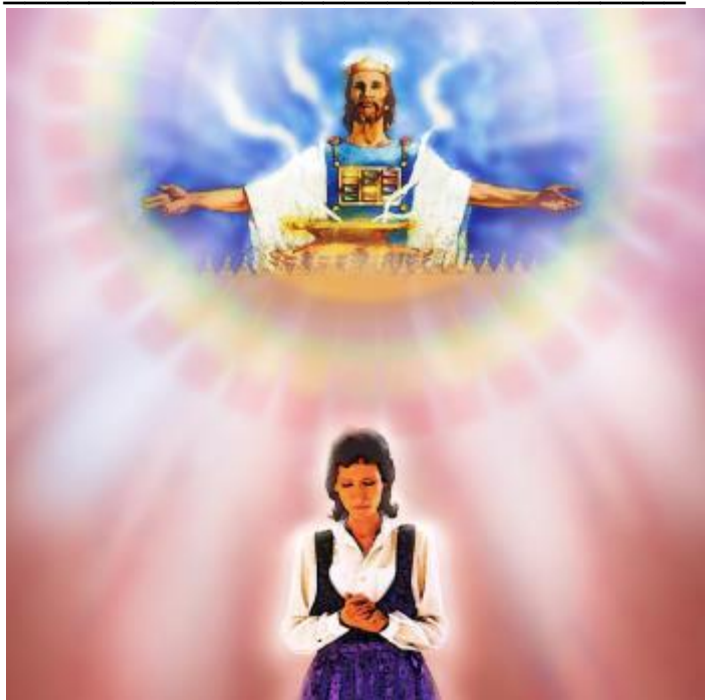
Evet Kararsız

Kutsal Ruh'un Öğretmenim olması ve bana alçakgönüllü bir yürek vermesi için dua ediyorum. Bilgelik için dua ediyorum, böylece parçaları doğru bir şekilde birleştirebilir ve hakikati anlayabilirim.

Evet Kararsız

Hedefim tüm kalbim, zihnim ve ruhumla Rab'bi aramaktır. Yüreğimin arzusu, Kutsal Kitap'ın sonsuz yaşam yolunu aydınlattığı ışığı takip etmek ve Kutsal Ruh'un gösterdiği yolda kalmaktır.

Evet Kararsız

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Ders 12

Dua Etme Ayricalığı

(1) NEDEN TANRI İLE DUA ARACILIĞIYLA İLETİŞİM KURMAK ÖNEMLİDİR?

O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. (Yeremya 29:12 TCL02)

Tanrı bize doğa, Kutsal Kitap ve Ruh'u aracılığıyla seslenir. Kendisini bizi yönlendirdiği yollar sayesinde de öğreniriz. Ancak bunlar bize ruhsal yaşam ve güç vermeye yeterli değildir. Arzularımızı ve O'na olan sevgimizi de dile getirmeye ihtiyacımız vardır. Zihinlerimiz O'na yönelik olabilir. O'nun merhametini, sözlerini ve bereketlerini düşünüyor olabiliriz. Ancak bu düşüncelerimizi tam anlamıyla O'nunla paylaşıyoruz demek değildir. Sevinçlerimizi, üzüntülerimizi ve günlük yaşantımızı O'na anlatmamız gerekmektedir.

Dua, Tanrı'ya bir dostumuz olarak içimizi dökmektir. Tanrı bizi tanısin diye dua etmeyiz. O'nu tanımamıza yardımcı olması için dua ederiz. Dua Tanrı'yı bize değil, bizi Tanrı'ya yaklaştırır.

(2) İSA, DUA EDERKEN NE YAPMAMIZI ÖĞÜTLER?

...Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır. (1. Petrus 5:7 TCL02)

İsa yeryüzündeyken öğrencilerine nasıl dua edilmesi gerektiğini öğretti. Onlara günlük ihtiyaçlarını Tanrı'nın önüne getirmelerini ve her şeyi O'nun ellerine bırakmalarını söyledi. Onlara dualarının işitileceği vaadinde bulundu. Ve bu vaat bugün bizim için de geçerlidir.

(3) İSA BU DÜNYA ÜZERİNDEYKEN, TANRI İLE DUADA BULUŞMAK İLE İLGİLİ NE ÖRNEK VERMİŞTİR?

Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. (Markos 1:35 TCL02)

İsa, sık sık dua etti. Yeryüzündeyken bizden biri gibi davrandı. İhtiyaçları bizimkiler gibiydi ve her gün yapacağı işlerde gerekli gücü vermesi için Babasına dua etti. İşlerini sürdürebilmek için Tanrı'nın yardımına ihtiyacı olduğunu biliyordu. O, her şeyde bize örnek oldu. İsa bizim zayıflıklarımızı paylaştı; çünkü O, "her alanda bizim gibi denenmiş"tir (İbraniler 4:15). Ancak O günahsızdı ve kötülüklere sırt çevirdi. Günahlarla dolu dünyada acıları göğüsledi. O insandı ve bizim gibi O da dua etme ihtiyacındaydı. Babasından ihtiyacı olan şeyleri istemeye hakkı vardı. Düşüncelerini Babası ile paylaşmak O'na esenlik ve sevinç verdi. Tanrı'nın Oğlu, kurtarıcımız dua etme ihtiyacı hissetti. Günahkar ve zayıf insanlar, duaları ile Tanrı'ya dönmeye daha da büyük ihtiyaç duymazlar mı?

(4) TANRI İLE DUADA NASIL BULUŞULUR?

Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım. (İbraniler 4:16 TCL02)

Göksel Babamız tüm bereketlerini ve sonsuz sevgisini bize vermek için beklemektedir. Ne yazık ki, çok az dua etmekteyiz. Tanrı hazırdır ve en alçakgönüllü çocuğunun içten duasını işitmek için beklemektedir. Ancak biz neye ihtiyacımız olduğunu söylemekte çok yavaş davranmaktayız. Günah işlemeye teşvik edilen ama yardım istemeyen zavallı insanlar hakkında Gökteki melekler ne düşünürler acaba? Tanrı'nın sonsuz sevgi ile dolu kalbi onların dileyebileceği veya düşünebileceğinin ötesinde şeyler vermeye hazırdır. Ancak onlar yine de çok az dua ederler, çünkü imanları kıttır.

Melekler Tanrı'nın önünde diz çökerler ve O'na yakın olmayı severler. En büyük sevinçleri düşüncelerini Tanrı ile paylaşmaktır. Yeryüzündeki insanların sadece Tanrı'nın verebileceği yardıma ihtiyaçları vardır. Ama onlar, O'nsuz ve O'nun Ruhunun ışığı olmaksızın yaşamaya kalkışırlar.

(5) ŞEYTAN'IN AYARTMASINA KARŞI KOYABİLMEK İÇİN İKİ ANAHTAR KRİTER NEDİR?

“Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.” (Matta 26:41 TCL02)

Şeytan’ın karanlığı, duayı ihmal edenlerin etrafını sarar. Düşman onları günaha yöneltir; çünkü onlar duayla Tanrı’ya yaklaşmazlar. Tanrı’nın oğulları ve kızları niçin dua etmekte ağır davranırlar? Oysa Tanrı onlara bereketlerle dolu bir yer hazırlamıştır ve ancak imanın elindeki dua anahtarı bu yerin kapısını açabilir.

Her zaman dua etmeye hazır olmazsak, kayıtsızlık tehlikesi içine düşeriz. Doğru yoldan sapabiliriz. Şeytan, Tanrı’ya giden yolda sürekli bizi engellemeye çalışır. Dua aracılığıyla lütuf almamızı ve kötülüklere karşı direnecek güce sahip olmamızı istemez.

(6) DAVUT GİBİ, TANRI’NIN DUALARIMIZA KARŞILIK VERMESİ İÇİN RUHSAL DURUMUMUZ NASIL OLMALI?

Ey Tanrı, sensin benim Tanrım, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığım la seni arıyorum. (Mezmurlar 63:1 TCL02)

Tanrı’nın dualarımızı yanıtlamasını bekleyebiliriz, ancak daha önce yapmamız gereken bazı şeyler bulunmaktadır. Bunlardan biri de Tanrı’nın yardımına ihtiyacımızın olduğunu hissetmektir. O şunu vaat

etti: “Susamış toprağı sulayacak, kurumuş toprakta dereler akıtacağım” (Yeşaya 44:3). Tanrı’nın doğruluğuna susayanların susuzluğu giderilecektir. Yürekler Kutsal Ruh’a açık olmalıdır, yoksa O’nun bereketlerine erişilemez.

(7) DUALARIMIZA CEVAP ALMAK İÇİN HANGİ ÜÇ ADIMI ATMALIYIZ?

“Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. (Luka 11:9 TCL02)

Tanrı’nın ilgisine muhtacız. İsteyecek olursak bize her şeyi vermeye hazırdır. İsa, “Dileyin, size verilecektir” der (Matta 7:7). Pavlus şöyle yazdı: “Öz Oğlu’nu bile esirgemeyen, O’nu hepimizin uğruna ölüme teslim eden Tanrı, O’nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?” (Romalılar 8:32).

(8) İSYAN DUALARIMIZI NASIL ETKİLİYOR?

Yasaya kulağını tıkayanın Duası da iğrençtir. (Süleyman’ın Özdeyişleri 28:9 TCL02)

Eğer bildiğimiz bir günahımızda ısrar edersek, Rab bizi işitmeyecektir. Ama O, günahlarından dolayı üzüntü duyanları her zaman işitir. Bildiğimiz yanlışlıkları düzelttiğimizde Tanrı’nın dualarımıza yanıt vereceğine emin olabiliriz.

Kendi iyiliğimiz asla Tanrı'nın bizi sevmesine neden olamaz. Bizi kurtaracak olan İsa'nın iyiliğidir. Bizi temizleyen O'nun kanıdır. Ancak kabul edilebilmemiz için gerekli bazı şeyleri yerine getirmemiz de gerekmektedir.

(9) DUALARIMIZA CEVAP ALMAMIZDA ÖNEMLİ YERİ OLAN BİR DİĞER KRİTER NEDİR?

Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. (Markos 11:24 TCL02)

Dua ederken imanımız olmalıdır. “İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkansızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir” (İbraniler 11:6). O'nun sözüne güven.

Tanrı vaatlerini yerine getirir. Bazen istediğimiz şeyi hemen elde edemeyebiliriz. Buna rağmen, Rab'bin bizi işittiğine ve dualarımızı yanıtlayacağına inanmaya devam etmeliyiz. Geleceği biz bilemeyiz ve istediğimiz şeyler belki de bize bereket olacak şeyler değildir. Göksel Babamız bizim için en iyisi ne ise onu vererek dualarımızı sevgiyle yanıtlar.

Dualarımıza yanıt almadığımızı sandığımız anlarda bile Tanrı'nın vaatlerine güvenmeliyiz. İhtiyacını en çok duyduğumuz bereketi doğru zamanda alacağız. Ancak her duamızın bizim istediğimiz gibi yanıt bulmasını bekleyemeyiz. Tanrı hata yapmaz. Bize yardım edecek hiçbir şeyi bizden

esirgemeyecek kadar iyidir. Dualarınıza hemen yanıt alamazsanız bile O'na güvenmekten çekinmeyin.

(10) ALÇAKGÖNÜLLÜLÜKLE VE İNANÇLA İHTİYAÇLARIMIZI RAB'BE BİLDİRİRSEK, BİZE NE BAHŞEDİLİR?

Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz. (1. Yuhanna 5:14-15 TCL02)

Eğer endişelerimizi ve korkularımızı sürekli düşünecek olursak daha da endişeleniriz. Olduğumuz gibi, çaresizliğimiz ve imanımızla Tanrı ya gelmemiz gerekir. O her şeyi bilmesine rağmen, O'na güvenerek imanla ne istediğimizi söylemeliyiz. O yaradılıştaki her şeyi görür ve devamını sağlar Yakarışlarımızı işitecek ve yüreklerimizin aydınlanmasını sağlayacaktır.

İçten bir duayla Tanrı'ya yaklaşabiliriz. O'nu yanımızda hissetmeyebiliriz, ama Kurtarıcımız sevgi ve merhamet ile bizi sarmaktadır. O'nun dokunuşunu hissetmeyebiliriz ama O'nun eli sevgiyle üzerimizdedir.

(11) TANRI'NIN BAĞIŞLANMA DİLEĞİMİZİ KABUL EDECEĞİNİ NASIL BİLİRİZ?

“Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. Ama siz başkalarının

suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.” (Matta 6:14-15 TCL02)

Merhamet ve bereket istemeye geldiğimizde kalplerimiz sevgi ve bağışlama ile dolu olmalıdır. Duamız, “Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız ile dolu olmalıdır. Duamız, “Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla (Matta 6:12) olmalıdır. Eğer bağışlayıcı bir ruha sahip değilsek, bu duayı nasıl edebiliriz? Eğer dualarımızın duyulmasını istiyorsak, başkalarını bağışlamalıyız. Bağışladığımız gibi bağışlanacağız.

(12) NE SIKLIKTA DUA EDEREK TANRI İLE BULUŞMALIYIZ?

Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin; (Koloseliler 4:2 TCL02)

Duada ısrarlı olmak yanıt almanın bir şartıdır Eğer imanda büyümek istiyorsak, “Her zaman” (Romalılar 12:12) dua etmeliyiz. Pavlus, “Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın ve şükredin” (Koloseliler 4:2) diye yazdı. Petrus imanlılara, “dua etmek için ayık durun” (1. Petrus 4:7). Pavlus ise, “Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı’ya dua edip yalvararak şükranla bildirin” (Filipililer 4:6) diye yazdı. Yahuda, 20 ve 21. ayetlerde, “Ama siz, sevgili kardeşlerim, ...Kutsal Ruh’ta dua edin ...kendinizi Tanrı’nın sevgisinde koruyun” diye yazmıştır.

Sık sık dua etmek bizi Tanrı'ya bağlar ve O'ndaki bol yaşam bize akar. Sonra, paklık ve kutsallık yaşamlarımızdan Tanrı ya geri döner. Hiçbir şeyin bizi duadan alıkoymaması çok önemlidir. İsa ile aramızdaki yolu devamlı açık tutmalıyız. Mümkün olduğu kadar dua eden diğer insanlarla birlikte olmaya çalışmalıyız. Eğer düşüncelerimizi gerçekten Tanrı ile paylaşmak istiyorsak, dua toplantılarına gitmeliyiz. Ruhsal bereket almayı arzulamalıyız.

Dua ederek, her zaman Mesih aracılığıyla Tanrı'ya ulaşabiliyorum. O'nun bana verdiği bu müthiş ayrıcalığa şükrediyorum.

Evet Kararsız

Dua ederken Tanrı ile temas kurmanın cennete giden yaşam çizgimiz olduğunu anlıyorum. Onunla sürekli bağlantı içinde yaşamak ve dua lütfu ile O'nun ebedi huzurunu deneyimlemek benim arzumdur.

Evet Kararsız

Tanrı'nın dualarımı duyduğuna, kusursuz iradesi ve mükemmel zamanlamasıyla dualarıma cevap verdiğiğine inanıyorum ve güveniyorum.

Evet Kararsız

Tanrı'nın, O'nunla günlük yürüyüşümde ihtiyacım olan yardım, lütuf ve merhameti elde edebilmem için dua ederken "lütf tahtının önüne cesaretle gelme" davetini kabul ediyorum.

Evet

Kararsız

[illegible]

Ders 13

Dua Etmenin Gücü

(1) MAHREMİYET İÇİNDE YAPILAN DUANIN KARŞILIĞI NE OLUR?

Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. (Matta 6:6 TCL02)

Aileler hep birlikte dua etmelidir, ancak yalnız başına dua etmek de önemlidir; Tanrı ile yalnız vakit geçiren bir kimse, ruhsal olarak canlı kalacaktır. İmanlı yaşamın sağlıklı olması, dua etmeksizin olanaksızdır. Aile veya başkaları ile dua etmek tek başına yeterli değildir. Kişi, yüreğini sadece Tanrı'nın işitebileceği bir şekilde açmalıdır. Bu gizli arzuları başkaları işitmemelidir.

Tanrı ile yalnız olduğumuzda diğer etkilerden uzak oluruz. Gizliyi bilen Tanrı'nın olağanüstü etkisi, O'na uzandığımız takdirde yüreklerimize akmaya başlar. O dualarımızı işitmeye hazırdır. İçten bir imanla düşüncelerimizi O'nunla paylaşabiliriz. Şeytan ile savaşımızda bize yardım edecektir. Tanrı bizim kuvvetli kalemizdir.

Günlük işlerimize başlarken kalplerimizi Tanrı'ya açmalıyız. Hanok, Tanrı ile bu şekilde yürüdü. Sessiz dualar Tanrı için güzel çiçekler gibidir. Şeytan, duayla Tanrı'ya kalbini açan kimseyi yenemez.

(2) BU AYETTE HANGİ TANIM DUANIN ÖNEMİNİ PEKİŞTİRİR?

...sürekli dua edin, (1. Selanikliler 5:17 TCL02)

Nerede, ne zaman olursa olsun, Tanrı'ya sessizce dua etmek yerinde bir davranıştır. Kalplerimizi dua ile Tanrı'ya açmaktan bizi kimse alıkoyamaz. En kalabalık caddede veya işimizin ortasında bile dua edebiliriz. Nehemya Peygamber gibi dua edebiliriz. Kralın huzurundayken Tanrı'dan kendisini yönlendirmesini istemişti. Nerede olursak olalım dua edebiliriz. Kalbimizin kapılarını her zaman açık tutabilir ve İsa'yı göksel konuğumuz olarak davet edebiliriz.

Çevremizi kötülükler sarmış olabilir ve soluduğumuz havanın bunlarla zehirlenmekte olduğunu hissedebiliriz. Ama yine de göksel, temiz olan havayı ciğerlerimize çekebiliriz. Kalplerimizi

duayla Tanrı'ya açarsak, zihinlerimizi kutsal ve temiz olmayan düşüncelere kapatabiliriz. Bereketlere erişmek üzere kalplerimizi Tanrı'ya açacak olursak, göklerin temiz atmosferinde nefes alabiliriz. Düşüncelerimizi Tanrı ile paylaşıyoruz.

(3) MESİH İLE SÜREKLİ İLETİŞİMDE KALMANIN GETİRİSİ NEDİR?

Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir esenlik içinde korursun. (Yeşaya 26:3 TCL02)

İsa'yı daha iyi tanımalı ve sonsuz yaşamın değerini tam olarak anlamalıyız. Kutsallığın güzelliği tüm imanlıların yüreklerini doldurmalıdır. Bu güzelliği daha iyi görebilmek için Tanrı'nın gözlerimizi açması için dua etmeliyiz.

Zihinlerimiz Tanrı'ya yönelik olmalı ki, göksel havayı soluyabilelim. Tanrı'ya öyle yakın olmalıyız ki, ne olursa olsun düşüncelerimiz hep O'nunla dolu olabilsin. Çiçeklerin yüzlerini güneşe döndürdüğü gibi, düşüncelerimiz de kolaylıkla Tanrı'ya yönelsin.

(4) TANRI KALBİ KIRIKLARA, ÖYLESİ BİR MERHAMETLE NE SÖZÜ VERİR?

O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar. (Mezmurlar 147:3 TCL02)

İsteklerimizi, sevinçlerimizi, üzüntülerimizi Tanrı'nın huzuruna getirebiliriz. Kaygı ve korkularımızı

O'nunla paylaşabiliriz. Bunlar O'nu yormaz. O başımızdaki saçların sayısını bile bilir ve çocuklarının isteklerine sırt çevirmez “Rab çok şefkatli ve merhametlidir” (Yakup 5:11).

Bizim üzüntülerimizden dolayı Tanrı'nın içi burkular ve bizden onları Kendisine getirmemizi ister. Bize sorun olan her şeyi Tanrı'ya getirebiliriz. Hiçbir şey O'nun için yük olmaz, O tüm evreni yönetendir. Başımıza gelen hiçbir şey O'nun dikkatinden kaçacak kadar küçük değildir. Hayatımızdaki hiçbir şey O'nun anlayamayacağı kadar karanlık ve üzücü olamaz. Hiçbir sorun O'nun çözemeyeceği kadar karmaşık değildir. Tanrı sevincimizi ve endişelerimizi bizimle paylaşır ve her içten duayı işitir. Dualarımızı yanıtlamaya daima hazırdır.

Tanrı ve halkı arasındaki sevgi öylesine kuvvetlidir ki, O tüm dikkatini her bir çocuğuna ayrı ayrı verir. Her birine sanki dünyada başka biri yokmuşçasına özel davranır.

(5) KİMİN ADINA DUA ETMELİYİZ?

Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. (Yuhanna 15:16 TCL02)

İsa, “O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi

seviyor” (Yuhanna 16:26, 27). “...ben sizi seçtim. Öyle ki, benim adımla Baba’dan ne dilerseniz size versin diyor (Yuhanna 15:16). İsa bize kendi adı ile dua etmemizi öğütler. O’nun adında dua etmek, O’nun adını duanın başına veya sonuna koymaktan öte bir şeydir. İsa gibi dua etmek demektir. O’nun vaatlerine inanmalıyız. O’nun lütfuna sığınmalı ve O’nun hizmetinde çalışmalıyız.

(6) HİRİSTİYANLIĞIN HANGİ UYGULAMALI EYLEMLERİ DUA VE İBADETE EŞLİK ETMELİ?

Baba Tanrı’nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır. (Yakup 1:27 TCL02)

...içinizden biri ona, “Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim” der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? (Yakup 2:16 TCL02)

Tanrı her işi bir tarafa bırakıp, tüm zamanımızı dua ile geçirmemizi istemez. Mesih’in yaşadığı tarzda bir hayat yaşamalıyız. Hem çalışmalı hem de dua etmeliyiz. Duadan başka hiçbir şey yapmayan kimse, bir süre sonra ya dua etmeyi bir tarafa bırakır ya da dua onun için bir alışkanlık haline gelir. Başkalarına yardımı kesen ve görevlerini yerine getirmeyen imanlıların dua edecek az şeyleri olur. Göksel Baba için çalışmayan kimselerin dua edecek bir şeyleri de olamaz. Onların duaları sadece kendileri içindir.

Başkaları için veya Tanrı'nın işini yapmada kuvvetli olmak için dua etmezler.

(7) HIRİSTİYAN CEMAATİNİN AMACI NEDİR?

...bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim. (İbraniler 10:25 TCL02)

Bir araya gelip, birbirimizi cesaretlendirmez ve birbirimize güç vermezsek, bereketleri yitiririz.

Tanrı'nın Sözü'ndeki gerçekler önemini yitirmeye başlar ve ruhsal hayatımız pek sağlıklı olmaz. Kabuğumuza çekilirse birbirimizle olan bağımız kopar. O zaman da Tanrı'nın bizim için planladığı şeyi yapmıyor oluruz. Başkalarına dostça davrandığımızda karşılıklı bir sempati oluşur. Bu da Tanrı'ya olan hizmetimizde bizi kuvvetli kılar.

Birbirimize Tanrı'nın sevgisinden ve kurtuluş planından bahsetmeliyiz. Bu, bizi dinleyenlere olduğu kadar bizim de kalplerimize yeni bir canlılık katar. Her gün Göksel Babamız hakkında daha çok öğrenir ve O'nun lütfuna daha da çok erişiriz. O'nun sevgisi hakkında konuşmayı arzularız ve yüreklerimiz cesaretlenir. O'nu düşünürsek, O'nun hakkında konuşursak, kendimizden daha az söz edersek O'nun varlığı içimizde pekişir.

(8) HUZURDA KALMAK İÇİN, DÜŞÜNCELERİMİZ VE İLGİMİZ NEREDE MERKEZLENMELİDİR?

Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir esenlik içinde korursun. RAB'be sonsuza dek güvenin, Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır. (Yeşaya 26:3-4 TCL02)

Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. (Koloseliler 3:2 TCL02)

Tanrı hakkında konuşmaktan ve O'nu yüceltmekten zevk almalıyız.

Bereketlendiğimiz oranda O'nu düşünecek olursak, O daima aklımızda kalacaktır. İlgimizi çektiği için işimiz hakkında konuşuruz. Kendilerini sevdiğimiz için dostlarımız hakkında konuşuruz. Bunlar sevinçlerimizin ve üzüntülerimizin bir parçasıdır. Tanrı'yı sevmek için dünyasal dostlarımızı sevmekten daha çok nedenimiz bulunmaktadır. Eğer düşüncelerimizde O'nu ilk sırada tutacak olursak, O'nun gücü ve iyiliği hakkında konuşmak kolaylaşacaktır.

Tanrı'nın bize verdiği armağanların bolluğu O'na vakit ayıramayacak kadar zihinlerimizi meşgul etmemelidir. Bu armağanlar, Tanrı'yı bize hatırlatır, bu bereketler için O'na minnettar olmamıza neden olur. Tanrı'nın yüceliğinin Mesih'in yüzünde parladığı göklere bakalım. "O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tamamen kurtarmaya gücü yeter" (İbraniler 7:25).

(9) DUALARIMIZ HANGİ ÖNEMLİ UNSURU İÇERMELİDİR?

Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin; (Koloseliler 4:2 TCL02)

Tanrı'yı, "sarsılmaz sevgisi, insanoğlu yararına yaptığı harikalar için" (Mezmurlar 107:8) daha da yüceltmeliyiz. Dualarımız sadece isteklerle dolu olmamalıdır. Bereketleri bir tarafa bırakıp daima isteklerimizi düşünür hale gelmemeliyiz.

Yeterince şükretmiyoruz. Tanrı tarafından bereketlenmemize rağmen bunlar için ne denli az hamt etmekteyiz! Bizim için yaptıklarına ne denli az şükretmekteyiz!

(10) HAYATINI NEŞEYLE MESİH'E ADAYANLARIN KALPLERİNDEN NE AKAR?

Orada, sizi kutsayan Tanrınız RAB'bin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. (Yasa'nın Tekrarı 12:7 TCL02)

Geçmişte, Rab İsrail halkına belirli zamanlarda bir araya gelmelerini emretti. Tanrı'nın yüceliği için bir şey yaptığımızda bunu coşku ile yapmalıyız. Üzüntü ile değil, sevinç ve hamt şarkıları ile yapılmalıdır. Tanrımız merhametli bir Babadır. O'nun için çalışmak mutluluk verici olmalıdır. Rab'be tapınmak ve işinin bir parçası olmak imanlıya sevinç verir. Tanrı bize kurtuluş verendir. Kendisini amansız bir efendi olarak düşünmemizi istemez. O, bizim en iyi Dostumuzdur. O'na ibadet ettiğimizde bizimle birlikte olmak ve bizi bereketlemek ister. Kalplerimizi sevinç ve sevgiyle doldurmaktan mutluluk duyar.

Rab’bimiz, O’nun işini yaparken esenlik içinde olmamızı ister. O’na hizmetimizde cefa yerine zevk duymamızı arzular. O’na tapındığımızda, O’nun sevgisini düşünmemizi ister. Bu düşünceler, günlük hayatımıza renk kattığı gibi, dürüst ve sadık olmamız için de bize gerekli lütfu sağlar.

(11) DÜŞÜNCELERİMİZ, SÖYLEŞİLERİMİZ VE DUALARIMIZ ALLAH’A HAMT VE ŞÜKRAN DOLDUĞUNDA NE OLUR?

Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.” (Mezmurlar 50:23 TCL02)

Mesih’in çarmıhtaki ölümünü asla unutmamalıyız. Bizim için yaptıklarını daima düşünmeli ve başkalarına bunları anlatmalıyız. Bu düşünceler bizi sevinç ile dolduracaktır. Tanrı’nın verdiği bereketleri ve sevgisini aklımızdan hiç çıkarmamalıyız. Her şey için İsa’ya güvenmeliyiz, çünkü O’nun elleri bizim için çarmıha çivilendi.

(12) TANRI’NIN SUNDUĞU İYİLİKLERİ BİLDİĞİMİZ İÇİN, DUDAKLARIMIZDA HER ZAMAN NE OLMALI?

*Şükretsinler RAB’be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar O’nun yaptıklarını! (Mezmurlar 107:21-22 TCL02)*

Hamt etmek insanın yüreğini Rab’be yaklaştırır. Tanrı’ya göklerde şarkılar ve müzik ile tapınılır ve biz de Tanrı’yı yücelttiğimizde aynı şekilde tapınırız. O der ki, “Kim şükran kurbanı sunarsa, Beni yüceltir” (Mezmurlar 50:23). Haydi, Yaratıcımızın huzuruna kutsal sevinç ile gelelim! Gelin O’na “coşku, sevinç, şükran ve ezgi”lerle (Yeşaya 51:3) tapıalım!

Tanrı ile hem bireysel hem cemaat duası aracılığı ile daimi olarak, her gün iletişimde kalma ihtiyacımın farkındayım.

Evet Kararsız

Hayatıma bahsettiği merhamet ve iyiliği için, dualarıma Tanrı’ya hamt ve şükran dahil etmenin önemini anlıyorum.

Evet Kararsız

Tanrı’nın tahtına dua nimetiyle gelebildiğim, hayatımda ve dua ettiğim kişilerin hayatlarında O’nun müthiş gücünü bahşetmesini dileyebildiğim için, bu ayrıcalığa minnettarım.

Evet Kararsız

Ders 14

Şüpheleri Nasıl Yok Etmeli?

(1) İSA, TANRISALLIĞINDAN ŞÜPHE DUYANLARA NASIL BİR TUTUM SERGİLEDİ?

Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, “Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz” dediler. İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus’un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. (Matta 12:38-39 TCL02)

Şeytan, Kutsal Kitap’ın Tanrı’nın mesajı olduğu konusundaki imanlarını

sarsmak ister. Bu kimseler şunu sorarlar: “Doğru yolu nasıl bulabilirim? Eğer Kutsal Kitap gerçekten de Tanrı’nın Sözü ise, şüphelerimden nasıl kurtulabilirim?”

Tanrı şüphe etmemizi engellemez. İmanımız kanıtlara değil, iyi sebeplere dayanmalıdır. Şüphe etmek isteyenleri inandırmak mümkün değildir. Ama gerçeği bilmeyi arzu edenler inanmak için iyi nedenler bulacaklardır. Bu kişiler imanlarını Tanrı’nın Sözü üzerine kurabilirler.

(2) İNSAN NEDEN TANRI’NIN YOLLARINI ANLAYAMAZ?

“Çünkü benim düşüncelerim Sizin düşünceleriniz değil, Sizin yollarınız benim yollarım değil” diyor RAB.

“Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse, Yollarım da sizin yollarınızdan, Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir. (Yeşaya 55:8-9 TCL02)

Tanrı’nın karakterini ve işlerini tam olarak anlayabilmemiz olanaksızdır. En zeki insanlar bile böylesine kutsal bir varlığı bütünüyle anlayamazlar. O, her zaman bir gizem olarak kalacaktır. Tanrı’nın derin sırlarını anlayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten’in sınırlarına ulaşabilir misin? Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin? Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?” (Eyüp 11:7-8).

Elçi Pavlus şöyle yazdı; “Ah! Tanrı’nın zenginlik, bilgelik ve bilgisinin derinliği! O’nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli

anlaşılmazdır! Rab’bin düşüncesini kim bildi? Ya da kim O’nun öğütçüsü oldu?” (Romalıları 11:33-34). “Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini, Doğruluk ve adalettir tahtının temelleri” (Mezmurlar 97:2). Tanrı’nın bize olan ilgisini, büyük sevgisini göreceğ kadar anlayabiliriz. Bizi yönlendirmesine neden olan merhametini ve gücünü görebiliriz. Tanrı’nın bizim için iyi olan her şeyi yaptığını biliriz. Birlikte yürüdüğümüz yolun geri kalan kısmında da O’nun sevecen ellerine güvenmeliyiz. Sevgi dolu kalbi bizim için en iyisini yapar.

(3) KUTSAL KİTAP’I ANLAMADIĞIMIZDA NEYE DİKKAT ETMELİYİZ?

Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder.

Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazıları’ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının; (2. Petrus 3:16-17 TCL02)

Tanrı’nın Sözü tıpkı yazarının karakteri gibi, tümüyle anlaşılamaz. Günahın dünyaya nasıl girdiğini açıklamak zordur. Tanrı’nın nasıl insan bedeni aldığını anlayamayız. Bizim nasıl erdemli kılındığımız ve ölümden nasıl dirileceğimiz derin konulardır. Sırf Tanrı’nın bizim için planladığı her şeyi anlayamadığımız için O’nun Sözü’nden

şüphe duymamalıyız. Doğada anlayamadığımız bir sürü gizem vardır. En akıllı insanlar bile en küçük yaşam birimini anlayamamaktadır. Etrafımız bilinmeyenlerle doludur. Öyleyse, ruhsal dünyada açıklayamadığımız şeylerin olmasına şaşmalı mıyız? Akıllarımız bazı şeyleri kavrayamaz. Tanrı, Kutsal Yazıların Kendi İlahi Sözü olduğunu bize göstermiştir. Sırf O'nun tüm yollarını anlayamadığımız için, Sözünden şüphe duymamıza gerek yoktur.

Elçi Petrus, Pavlus'un yazdıkları hakkında konuştu: "Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler vardır ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, diğer kutsal yazıları olduğu gibi, bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar" (2.Petrus 3:16). Bu bölümlerden dolayı bazı insanlar Kutsal Kitap'a inanmadıklarını söylerler. Ama işte bu zor bölümler bize Kutsal Kitap'ın Tanrı'dan geldiğini gösterir. Kutsal Yazılardan bazılarını anlamak zordur. Kutsal Kitap'ta Tanrı hakkında yazılmış her şeyi anlayamayız, çünkü Tanrı kadar zeki değiliz. O'nun yüceliği ve iyiliği insan zekası ile anlaşılamaz. Kutsal Kitap'ın bu gizemi onun Tanrı'nın Sözü olduğuna iman etmemize yardımcı olmalıdır.

(4) BU DÜNYANIN BİLGİNLERİ NEDEN KUTSAL KİTAP'A AÇIKLAMA GETİRMEKTE ZORLANIR?

Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. (1. Korintliler 2:14 TCL02)

Kutsal Kitap, gerçeği, ihtiyaçlarımızı ve isteklerimizi tatmin edecek kadar basitleştirmiştir. Bu gerçek en zeki insanları bile şaşırtır ve tatmin eder. Aynı zamanda en alçakgönüllü ve en az eğitim görmüş kişiler de kurtuluş planını anlayabilirler. Bu yalın gerçekler bile anlayamadığımız şeyleri öğretmektedir. Bunları olduğu gibi kabulleniriz, çünkü Tanrı tarafından dile getirilmişlerdir. Kurtuluş bulduğumuz Tanrı'nın planı Kutsal Kitap sayesinde bize açıklanmıştır. Tanrı'ya giden yolda atmamız gereken adımları hepimiz görebiliriz. Kurtuluş bulduğumuz Tanrı'nın planı Kutsal Kitap sayesinde bize açıklanmıştır. Tanrı'ya giden yolda atmamız gereken adımları hepimiz görebiliriz. Sonsuz yaşama kavuşmak istiyorsak, Rabbimiz İsa Mesih'e iman etmemiz gerektiğini görürüz. Ancak kolaylıkla anlaşılan bu gerçeklerin altında yatan sırları düşünmek gerekir. Yanıtları bulmak için Kutsal Yazıları araştırmalıyız Gerçeği içtenlikle araştırdığımızda, Tanrı'ya duyduğumuz iman ve sevgi ile ödüllendiriliriz. Kutsal Kitap'ı araştırdıkça onun yaşayan Tanrı'nın Sözü olduğundan daha da emin oluruz. Bize bu gerçekleri gösterenin huzurunda eğiliriz.

Kutsal Kitap'ın gerçeklerinin tümünü anlayamadığımızı biliriz. Aklımız Tanrı'nın bildiği şeylerin hepsine ermez. İnsan zekası Tanrı'nın işlerini her zaman anlayamaz.

(5) KALPLERİMİZDEN NEYİ UZAK TUTMAMIZ GEREKTİĞİ KONUSUNDA UYARILIRIZ?

Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin; (İbraniler 3:12 TCL02)

Bazı insanlar birtakım şeyleri tam olarak anlayamadıkları için Tanrı'nın Sözü'nden şüphe edip O'ndan uzaklaşırlar. Bu durum inandıklarını söyleyen kimseler için bile tehlikelidir. Kutsal Kitap'ın öğretilerini sıkı bir şekilde incelemek yerinde bir davranıştır. “Tanrı'nın derin düşüncelerini” (1. Korintliler 2:10) araştırmak iyidir.

Şeytan, düşüncelerimizi etkileme yoluyla, bizi Kutsal Kitap'ı çalışmaktan alıkoymak ister. Bazıları Kutsal Kitap'ın ne anlatmak istediğini açıklayabilmekten gurur duyarlar. Sonra da anlayamadıkları şeyler olduğunda kendilerini mutsuz hissederler. Tanrı'nın Sözü'nü tümüyle anlayamadıkları için kendilerinin gözden düştüklerini sanırlar. Tanrı'nın onlara gerçeği göstereceği zamanı beklemek istemezler. Kendi anlayışlarının yeterli olacağına inanırlar. Anlayamadıkları bölümlerle karşılaştıklarında bu yazıların Tanrı'nın Sözü olamayacağını iddia ederler.

Bazı insanların Kutsal Kitap'tan kaynaklandığını ileri sürdükleri pek çok fikir aslında Kutsal Kitap'ta yer almamaktadır. Bu fikirlerin bazıları Kutsal Kitap'ın öğretisinden çok farklıdır. İnsanların Tanrı'nın Sözü'nden şüphe etmelerine yol açarlar. Ancak bu yüzden Kutsal Kitap'ı sorumlu tutamayız. Kutsal Kitap'ın bu yanlış kullanılışı insanların çelişkiye düşmesine neden olmaktadır.

(6) NEDEN HİÇBİR ZAMAN TANRI'YI TAMAMEN ANLAYAMAYACAĞIZ?

***“Gizlilik Tanrı’mız RAB’be özgüdür.
Ama bu yasanın bütün sözlerine
uymamız için açığa çıkarılanlar
sonsuz dek bize ve çocuklarımıza
aittir.” (Yasa’nın Tekrarı 29:29
TCL02)***

Tanrı’yı ve O’nun işini tam olarak anlayamıyoruz. Eğer anlayabilseydik, ortaya çıkarılacak başka gerçek kalmazdı. Yürek ve zekaların gelişmesi için bir neden olmazdı. Tanrı her şeyin üstünde bir numara olmazdı. Tanrı’ya, bizden büyük olduğu için şükretmeliyiz. Tanrı sonsuzdur. O, “bilgelğin ve bilginin tüm hazinelerine” sahiptir (Koloseliler 2:3). Göklerde, insanlar Tanrı’nın yüceliğini öğrenmek için araştıracaklardır. Tanrı’nın ne denli güçlü, ne denli hikmetli olduğunu öğreneceklerdir.

(7) İLAHİ BİLGELİK YALNIZCA NEREDEN EDİNİLEBİLİR?

***Tanrı’nın bize lütfettiklerini bilelim
diye, bu dünyanın ruhunu değil,
Tanrı’dan gelen Ruh’u aldık. (1.
Korintliler 2:12 TCL02)***

Tanrı, gerçeği açıklama ister. Bu gerçekleri bulmanın tek bir yolu vardır. O’nun Ruhunun yönlendirmesiyle Sözünü anlayabiliriz. “Tanrı’nın düşüncelerini Tanrı’nın Ruh’undan başkası bilemez.” “Ruh her şeyi, Tanrı’nın derin düşüncelerini bile araştırır” (1. Korintliler 2:11,10).

(8) ÇALIŞMALARIMIZ BOYUNCA KUTSAL RUH'UN BİZİ YÖNLENDİRMESİNE İZİN VERDİĞİMİZDE NEYİ KEŞFEDECEĞİZ?

*Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu
gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek.
Çünkü kendiliğinden konuşmayacak,
yalnız duyduklarını söyleyecek ve
gelecekte olacakları size bildirecek.
(Yuhanna 16:13 TCL02)*

Tanrı bizim akıl ve mantık
gücümüzü kullanmamızı arzular.
Kutsal Kitap'ı çalışmak, başka hiçbir
çalışmanın yapamayacağı kadar bu
gücü geliştirir. Ancak akılcılığı
tanrılaştırmamaya dikkat etmeliyiz.
Akıl, insan zekası kadar zayıf olabilir.

Öğrenmeye hazır küçük bir
çocuğunki gibi sade bir imana sahip
olmalıyız. Kutsal Ruh'tan yardım
istemekten çekinmemeliyiz. O zaman
Kutsal Ruh'un temel gerçeklerini daha
iyi kavrayabiliriz. Tanrı'nın ne kadar
hikmetli olduğunu anlayacak olursak,
alçakgönüllü davranmaya
başlayabiliriz. O'nun gücü ve yüceliği
bizim anlayışımızın ötesindedir. Kutsal
Kitap'ı sanki Tanrı'nın huzuruna
geliyormuşuz gibi okumalıyız. Kutsal
Kitap çalışması sırasında, aklımızdan
daha büyük bir gücün varlığını
görebiliriz. Aklımız ve duygularımız,
kendisinden 'BEN'İM' diye söz eden
Tanrı'nın önünde diz çökmelidir.

(9) BİLGELİK KAYNAĞIMIZ KİMDİR?

İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. (Yakup 1:5 TCL02)

Anlaması zor birçok şey vardır ki, Tanrı bize bunları açıklayacaktır. Araştıranlara anlamaları için bunları basitleştirecektir. Kutsal Ruh'un yardımı olmadığı takdirde hepimiz Kutsal Yazıların anlamını değiştirme tehlikesi içinde oluruz.

Kutsal Kitap'ı dua etmeden, sadece okumak insana bir yarar sağlamaz. Duasız çalışma, insanın aklında şüphelerin belirmesine neden olabilir. Kutsal Kitap'ı açtığımızda düşüncelerimiz Tanrı üzerinde yoğunlaşmalıdır. O'nun yönlendirmesine hazır olmalıyız zira şüphelerle gölgelenen zihinlerimizin açılmasına ancak O yardımcı olabilir. O'nun yardımı olmaksızın yapılan bir çalışma, insanı imansızlığa sürükleyebilir. Kutsal Kitap çalışmasında Tanrı'nın yardımını istemeyen birinin düşüncelerini Şeytan çekebilir. Ne kadar çalışacak olurlarsa olsunlar, Kutsal Yazıları yanlış anlamalarına neden olabilir. İnsanların Tanrı'nın Sözü'nü açıklamalarına güvenmek pek emniyetli bir şey değildir. Tabii bu kişiler Tanrı'ya itaat ediyorlarsa iş değişir. Bazı insanlar bir hata bulabilmek amacıyla Kutsal Yazıları araştırırlar. Tanrı'nın sevgisini anlayamazlar. Açıkça göremediklerinden inanmamak için bir sürü neden bulurlar. Duydukları şüphe yüzünden en basit gerçekleri bile anlayabilmeleri zorlaşır.

(10) BİLİNER BİR GÜNAHI BARİZ BİR ŞEKİLDE DEVAM ETTİRİRSEK, BU TANRI İLE İLİŞKİMİZİ NASIL ETKİLER?

Ama suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz. (Yeşaya 59:2 TCL02)

İmansızlığın altında yatan gerçek neden çoğu zaman günaha duyulan sevgidir. Gururlu ve günahsever olduğumuzdan Tanrı Sözü'nün öğretilerini dinlemek istemeyiz. Tanrı Sözü'ne itaat etmek istemezsek, şüphe duymaya hazırız demektir. Gerçeği öğrenmeyi içtenlikle arzulamalı ve buna itaate hazır olmalıyız. İstekli bir yürekle çalışacak olursak, Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın Sözü olduğuna dair kanıtlar bulabiliriz. Bize kurtuluş sağlayan gerçekleri anlayabiliriz.

(11) TANRI BİZE YENİ BİR IŞIK YAKMADAN ÖNCE BİZDEN NE BEKLER?

“Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. (Yuhanna 7:17 TCL02)

Anlayamadığımız şeylerden dolayı şüphelenip hatalar bulmaya çalışmamalıyız. Daha çok aydınlanabilmek için Tanrı'nın ışığı altında yürümeliyiz. Mesih'in lütfu sayesinde açıkça anlaşılan görevlerimizi yerine getirmeliyiz. Şimdi çelişkiye

düştüğümüz şeyleri ancak o zaman anlayabilir ve uygulayabiliriz.

En az eğitim görmüş olandan, en zekisine kadar herkes imanlı hayatı yaşayabilir. Tanrı, Sözünün ve vaatlerinin gerçek olduklarını ispatlamak üzere herkesi Kendine davet eder. Size şunu söylüyor: “Tadın ve görün, RAB ne iyidir, ne mutlu O’na sığınan adam!” (Mezmurlar 34:8). Başkalarının sözüne göre hareket etmektense, Kutsal Kitap’ı kendiniz çalışmalısınız. Tanrı, “Dileyin, alacaksınız” der (Yuhanna 16:24). O, vaatlerini yerine getirir. O’nun vaatleri asla boşa çıkmadı, çıkamaz da. İsa’ya yaklaştıkça, O’nun harika sevgisinde coşabiliriz. O’nun varlığının ışığı altında şüphelerimiz yok olup gidecektir.

(12) İSA İLE İLİŞKİMİZ GELİŞTİKÇE İFADEMİZ NE OLACAK?

O bizi karanlığın hükümrانlığından kurtarıp sevgili Oğlu’nun egemenliğine aktardı, (Koloseliler 1:13 TCL02)

Elçi Pavlus Tanrı için, “O bizi karanlığın hükümrانlığından kurtarıp sevgili Oğlunun egemenliğine aktardı” der. Kurtuluşu kabul eden, “Tanrı’nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır” (Yuhanna 3:33). “Yardıma ihtiyacım vardı ve İsa’da bunu buldum. İhtiyacım olan her şeyi bana verdi. Yüreğimin açlığı giderildi. Kutsal Kitap bana İsa Mesih’i tanıttı.

İsa’ya niye inandığımı mı soruyorsunuz? İnanıyorum, çünkü O benim Kutsal Kurtarıcımdır. Kutsal

Kitap’a niye mi inanıyorum?
İnanıyorum, çünkü o Tanrı’nın
yüreğime konuşan sesidir” diyebiliriz.
Kutsal Kitap’ın gerçek ve Mesih’in
Tanrı’nın Oğlu olduğunu yüreklerimizde
biliriz. Yalan yanlış, aptalca
düşüncelerin ardınca gitmediğimizin
bilincinde oluruz.

(13) BİZE VERİLEN IŞIĞI TAKİP ETTİĞİMİZDE, BUNUN MANEVİ YOLCULUĞUMUZA ETKİSİ NE OLACAK?

*Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke
tanımayan kişilerin aldatmasıyla
sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak
için bunları önceden bilerek sakının.
Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız
İsa Mesih’in lütfunda ve O’nu
tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza
dek O’na yücelik olsun! Amin. (2.
Petrus 3:17-18 TCL02)*

Petrus kardeşlerine şunu der:
“Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih’in
lütfunda ve O’nu tanımakta ilerleyin”.
Tanrı’nın halkı lütufta ilerlerken Kutsal
Kitap’ı daha iyi anlamaya başlar. O’nun
kutsal gerçeklerine yeni bir açıdan
bakar. Nur ve gerçek her zaman kiliseye
verilmiştir ve bu Kıyamet gününe dek
sürecektir. “Doğru adamların yolu şafak
ışığı gibidir. Giderek öğlen güneşinin
parlaklığına erişir” (Süleyman’ın
Özdeyişleri 4:18).

(14) BU AYET, GELECEKTE ALLAH’IN TAKDİRİNİ İDRAK ETME KABİLİYETİMİZİ NASIL TANIMLAR?

Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. (1. Korintliler 13:12 TCL02)

İmanla geleceğe bakabilir ve Tanrı'nın vaatlerine sırtımızı dayayabiliriz. O, anlayışta olgunlaşacağımıza söz verir. Gücümüz Tanrı'nın kudreti ile birleşecek ve bizi O'na yaklaştıracaktır. Şimdi anlayamadığımız ama ilerde bize açıklanacak olan sırlar için şükredebiliriz. Şu anda sadece bozulan planları ve başarısızlığı görüyor olabiliriz. Ama o zaman, Tanrı'nın bizim hayatımız için kurduğu harika ve mükemmel planı açıkça göreceğiz.

Dünya tarihinin son günlerinde birçok kişinin Tanrı'ya şüpheyle yaklaşacağını anlıyorum. İnancımı O'nun sağladığı delillere dayandırmayı ve O'na inanmayı seçiyorum.

Evet Kararsız

Tanrı'nın bilgeliğinin hiçbir insan tarafından anlaşılamayacağını bilmek beni rahatlatıyor. Her şeyin O'nun kontrolünde olduğunu bilerek hayatımı O'nun ellerine teslim edebilirim.

Evet Kararsız

Kutsal Kitap'ın Tanrı hakkında söylediklerinin hepsini anlayamasam da, bunun O'nun yüceliğinin daha da büyük bir kanıtı olduğunu anlıyorum. Kutsal Kitap'ın, O'ndan ilham aldığı açıktır.

Evet **Kararsız**

Şeytan'ın zihnimde Tanrı ve O'nun Sözü ile ilgili yaratmaya çalıştığı tüm şüpheleri ortadan kaldırmayı seçiyorum. Tanrı'nın bana uygun gördüğü şekilde gösterdiği ışığı takip etmeyi seçiyorum.

Evet **Kararsız**

[illegible]

Ders 15

Rab'de Sevinmek!

**(1) HIRİSTİYANLAR OLARAK,
MESİH'İN İYİLİĞİNİ,
MERHAMETİNİ VE SEVGİSİNİ
KİME DUYURMALIYIZ?**

***O gün diyeceksiniz ki, “RAB’be
şükredin, O’nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını, Adının
yüce olduğunu duyurun! RAB’be
ezgiler söyleyin, Çünkü görkemli işler
yaptı. Bütün dünya bilsin bunu.
(Yeşaya 12:4-5 TCL02)***

Tanrı'nın çocukları Mesih'i temsil etmek ve Rab'bin iyiliği ile lütfunu göstermek üzere çağırılmışlardır. İsa, Babanın gerçek karakterini bize göstermiştir. Ve şimdi bizler de bunu Mesih'in sevgisinden habersiz olanlara göstermeliyiz. İsa, Babasına şöyle dua etmiştir: “Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim ...dünya beni senin gönderdiğini, beni

sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın” (Yuhanna 17:18, 23).

(2) MESİH’İ KABUL ETTİĞİMİZDE VE ONUN YOLUNDAN GİTTİĞİMİZDE HANGİ ROLÜ ÜSTLENMİŞ OLURUZ?

Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı’nın Ruhu’yla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih’in mektubu olduğunuz açıktır. (2. Korintliler 3:2-3 TCL02)

Mesih’in tüm çocukları dünyaya gönderilmiş birer mektup gibidirler. Eğer Mesih’in izleyicileriyseniz, O bizleri birer mektup olarak ailelerimize, yaşadığımız yerlere yollar. Bizde yaşayan İsa, O’nu tanımayanların yüreklerine konuşmayı arzular. Belki onlar Kutsal Kitap’ı okumamakta, içindeki yazıların aracılığıyla onlara konuşan sesini duymamaktadırlar. Tanrı’nın sevgisini yaptıkları şeyler aracılığıyla göremezler. Eğer gerçekten İsa’yı temsil ediyorsanız, insanlar bizim aracılığımızla O’nu görebilirler. O’nun iyiliği hakkında bir şeyler öğrenebilir ve O’nu sevip O’na hizmet edebilirler.

(3) İSA’NIN HİZMETİNDE DÜNYAYA IŞIK TUTARKEN,

HAYATIMIZ HANGİ İKİ ÖZELLİĞİ YANSITMALI?

Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. (1. Timoteos 6:6 TCL02)

İmanlılar cennet yolunda meşaleyi taşıyan kişilerdir. Mesih'ten gelen nuru dünyaya yansıtmakla görevlendirilmişlerdir. Onların hayatları ve karakterleri, Mesih'i ve O'na en iyi şekilde nasıl hizmet edebileceğini göstermelidir.

Mesih'i temsil ettiğimizde başkalarına O'nun için çalışmanın bir zevk olduğunu gösteririz. İmanlılar bunun gerçek olduğunu bilirler. Devamlı şikayet eden mutsuz imanlılar, diğerlerine Tanrı ve imanlı yaşamı hakkında yanlış bilgi vermektedirler. İnsanların Tanrı'nın çocuklarının mutlu olmasından hoşlanmayan bir Tanrı olduğunu düşünmelerine neden olurlar. Ancak bu kişiler Göksel Babaları hakkında doğru olmayan şeyleri dile getirmektedirler.

(4) TEMEL HANGİ İLKEYİ AKLIMIZDAN ÇIKARMAZSAK İNANÇSIZLIĞI, UMUTSUZLUĞU VE ŞEYTAN'IN BİZİ YALANLARINA İNANDIRMASINI ENGELLERİZ?

RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer, Sarsılmaz, sonsuza dek durur. (Mezmurlar 125:1 TCL02)

Şeytan, Tanrı'nın çocuklarını şüphe ve mutsuzluğa sürüklemekten zevk alır. Tanrı'ya güvenmediğimizi ve O'nun

bizi kurtarmak istediğinden şüphelendiğimizi görmekten hoşlanır. Şeytan, Tanrı'nın bizim kötülüğümüzü istediğine inandırmaya çalışır. Düşman, Rabbimizin bize acımadığını düşünmemizi ister. Ancak Şeytan gerçeği söylememektedir. Kafalarımızı Tanrı hakkındaki yalanları ile doldurmaktadır. Tanrı'nın iyiliği yerine, yalanlarına inanmamız için uğraşır. Tanrı'ya güvenme yoluyla O'nu yüceltmemizi istemez. Şeytan, imanlının hayatını mutsuz ve karanlık göstermeye çabalar. İmanlı yaşamının hoş olmayan zorlu bir yaşam gibi görünmesine çalışır. Bir imanlı da kendi yaşamıyla Tanrı'ya hizmet etmenin zor olduğunu ifade edebilir. O zaman da Şeytan'ın yalanlarını onaylamış olur.

(5) PAVLUS GİBİ YAŞAM YOLUMUZ BOYUNCA DENEYİMLEDİĞİMİZ ZORLUKLARI NASIL KARŞILAMALIYIZ?

Ama O bana, “Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır” dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm. (2. Korintliler 12:9-10 TCL02)

Hayat yolunda ilerleyen birçok kimse yaptıkları hataları düşünüp bunlardan söz ederler. Nasıl başarısız

olduklarından bahsederler ve kalpleri üzüntü ile dolar.

Bizler hayatlarımızın parlak yönlerini düşünmeliyiz. Tanrı'nın Kutsal Ruhu bize konuştuğunda kalplerimizin sevinçle dolduğu zamanlarımız olmadı mı? Geçmişimize baktığımızda mutluluk duyduğumuz pek çok anı görmüyor muyuz? Tanrı'nın vaatleri yolumuzun kenarında büyüyen güzel çiçekler gibi değil mi? Onların güzelliğinin ve tatlılığının yüreklerimizi sevinçle doldurmasına izin veremez miyiz? Geçmişte kalan tüm kötü anıları hatırlamaya çalışmamalıyız. Eski günahlarımız hakkında konuşup bunların ardından yas tutmamalıyız. Yoksa bir süre sonra yenik düşüp ümidimizi tümden yitiririz. Sonuçta tüm görebildiğimiz, çevremizi saran karanlık olur. Yansıttığımız Tanrı'nın ışığını engellemiş, diğerlerinin izlediği yola gölge düşürmüş oluruz.

(6) ACİZ BİR GÜNAHKAR, BAĞIŞLANMA FIRSATI YAKALADIĞINDA DÜŞÜNCESİ NE OLUR?

***O gün diyeceksiniz ki, “RAB’be
şükredin, O’nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını, Adının
yüce olduğunu duyurun! (Yeşaya 12:4
TCL02)***

Tanrı'nın bize verdiği şeyler için şükretmeliyiz. O'nun vaatlerini sık sık gözden geçirebilmek için bir araya getirmeliyiz. Tanrı'nın Oğlu, Babasının tahtını bıraktı ve Kutsal varlığını insan bedeniyle birleştirdi. İnsanları Şeytan'ın egemenliğinden kurtarmak için insan

oldu. Şeytan'la olan savaşı bizim için kazandı ve cennetin yüceliğini göstermek üzere kapılarını açtı. İnsanların günah batağından nasıl çıkarıldığını okuyalım. Bizlerin yeniden Tanrı'ya nasıl yaklaştırıldığımızı öğrenelim. Zihnimizde Kurtarıcımıza olan imanımız sayesinde O'nun doğruluğuyla nasıl kuşandığımızı canlandıralım. İmanla O'nun tahtına yaklaştırıldık. Tanrı, tüm bunlar hakkında düşünmemizi ister.

(7) TANRI, HERHANGİ BİR ŞÜPHENİN ÖTESİNDE BİZE SEVGİSİNİ NASIL KANITLADI?

Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? (Romalılar 8:32 TCL02)

O'nun sevgisinden ve vaatlerinden şüphe duyacak olursak, Kutsal Ruh'unu üzer ve Tanrı'ya yücelik vermemiş oluruz. Çocuklarının sürekli kendine karşı geldiği bir anne neler hisseder? Onlara sanki iyi davranmıyormuş gibi konuşan çocukları hakkında ne düşünür? Tüm hayatını onlara bakmaya adanmıştır. Annelerinin sevgisinden şüphe edecek olurlarsa, bu o annenin kalbini kırmaz mı? Çocukları böyle davranan anne ve babalar neler hissederler? O'nun sevgisinden ve vaatlerinden şüphe duyacak olursak, Kutsal Ruh'unu üzer ve Tanrı'ya yücelik vermemiş oluruz. Çocuklarının sürekli kendine karşı geldiği bir anne neler hisseder? Onlara sanki iyi davranmıyormuş gibi konuşan

çocukları hakkında ne düşünür? Tüm hayatını onlara bakmaya adanmıştır. Annelerinin sevgisinden şüphe edecek olurlarsa, bu o annenin kalbini kırmaz mı? Çocukları böyle davranan anne-babalar neler hissederler? Yine de, bazıları sözleriyle olmasa da, davranışları ile bu sevgiye sırt çevirebilmektedir. Derler ki, “Rab bunu benim için yapmadı. Belki başkalarını seviyordur ama beni sevmiyor.”

(8) NEDEN MANEVİ KONULAR İLE İLGİLİ ŞÜPHEYE DÜŞMEMELİYİZ VEYA BAŞKALARI İLE ŞÜPHELİ DÜŞÜNCELERİ PAYLAŞMAMALIYIZ?

Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. (Romalılar 14:7 TCL02)

Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. (Romalılar 14:13 TCL02)

Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. (1. Korintliler 8:9 TCL02)

Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih’e karşı günah işlemiş olursunuz. (1. Korintliler 8:12 TCL02)

Şüpheyile dolu her söz, Şeytan’a açık davetiye gibidir. Şeytan bizi ayartmaya çalıştığında şüphe dolu sözler sarf etmemeliyiz. Eğer kapıyı ona açmayı seçecek olursak, aklımız bir sürü soru ve şüphe ile bulanacaktır. Şüpheyile konuşmak zararlıdır. Zehirli tohumlar eker ve bunlar büyüyüp meyve verdiğinde başkalarının hayatlarını da zehirler. Sözlerimizin etkisini yok etmek olanaksız hale gelebilir. Şüphe dolu zamanlara ve Şeytan’ın yönlendirmesine sırt çevirebiliriz. Ancak, bizi duymuş ve inanmış olanlar için sözlerimizi unutmak mümkün olmayabilir. Sadece ruhsal güç ve yaşam verecek olan sözleri kullanmak ne denli önem taşımaktadır!

(9) SÖZLERİMİZ, TANRI’NIN SELAMETİNE TANIKLIK EDEN NE TÜR İFADELER İÇERMELİDİR?

Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.” (Mezmurlar 50:23 TCL02)

Göksel Efendimiz hakkında dünyaya ne gibi bir rapor sunduğumuzu melekler izlemektedir. Düşünce ve sözlerimizin, Babanın huzurunda duranla ilgili olmasına dikkat etmeliyiz. Bir arkadaşın elini tuttuğumuzda dudaklarımızda ve kalplerimizde Tanrı’ya yerdiğimiz hamtlar olsun. Bu, dostlarımızın düşüncelerini İsa’ya döndürecektir.

(10) KUTSAL KİTAP BİZE ŞÜPHE VE CESARETSİZLİK İLE İLGİLİ NE ÖĞÜTLER?

Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki... (Filipililer 2:14 TCL02)

Herkesin üzüntüleri ve ayartıldığı zamanlar vardır. Sorunlarımızı insanlara değil, Tanrı'ya dua ile aktarmalıyız. Şüphe dolu hiçbir söz sarf etmemeyi kural haline getirebiliriz. Başkalarının hayatlarını Rab'be kazanmak için çok şey yapabiliriz. Umut ve kutsal sevinçle dolu sözlerimiz onları güçlendirecektir.

Şeytan herkesi hata yapması için ayartmaya çalışmaktadır. Kötü güçlerle ve kendi benlikleriyle yapacakları savaşta zayıf düşebilen bir sürü cesur insan bulunmaktadır. Bu gibi kişiler için işi daha da zorlaştırmamalıyız. Onları cesaret ve umut dolu sözlerle sevindirmeliyiz. Böylelikle, Mesih'in ışığı bizim aracılığıyla parlayabilir. "Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız" (Romalılar 14:7). Farkında bile olmadan sözlerimiz ve davranışlarımızla başkalarına yardımcı olabiliriz. Ya da insanların ümitlerini kaybedip Mesih'ten ve gerçekten uzaklaşmalarına neden olabiliriz.

(11) KİMİN VARLIĞINDA DOLU DOLU SEVİNÇ VE KEYİF BULURUZ?

Gözümü RAB'den ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam. (Mezmurlar 16:8 TCL02)

Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez. (Mezmurlar 16:11 TCL02)

Mesih'in yaşam ve karakteri hakkında yanlış fikirlere sahip olan bir sürü insan bulunmaktadır. O'nun dost canlısı ve mutlu biri olduğuna inanmazlar. O'nun soğuk, katı kalpli, sevinçten yoksun biri olduğunu düşünürler. Mesih hakkındaki bu düşüncelerinin hayatlarını karartmasına izin verirler.

İsa'nın sık sık ağladığı ve hiç gülmediği söylenir. Kurtarıcımız gerçekten de acıların adamıydı. Üzüntünün ne olduğunu biliyordu çünkü kalbini insanlığın tüm kederlerine açmıştı. Hayatı acıyla gölgelenmişti, ama Ruhu asla incinmedi. Yüzünden huzur ve mutluluk okunuyordu. Yüreğinden sevinç akıyordu. Gittiği her yere huzur, esenlik, sevgi ve sevinç götürdü.

Kurtarıcımız derin düşüncelere daldı; ancak bu O'nun mutsuz olduğu anlamına gelmez. İzleyicileri de O'nun gibi olmalıdırlar. Bilirler ki, O'nun için yapılacak bir sürü iş vardır. Aptallık, savsaklık etmeyeceklerdir. Bayağı şakalar yapmayacaklar. İsa'nın onlara verdiği esenlik bir ırmak gibi akacak. O'nun huzuru, sevinç ışığının parlamasını, gerçek mutluluğu, sevinci, gülmeyi sağlayacaktır. Mesih, hizmet edilmek için değil, halkına yardım etmek için geldi. O'nun sevgisi yüreklerimizdeyken, gösterdiği örnek yolda ilerleyeceğiz.

Şüphenin gölgesini aşarak Babam Tanrı'ya, kurtuluşum için kendi yaşamını armağan eden Oğlu aracılığıyla bana sevgisini gösterdiği için şükrediyorum. Bana vermek

*istediği sevinç ve keyif doluluğunu
tatmak için İsa'da kalmayı seçiyorum.*

Evet **Kararsız**

“Hristiyan” adını taşımanın onurunu kabul ediyorum ve O’na bağlı kalmanın getirdiği sevinci, huzuru ve mutluluğu başkalarına açıklamayı seçiyorum.

Evet Kararsız

***Tanrı'ya güvenmeyi seçiyorum çünkü
O'na güvenmenin Şeytan'ın
yalanlarından ve inançsızlığından
kendimi korumamın tek kaynağı
olduğunun farkındayım.***

Evet **Kararsız**

Hedefim, etrafımdakileri cesaretsizliğe ve inançsızlığa sürüklenmemeleri için yüreklendirmek ve teşvik etmek.

Evet **Kararsız**

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Ders 16

Şimdiye ve Sonsuzluğa Minnet

(1) BAŞKALARI BİZİ İNCİTTİĞİNDE NE YAPMALIYIZ?

*Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.
(Efesliler 4:32 TCL02)*

*Sağduyulu kişi sabırlıdır, Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.
(Süleyman'ın Özdeyişleri 19:11)*

Devamlı başkalarının kötü davranışlarını düşünecek olursak, Mesih'in bizi sevdiği gibi onları sevemeyiz. O'nun harika sevgisini düşünürsek, Mesih'in Ruhu bizden yansıyacaktır. Hatalar görsek bile birbirimizi sevmekten ve saymaktan kendimizi alıkoyamayız. Başkalarının hatalarına karşı sabırlı davranırsak, kendi bencilliğimizin de üstesinden

gelebiliriz. İyi kalpli ve cömert insanlar haline geliriz.

(2) BULAŞICI OLAN KAYGININ YAYILMASINI ÖNLEMELİK İÇİN NE YAPMALIYIZ?

RAB’be güven bütün yüreğinle, Kendi aklına bel bağlama; (Süleyman’ın Özdeyişleri 3:5 TCL02)

Davut Peygamber, “Sen RAB’be güven, iyilik yap, ülkede otur, güven içinde yaşa” (Mezmurlar 37:3) diye yazmıştır. “Rab’be güven.” Her günün kendine özgü dertleri, kaygıları vardır. Arkadaşlarımızla bir araya geldiğimizde sorunlarımızı konuşuruz. Konuşur ve endişe duyarız, çünkü zor za-manların geleceğinden korkarız. Karşımızdaki kimse, bizim merhametli, sevecen, dualarımızı işitmek için sabırsızlanan bir Rabbimiz olup olmadığından şüphe edecektir. İhtiyacımız olduğu her anda bize yardım etmek için hazır bekleyen bir Rabbimiz yokmuş gibi davranmış oluruz.

(3) TANRI’NIN BİZİ HİÇBİR KOŞULDA TERK ETMEYECEĞİNİ NASIL BİLİYORUZ?

Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: “SENİ ASLA TERK ETMEYECEĞİM, SENİ ASLA YÜZÜSTÜ BIRAKMAYACAĞIM.” (İbraniler 13:5 TCL02)

Bazıları her zaman korku içindedir ve sorunlarla boğuşur. Tanrı’nın sevgisi her gün yanı başlarındadır ama onlar

Rab'bin bereketlerini göremezler. Kötü bir şey olacak korkusu ile doludurlar. En ufak bir şeyden bile endişelenirler. Bu endişeler yüzünden şükran duymaları gereken şeyleri göremezler. Zor anlar onları Yardımcıları olan Tanrı'ya yaklaştırması gerekirken, bu anların kendilerini Tanrı'dan uzaklaştırmasına izin verirler.

Tanrı'dan şüphe duymalı mıyız? Yoksa O'na güvenmeli miyiz? İsa bizim arkadaşımızdır. Başımıza gelenler tüm cennettekilerin ilgisini çeker. Günlük endişelerimizin bizi korkak insanlar haline getirmesine izin vermemeliyiz. İzin verecek olursak, her an bizi mutsuz kılabilecek bir sürü şeyimiz olur. Endişelenmek, karşılaştığımız denemeleri göğüslemede bize yardımcı olmaz.

(4) RAB, O'NU KABUL EDİP O'NA GÜVENDİĞİMİZDE BİZİM İÇİN NE YAPAR?

Yaptığın her işte RAB'bi an, O senin yolunu düze çıkarır. (Süleyman'ın Özdeyişleri 3:6 TCL02)

İşimiz hakkında endişe duyuyor olabiliriz. Gelecek gittikçe daha da karanlık görünebilir. Sahip olduğumuz şeyleri yitirmekten korkarız. Ama ümidimizi kaybetmemeliyiz. Tüm endişelerimizi Tanrı'nın iradesine teslim etmeliyiz. Tanrı'dan işimizi nasıl halletmemiz konusunda yardım istemeli ve elimizdekileri yitirmemek için dua etmeliyiz. En iyi sonuçları elde etmek için elimizden geleni yapmalıyız. İsa, yardım etmeyi vaat etti, ama bizden de

üzerimize düşeni yapmamızı beklemektedir. Tanrı'nın yardımını ile elimizden geleni yaptığımızda sonuçları sevinçle kabul edebiliriz.

(5) DERTLERLE KARŞI KARŞIYA KALDIĞIMIZDA, RAB BİZİ NEYE YÜREKLENDİRİR ?

Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!” (Yuhanna 16:33 TCL02)

Tanrı, halkının endişeler altında ezilmesini istemez. Rab'bimiz gerçek olmayan bir şey söylemez. Bize, “Korkma, yolunda hiçbir tehlike olmayacak!” demez. İsa, tehlikelerin ve zor zamanların olduğunu bilir ve bunu da bize açıkça söyler. Günahın ve kötülüğün yuvası olan bu dünyadan halkını uzaklaştırmayı planlamaz. Bunun yerine onlara daima güvenli olan bir yer gösterir.

(6) GÜNLÜK İHTİYAÇLARIMIZ HAKKINDA NE DİLEYEBİLİRİZ?

Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. (Matta 6:33 TCL02)

Dağdaki vaazında Mesih öğrencilerine çok değerli öğütler verdi. Onlara Tanrı'ya güvenmeye ne denli gereksinimleri olduğunu gösterdi. Bu öğütler aynı zamanda Tanrı'nın çocuklarına da yardım edecekti. Bugüne kadar bizlere yardımcı olmak ve bizlere

esenlik vermek üzere bu öğütler geçerliliğini korumuştur. Kurtarıcımız göklerde uçuşan kuşlar hakkında da konuştu. Onların hiçbir şeyden kaygı çekmeksizin hamt şarkıları şakıdıklarını söyledi. “Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur.” Kurtarıcımız sonra şunu sorar bize; “Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?” (Matta 6:26).

Yüce Baba ellerini açıp yarattıklarına ihtiyaçları olan şeyleri verir. Göklerdeki kuşlar bile her zaman O’nun aklındadır. Yemi ağızlarına vermez, ama ihtiyaçları neyse onu karşılar. Kuşlara düşen görev, O’nun yarattığı yemleri toplamaktır. Yuvalarını kurmak ve yavrularını beslemek için ne gerekliyse, onları bulmak zorundadırlar. Kuşlar yem ararlarken şakırlar. Şarkılar söylerler, çünkü ‘Gökteki Baba onların ihtiyaçlarını giderir.’ Bizler Tanrı’ya tapınamayan bu kuşlardan çok daha değerli değil miyiz? Yaradanımız, hayatta kalmamızı sağlayan Tanrımız bizimle daha çok ilgilenmez mi? Eğer Tanrı’ya güvenecek olursak, her ihtiyacımızı bize verecek olan O’dur.

(7) İSA RAB’BİN SEVGİ DOLU BAKIMININ GÜVENCESİ OLARAK NEYİ DÜŞÜNMEMİZİ İSTİYOR?

“Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi

giyinmiş değildi. Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? (Matta 6:28-30 TCL02)

Mesih çayırlardaki çiçeklerden de bahsetti. Göksel Baba insanlara duyduğu sevgiyi göstermek üzere harika çiçekler yarattı. Mesih, “Bakın, yabani çiçekler nasıl büyüyor” dedi. Bu çiçeklerin güzelliği İsrail kralı Süleyman'ın şahane elbiselerinden daha da göz alıcıdır. Güzel giysiler Tanrı'nın yarattığı çiçeklerin harika güzelliği ile karşılaştırılmaz bile. Tanrı bir ressam gibi, basit çiçeklere bile bir sürü renk verir. Bu çiçeklerin bazıları sadece bir gün yaşarlar ama Tanrı onları mükemmel ve harika yaratır. Kendi benzeyişinde yarattığı insanlarla çok daha fazla ilgilenecektir. Mesih kaygı çekmememiz için bize bunları öğütlemiştir. Şüphe etmemeli ve imanımızı yitirmemeliyiz.

Rab tüm çocuklarının mutlu olmalarını ve barış içinde yaşamalarını ister. Onların güvenmelerini ve itaatkar olmalarını bekler. İsa şöyle der: “Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size bu dünyanın verdiğini vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.” “Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim” (Yuhanna 14:27; 15:11).

**(8) TANRI İÇİN SEVGİYLE
BAŞKALARINA YARDIM ETMEK
İSTEDİĞİMİZDE
YAPABİLECEĞİMİZ VE**

KARŞILIĞINDA DERİN BİR MUTLULUK VE İÇSEL BÜTÜNLÜK BULABİLECEĞİMİZ 6 PRATİK FEDAKARLIK EYLEMİ NEDİR?

“Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, Çıplak gördüğünüzü giydirir, Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, (Yeşaya 58:6-7 TCL02)

Bencil olan mutluluklar geçicidir. Bencil kimse yalnız ve üzüntüyle doludur. Sadece Tanrı’ya hizmet etmede gerçek, kalıcı bir sevinç vardır. İmanlılar nereye giderlerse gitsinler, rehbersiz kalmazlar. Geçmişte yaptıkları kötülükler yüzünden kaygı çekmelerine gerek yoktur. Bu dünyanın bazı zevklerine özlem duysalar da göklerdeki sevinci düşündükçe mutlu olabilirler.

(9) MESİH İLE BAĞIMIZI KORUDUĞUMUZDA VE İNCİL’İ BAŞKALARI İLE PAYLAŞTIĞIMIZDA NE İLE ÖDÜLLENDİRİLİRİZ?

...size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.” (Matta 28:20 TCL02)

Bu dünyada bile imanlılar Mesih hakkındaki düşüncelerini paylaştıklarında sevinç duyarlar. O’nun

sevgisinin ışığına sahiptirler. Yaşamdaki her adım onları Mesih'e daha da yaklaştırır ve O'nun sevgisini daha çok paylaşırlar. Her adım onları esenlik yolunda ilerletir. Tanrı'ya olan imanımıza sıkı bir şekilde sarılalım. Her zamankinden daha çok ümitle dolalım.' "RAB bize buraya kadar yardım etmiştir" (1.Samuel 7:12). Ve sonuna dek de O bize yardım edecektir.

(10) NEDEN TANRI'NIN GEÇMİŞTE VERDİĞİ NİMETLERİ HER ZAMAN AKLIMIZDA TAZE TUTMALIYIZ?

"Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın, (Yasa'nın Tekrarı 4:9 TCL02)

Rab'bin bizlere esenlik vermek ve düşmandan kurtarmak için yaptıklarını anımsayalım. Tanrı'nın bize gösterdiği lütfu aklımızda daima taze turalım. O'nun sildiği gözyaşlarını ve çektiğimiz acılarda bize yardımcı oluşunu düşünelim. Korkularımızı, endişelerimizi silip, her ihtiyacımızı bize O verecektir. Tanrı'nın bize verdiği bu bereketler hayat yolculuğumuzun geri kalanında önümüze çıkacak olan zorlukları göğüslememizde bizi daha da kuvvetlendirecektir.

(11) YAŞADIĞIMIZ SIKINTILAR VE KARŞILAŞTIĞIMIZ ZORLUKLARIN KARMAŞASIYLA BAŞ EDERKEN NEYE GÜVENEBİLİRİZ?

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü açan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır. (1. Korintliler 10:13 TCL02)

Dünyanın sonu gelmeden önce neler olacağını düşünmeden edemeyiz. Geleceğe olduğu kadar, geçmişe de bakarak, “Rab bize buraya kadar yardım etmiştir” (Tesniye 33:25) demeliyiz. Hiçbir deneme Tanrı’nın bize verdiği gten daha büyük olamaz. Üzerimize düşeni yapalım ve ne olursa olsun yeterince güçlü olacağımıza inanalım.

(12) BAşA ÇIKMASI G DERTLER DENEYİMLEYEBİLİR VEYA TANIK OLABİLİRİZ. BUNA RAğMEN NEYİ BİLMEK BİZİ RAHATLATIR VE UMUT VERİR?

Tanrı’nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz. (Romalılar 8:28 TCL02)

(13) TANRI’NIN LÜTFU İLE SIKINTILARINI ATLATANLAR OLARAK, HANGİ HARİKA SÖZLERİ İşİTMEYİ BEKLEYEBİLİRİZ?

“O zaman Kral, sağındaki kişilere, ‘Sizler, Babam’ın kutsadıkları, gelin!’ diyecek. ‘Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! (Matta 25:34 TCL02)

Bir gün cennetin kapıları Tanrı'nın çocuklarını karşılamak üzere ardına kadar açılacaktır. Krallar Kralının dudaklarından bereketler akacaktır. Bedeli ödenerek kurtulmuş olanlar İsa'nın hazırlamakta olduğu Eve geleceklerdir. Orada hiçbir kötü insan olmayacaktır. İlahi lütufla Şeytan'ı yenmiş ve mükemmel karakterler almış kişilerle birlikte olacaklardır. Günah işlemeye eğilimi olan her arzu, Mesih'in kanı ile temizlenecektir. Kurtulmuş olanlar Mesih'in güneşten de parlak olan nuru ile parlayacaklardır. En güzeli de Mesih'in harika karakterinin onlardan yansıyacak olmasıdır. Tanrı'nın huzuruna her kötülükten arınmış olarak gelecekler ve meleklerle birlikte O'nun bereketlerini paylaşacaklardır.

(14) İYİ VE KÖTÜ ARASINDAKİ BÜYÜK ÇATIŞMA SONA ERDİĞİNDE, KENDİMİZE HANGİ ÖNEMLİ SORUYU SORMALIYIZ?

İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? (Matta 16:26 TCL02)

İsa'nın sayesinde kurtulan kimse, tüm günahlarından arınmış ve Tanrı'ya hizmet etmek üzere ayrılmıştır. Kurtulan her kimse için cennette büyük bir sevinç vardır. Bu sevinç, göklerdeki meleklerin kutsal zafer şarkılarında ses bulur.

Kendi bilgeliğime ve anlayışıma güvenirsem cesaretimin kırılacağına farkındayım. Bu nedenle O'nun

krallığına giden yolda bana rehberlik etme vaadine minnettarım.

Evet Kararsız

Geçmişimin lütuflarını her zaman aklımda tutmayı seçtim, böylece şimdiki zamanımda ve geleceğimde O'nun liderliğinden şüphe etmeyeceğim. Bu yaşam yolculuğunun sınavları ve karmaşası arasında yoluma devam ederken, O'nun desteği ve rehberliği için minnettarım.

Evet Kararsız

Bu Mukaddes Kitabı inceleme dizisinde O'na yaklaşmak için atmayı seçebileceğim adımları açıkladığı için Tanrı'ya şükrediyorum ve şu harika sözleri duymayı dört gözle bekliyorum: “Aferin sadık kulum, senin için hazırladığım eve hoş geldin.”

Evet Kararsız